

XIV, 12.

4, 30.

ORATIO SOLENNIS
De
PROFESSORIBUS
P O E T I C I S

per seculum XVII. à nato Christo
IN ACADEMIA LIPSIENSI

DOCENTIBUS.

in publica

MAGISTRORUM RENUNCIATIONE,

cum

PRO-CANCELLARII MUNERE

fungeretur,

d. 26. Jan. A. C. M DCC II.

recitata

à

M. JOH. HEINRICO ERNESTI,

Poët. Prof. Publ. & ad D. Thom.

Rectore.

Adjecta sunt SCRIPTA EJUSDEM

ad eandem promotionem spectantia

duo,

PROGRAMMA, quo Candidati

invitabantur,

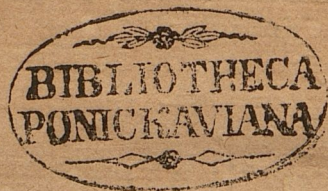
& fufum

in laudes MAGISTRORUM NOVORUM

more recepto

CARMEN PANEGYRICUM.

8/16. L I P S I Æ, *29.*
Prostat apud Hæredes FRID. LANCKISII.

J. N. R. J.

De Professoribus Poëticis per seculum XVII. à nato Christo in Academia Lipsiensi docentibus
ORATIO.

Aciam in præsentia, quod inter alia occasione cum finis tum initii seculi decimi septimi & decimi octavi factum esse à nonnullis cognitum habeo, in compendioque sistam, quod præterlapso nuper Seculo non interruptâ serie in arte una per distinctas personas in certo aliquò loco contigit. Meministis enim, A. in duobus præcipuè in confinio, quæ dixi, seculorum homines cum promiscuè omnes, tum præcipuè eruditos versatos fuisse, extitisseque nonnullos, qui acriter inter se disputaverint, utrum septingentesimus post millesimum à Christo nato annus, seculum decimum septimum clausisset, an principium potius secuturi decimi octavi sit credendus: extitisse verò etiam alios, quibus, quæ per totum decimum septimum seculum in mundo evenerunt, rebus in compendium redactis in conspectum legentium dare, scriptis vel integris libris,

A 2

vel

vel brevibus, cùm, de quibus in Academiis disputetur, tùm, quæ rem in notitiam hominum tantum deferant, dissertationibus placuit. Quorum alterum ut quis curiosum meritò dixerit; quodque utilitatis ad eò extantis non sit, ita alterò sane nihil excogitari potest, quod vel ad tempus accommodatius, vel magis pium vel utilius etiam in vita humana perhiberi oporteat. Certè natura ipsa exigere videtur, ut in fine de rebus antea actis verba fiant, quippe quam jam dudum loquaciores senes producere credidi, ut recenseri commemorarique in fine vitæ possint, quæ per cunctos antea actos annos vel audiverunt, vel viderunt, vel senserunt. Et quis à munere ullo jam discedit, quin referat, quid aut boni aut mali administrati illius tempore contigerit? Nec dicere ante definit orator, quàm facta *ἀνακεφαλαίωσαι* denuò Auditoribus proposuerit, ad quæ præcipuè attendere eos voluerit. Quin & ita pietatem erga Deum præstamus, quem veneramur, quòd & per collata bona felices nos fecerit, & in immissis malis fulciverit & conservaverit, & in dubiis casibus iter ostenderit, quò inter tot pericula nihilominus ad statum perventum sit, qui rebus viventium maximè fuerit salutaris. Tumque obsequia erga majores omnium optimè exercebo, si post longa etiam tempora memoria eorum in animis non solum, sed etiam ore, auribusque posterorum adhuc hæreat. Quodque etiam ante facta in vitâ non civili solum, sed privata etiam non sine utilitate commemorentur, vel ex exemplis tam oratorum excellentissimorum, quam sollicitorum

de

de salute domus suæ patrumfamilias colligere est, quorum nullum verba ad suos fecisse de virtutum studio, si rem attentius paulò & consideratiùs tractare vellet, ex sacris non minùs, quàm profanis literis constat, qui, quam suasit vitæ instituendæ rationem repetitis ex antiquis temporibus factis aut similibus aut dissimilibus, commendatiorem, magisque sequendam reddere non tentaverit. Atque equidem vobis, A. nunc non recitabo, quæ in hoc negotio à Viris clarissimis, celeberrimisque jam facta sunt. Nosti omnes ipsi meliùs me. Et longè angustioribus, quæ mihi recitanda nunc est, oratio carceribus includitur, quàm in quibus tanta materiæ tam copiosæ amplitudo, prout meretur, explicari possit. Ex quâ ad præsentem tamen solennitatem ante alia fortè non malè quadrabit, eruditissimum disertissimumque scriptum, quò ex summè Reverendo Ministerio urbis hujus non exsuperabili augendæ partæ jam incomparabilis scientiæ literariæ aviditate Vir non Solum Rectores Academiae hujus Magnificos, quotquot hoc munere ab initio seculi nuper elapsi, usque ad terminum ejus functi sunt, ordine recenset, sed &, quemadmodum, quæ, donec ipsi rerù summæ præfuerùt, memorabilia occurrerunt, omnia expedit, ita in Magnifico, quem veneratur, Socero, cùm multa alia, tum illud imprimis felicitatis genus deprædicat, quò Rector Magnificus per duo secula vixerit, in tantaque dignitate & decimum septimum compleverit, &, quod hoc excipiebat, decimum octavum inchoaverit. Et possim fortassis, vel in hoc ipso etiam

festo, seu meditationem tam jucundam, tam piam,
 tam utilem continuare, seu similem non inepto i-
 mitamine producere. Quid alienum enim à loco
 vel à tempore facturus forem, si recenserem ordi-
 ne, & qui Decani in Communitate Philosophica,
 fuerint, & qui Pro-Cancellarii munus in promotio-
 nibus Magistrorum administraverint; & quâ ratio-
 ne, quâque vel felicitate vel infelicitate promotio-
 nes ipsæ celebratæ & peractæ fuerint. Sanè in-
 promptu habeo, quòd M. Johannes Fridericus
 Wolffshusio Francus, tum Physices Professor Pu-
 blicus Decanatum gesserit, quum decimum septi-
 mum seculum decimum sextum exciperet, & quod
 conjunctissimus Collega M. Hieronymus Dicelius,
 Smalcaldiensis, Professor Matheseos Extraordina-
 rius, in eadem dignitate extiterit, quum post centum
 annos iterum præterlapsos & decimum septimum
 seculum clauderetur, & decimum octavum initium
 sumeret. In promptu habeo seculi præterlapsi
 proximè in promotionibus Philosophicis Pro-Can-
 cellarium primum M. Georgium Feigium, tum Fa-
 cultatis Assessorem, post Medicinæ Doctorem & Pro-
 fessorem; ultimumque L. Antonium Guntherum,
 Heshusium Saxonem, Organi Aristotelici Professo-
 rem Publicum, qui ipse etiam Johannis Baptistæ Fe-
 sto Anni seculi ultimi morte extinctus est, extitisse.
 In promptu habeo, quod ordinario tempore & con-
 suetis ceremoniis & prima & ultima Promotio Ma-
 gistrorum seculi celebrata fuerit; quòdque in illa
 vigesimo nono Januar. quindecim, hac verò, qua-
 draginta quatuor Magistri vigesimo quinto Janua-
rii

rii renunciati publicè fuerint. Sed nec defunt, etiam res memorabiles, quæ per centum annorum decursum simul contigerunt. Et in Decanis quidem notandum judico, quod M. Hieronymus Recklebenius ex natione Misnica, cum Joachimus Pollio ex natione Polonica Decanus, ad Diaconatum Vratislaviensem vocatus, non amplius Decanus esse posset, nullusque ex Polonis superesset, in reliquum tempus Decanatus Polonici Decanus factus esset, inque Promotione adeò Magisteriali anni millesimi, sexcentesimi, trigesimali quarti Pro-Cancellariatum Nationis Misnicæ, & Decanatum Nationis Polonicæ simul administraret. Quod quidem alias factum non est. Nunquam enim harum Nationum Decanatus & Pro-Cancellariatus simul, inque unam adeò personam incidere possunt, si res suo ordine currant. Quanquam in Natione Bavarica & evenire possit, & evenerit etiam per præterlapsum seculum anno millesimo sexcentesimo decimo nono in M. Johanne Friderico, & iterum in eodem anno millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, anno autem millesimo sexcentesimo trigesimo primo in M. Andr. Corvino, & anno millesimo sexcentesimo septuagesimo nono in Excellentissimo nostro Christophoro Pfautzio. Notabile est, quod Andreas Corvinus Bavarus Decanus electus est in Natione Polonica anno millesimo sexcentesimo trigesimo octavo præterito M. Leipnützio, ejusdem Nationis Assessore, propter causam, quod Leipnützius nondum triennium in Facultatis confessu compleverat. Memorabile est,

quòd per hoc seculum nullus Decanus, dum Decanus fuit, mortem oppetiit. Quo ipso Facultas Academia totâ felicior extitit, in cujus capita bis mors sæviit, dum & D. Christophorum Preibisium, & D. Gottofredum Schilterum, utrosque Silesios, Rectores abstulit. Pro singulari ulteriùs habendum est, quòd Hieronymus Kromayerus tribus vicibus non interrupta serie in Natione Misnica Decanatum gessit, nempe in æstatibus anni millesimi, sexcentissimi quadragesimi; millesimi sexcentissimi quadragesimi secundi; millesimi sexcentissimi quadragesimi quarti. Nullus enim Assessor erat eò tempore in Natione dictâ, qui per tres annos in Facultate jus suffragiorum habuisset. Non præter eundem existimo, quod & absentes Decani facti, quemadmodum munus istud & M. Müllero anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono in causa Facultatis in aula hærenti, & anno millesimo sexcentesimo octogesimo primo Seniori jam ex Professoribus Philosophicis nostris reverendo L. Ottoni Menckenio ex inductu Potentissimi Patris Patriæ peregrinanti oblatum fuit. Nec transeo, quod anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo Rector Academia Magnificus, Gottofredus Sluterus simul etiam Communitatis Philosophicæ Decanus fuit. Tantumque adeò semel in medio elapsi seculi accidit, quod in primo incepti nuper jam anno in Amplissimo Collega Joh. Gottlieb Hardtio, Metaphys. Prof. Publ. habuimus. Quin adjiciendum denique est, quòd nullus Decanatum pluribus, quàm octo vicibus gesserit.

Quam

Quam summam & Conradus Bavarus, & L. Andreas Corvinus & L. Philippus Müllerus attigit. Sed nec pauciora in Pro-Cancellariatu occurrunt, quæ rara sunt. Inter quæ primum est, quòd fuerunt, in quibus Rectoratus Academicus cum Pro-Cancellariatu Philosophico concurrat. Visus enim Rector & Pro-Cancellarius simul fuit Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo David Schwertnerus; anno millesimo sexcetesimo sexagesimo primo Joh. Adamus Scherzerus; millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio Valentinus Alberti; millesimo sexcentesimo octogesimo secundo & iterum millesimo, sexcentesimo nonagesimo Magnus jam Facultatis Theologicæ Decanus D. Adamus Rechenberg. Sed & secundò exempla habuimus Pro-Cancellariorum mortuorum. Paulò enim, post quàm Candidatos Magisterii invitaverat, defunctus est febrì anno millesimo sexcentesimo tricesimo secundo ex metu cùm belli, tùm pestilentiæ contractâ M. Gottofredus Raspius Philippæ Dialecticæ Professor, in cuius locum ab ipso Raspio in mortis causam substitutus M. Christianus Schumannus novo ex aula Martisburgensi diplomate confirmatus est. Quod idem etiam evenit anno millesimo sexcentesimo, trigesimo octavo. Extinctus enim erat peste M. Müllerus, Facultatis Assessor, & antea organi Prof. Publ. sed tunc simul Notarius Senatus Nobilissimi primarius. Oportebat igitur in ejus locum, qui ei loco proximus erat, L. Zachariam Schneiderum per novas Serenissimi Cancellarii literas confirmari. Quod

ipsum tamen munus Schneiderus non ipse postmodum, sed per Decanum ejus temporis Andream Corvinum obiit. In Promotionibus ipsis & Candidati & tempus Promotionis & apparatus ratio commemoranda videntur. In Candidatis observo, & initio & fine seculi plerumque non paucos fuisse, qui Magistri creati fuerunt, juvenes; in medio vero paucos admodum Candidatos se obtulisse. Pro cujus rei causâ calamitates cum bellicâ tum pestiferâ accipiendâ sunt, quæ medium ferè Seculum infestarunt. Et aliquoties quidem plures, quàm triginta Candidati extiterunt, non nisi ter autem plures, quàm quadraginta, semel anno millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, quo tempore quadraginta quinque, iterum anno millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto, quo quadraginta sex, & ad postremum anno millesimo septingentesimo, quo quadraginta quatuor Doctores Philosophiæ renunciati fuerunt. Et in universum per totum seculum bis mille trecenti & quatuordecim, Magisterii insignia titulumque acceperunt. Nec semper admissi fuerunt, qui gradum hunc ambiunt. Rejècti enim sunt nonnulli, vel, quia non omnia fecerunt, quæ fieri statuta præscribunt, vel quia eruditione exigua instructi reperti sunt. Miraberisque etiam inprimis, quod anno millesimo sexcentesimo quadagesimo Pro-Cancellario Conrado Bavaro, & Decano Friderico Leipnützio Magister Bullatus, Daniel Petermannus, Taubenheimensis Misnicus, Magistri titulò à Comite quodam Palatino in hac urbe accepto repudiato, inter cate-

ros

ros Candidatos denuò Magistrum se renunciari passus est. Ratione temporis meminimus, non semper in Januario Magistros factos esse, sed distributionem honorum istorum in alios menses, nunc Februarium, nunc Aprilem, nunc Majum protractam fuisse. Sique causas spectemus, diversa ratione res contigit. Fuit enim, quo differri honores oportuit ob tumultus bellicos, ut anno millesimo sexcentesimo trigesimo secundo, in Majum. Mensẽ; fuit, quo ob pestem, anno nempe millesimo sexcentesimo octogesimo primo in Mensẽ Aprilem; fuit, quo ob exsequias Potentissimo Patri Patriæ Joh. Georgio I. Electori Saxonix gloriosissimæ recordationis faciendas anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo in Februarium; fuit, quò ob exiguum Candidatorum numerum in Majum, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto. Quo tempore septem tantum fuerunt, quibus dignitas Magisterialis conferri potuit. Ratione apparatus maxima mutatio contigit anno millesimo sexcentesimo octogesimo sexto. Urgente namque necessitate ex copioso cum ciborum, tum hospitem respectu convivio contractius factum fuit, & ratione sumptuum impendendorum, & ratione convivarum, qui ad prandium invitabantur. De tot memorabilibus igitur rebus, quæ circa Decanatum, Pro-Cancellariatum, & Promotiones Magisteriales contigerunt, annon Dissertatio peculiaris conscribi possit? Et creditis fortasse, jam etiam, in hac re versaturum præsentem meum laborem? Sed non versabitur. Quomodo enim

tan-

tantæ materiæ copiæ enarrandæ breve temporis spatium par sit? Nec tantum mihi, sed aliis etiam, imprimisque Tibi, Decane Spectatissime, convenire videri possit ejusmodi res tractare. Ego & brevius argumentum & ad me solum pertinens affecto. Itaque de Professoribus solum Poëticis, qui per elapsum nuper seculum in hac Academia vixerunt, verba ita facere constitui, ut ante duos annos & in carmine Panegyrico Magisteriali, & in sequente autumno per prolixiorum Dissertationem Poëtas recensui, qui per totum seculum recens creatis Magistris solenniter versibus fuis gratulati sunt. Quod verò dum paro, à vobis, A. O. O. H. peto atque contendo, ut benigne benevoleque me audiatis. De Poëtis quidem loquuturus sum, quibus nihil vulgò videtur abjectius contemptiusque. Sed ipse tamen facio pietatis erga Antecessores meos obsequiis studiisque inductus. Et quos in conspectum producturus sum, Viri, si rem vero, non temerato invidiæ superbiæque loligine judicio æstimare velitis, cum aliis muneribus, quæ vel simul, vel antea, vel post sustinuerunt, tum imprimis etiam doctrinâ Poëticâ, quam tractaverunt, non incluto solum Ordini Philosophico, ornamento fuerunt singulari, sed toti etiam in commoda Ecclesiæ ordinato à Deo literarum circulo emolumento non vulgari & commo-
do.

Egregias etiam res accepturi sitis, A. si per tempus & instituti rationem liceat ad ulteriora Academiæ tempora recurrere, simulque videre, quinam doctrinam Poëticam publicis stipendiis in decimo
sex-

sexto seculo proposuerint. Nihil enim incomparabilius, nihil elegantius, nihilque cultius viris istis fuisse, vel exemplo patefieri possit unius Gregorii Bersmanni, qui Poëtis explicandis præfedit ab anno millesimo quingentesimo septuagesimo primo usque ad mortem Joachimi Camerarii extincti anno millesimo quingentesimo septuagesimo quarto. Ex quo utramque linguam & Ethicam doctrinam docuit usque ad annum millesimum quingentesimum, octogesimum. Sed de hoc quidem quantum omnia prætereunda sunt, & quod Annæbergæ in Misnia natus fuit, & quod in Electorali Misneni Schola Georgium Fabritium audivit, & quod in Academia Lipsiensi cum humanioribus literis Medicinam amplexus studium istud per Galliam & Italiam continuavit; & quod ab Electore Saxonæ in Scholam Portensem ut præceptor missus inde digressus in Academia Wittebergensi Professor factus ex eâ ad explicandas poetas, ut prædixi, accersitus est; sed illud tamen à me impetrare non possum, ut taceam, quod anno millesimo quingentesimo octogesimo, cum Formulæ Concordiæ subscribendum esset, Bersmannus subscribere recusans à Professione dimissus, postmodumque à Principibus Anhaltinis Servestam vocatus, Gymnasii recens constituti Rector factus fuerit. Ad quod verò consilium (recusandi nempe formulam concordiæ) quemadmodum studio Philippi Melanchtonis adductus fuit, ultimo vitæ tempore ad partes Calvinianas propensioris, cum cujus amicissimi, Joachimi Camerarii, filii & familiâ cum
in

in Schola Misenensi, tùm in Academiâ Lipsiensi familiarissimè vixit Bersmannus, ab iis etiam, quantum fieri potuit, ad res altiores promotus, ita etiam odium suum erga eos, qui dictis sic Crypto-Calvinianis se opponebant, postquam Servestam delatus erat, nullâ non occasione prodidit. Scribit enim aliquando ad Philippum Camerarium, Joachimi filium, honorificam Philippi Melanchthonis nominis usurpationem, sicut & aliorum de Ecclesia Christi JESU & Scholis totius Europæ benemeritorum Virorum plerisque nunc fraudi esse, apud discipulos potissimum eorum ingratos, qui doctrinæ uberioris nectare ab iis imbuti, doctores optimos, sicut matrem pullus, postquam lacte saturatus est, calcibus impetant: se verò cuculorum istorum acerbitatem, vel potius rabiem, tantillum non morari, ut ipsorum procacitatis & futilitatis vesania & maledicendi ac calumniandi impotente libidine se absterreri patiatur ab honestâ appellatione virorum laude omni majorum, sive rabiosuli isti quidem hirsutum se, sive calvum ducant. Imò propiùs paulo ad calamitatem Lipsicam, quam sensit, respiciens in Nicolaum Selneccerū, quo nomine publico præsentate & postulante Formula subscribenda Professoribus Lipsiensibus proponebatur acerbissimè invehitur, in præfationibus nonnullis. In Epistolisque etiam parti alteri poematum subjunctis, post multa alia, quæ in ipsum conjiciuntur, convitia *Ψυχοφόντης* appellatur, quasi nomen ejus *Selneccer* vox hybrida, & ex Germano Latinoque idiomate composita hominem notet, qui animas necet. Resque eadem & in
iis-

iisdem epistolis & Germanica voce & Græca fistitur. Est enim ubi *Selhencker* / est etiam, ubi *Psychomastix* vocatur. Quin expressius ipse *Bersmannus* in Epigrammate sequenti idem profert, quod Allusio ad cognomen *Seln.* inscribitur:

Seu patriæ auspicio linguæ, seu voce Pelasga
Deducam, rabula quod patre nomen habes,
Ex re, *Nane*, geris, quia funes nectis arena,
Mortiferis animas dogmatibusque necas.

Quod dum recito, parum abest, quin vehementem in *Servestam* indignationem concipiam, quippe, quæ præstantissimos Poëtas non unos ex Academia nostra ad partes eorum, qui magis reformatam Ecclesiam jaçant, quàm quæ à *Luthero* purgari cœpta est, protraxit. Neque enim id in *Bersmanno* solo temporibus, quæ seculum, de quo scribimus, antecesserunt, contigit, uti jam dictum est. Sed ad Reformatos eosdem etiam *Servestam* ipso seculo decimo septimo accessit post multos Rectoratus, quos in Scholis administravit, nempe *Numburgensem*, *Mülhusinum*, *Ambergensem*, *Bernburgensem*, Professor Theologiæ in Gymnasio & Pastor in Ecclesia *Servestana*, ut & Superintendens *Anhaltinus* factus *Christianus Becmannus*, *Borna Misnicus*, inter Professores Poëricos nostros vel idèò non omittendus, quod in promotionibus Magistrorum *Lipsiensium* non ternis solum vicibus anno millesimo sexcentesimo quinto, millesimo sexcentesimo sexto, millesimo sexcentesimo septimo panegyristen egit, sed post mortem quoque *Johannis Albini* anno millesimo sexcentesimo septimo inter Competitores professionis

onis Poëticae fuit, favoreque aulae non una impedi-
 menta M. Cunrado Bavaro, quanquam non pro-
 spero tandem ex parte ipsius eventu, objecit. Pri-
 mus omnium ad tempus referri potest, de quo ver-
 ba fiunt, M. Johannes Albinus. Ex hac vita enim ut
 Professor Poëtices discessit anno millesimo sexcente-
 simo septimo. Et de eo etiam non pauca suppetunt,
 quae dici possint. Pertinuit ad Nationem Bavari-
 cam. Coburgensem enim se scripsit. De Com-
 munitate Philosophica egregie meruit, quoniam
 Agenda Ordinis hujus & emendavit & auxit, & in
 ordinem redegit, publico praemio etiam ob hanc o-
 peram exornatus. Et Adjuncti etiam rationibus
 Decanalibus partes usque ad conventum Gregoria-
 num anni millesimi quingentesimi nonagesimi
 quarti gessit, quo tempore resignavit Matthæo
 Dressero imponendas. Adhæc laudabiliter De-
 canatum Philosophicum quinquies per semestre hy-
 bernum, ut Francus, primâ vice anno millesimo
 quingentesimo septuagesimo, & ultima anno mil-
 lesimo sexcentesimo quarto susceptum admini-
 stravit, non minus, ut totam Academiam per Re-
 ctoratus totidem non vulgaribus meritis sibi ob-
 strinxit. Sed & ipse per totum illud tempus Acade-
 micus fuit, per quod non parvi motus religionis
 causâ paulò ante & post Formulam Concordiæ &
 conscriptam & introductam cum in provinciis o-
 mnibus, tum in hac quoque urbe ab iis excitati fue-
 runt, qui protrusis contra orthodoxam doctrinam à
 Calvino, aliisque sententiis haud profus obscure
 favebant. Proque temporum adeò conditione non

unis

unis varietatibus obnoxius fuit; quandoquidem contigit, ut quo tempore Poëtices Professor ipse audiebat, hoc titulo quippe in actis publicis & anno millesimo quingentesimo octogesimo quinto, & anno millesimo quingentesimo nonagesimo octavo insignitus; intermedio spatio nihilominus & Decano M. Georgio Bachmanno Freibergensi, cum in reformatione Academica, quæ die vigesimo nono Augusti anni millesimi quingentesimi octogesimo octavi ab Electore Christiano, gloriosissimæ recordationis suscepta erat, quædam etiam ad Facultatem Philosophicam spectantia mutarentur, Poëtica Professio ad Decanum Bachmannum devolveretur, & cū Bachmannus ad Rectoratum Luneburgensem anno millesimo quingentesimo octogesimo nono abiisset, resignata Professio Poëtica M. Joachimo Tankio Perlebergensi committeretur, quam anno millesimo quingentesimo nonagesimo primo Licentiatum, & millesimo quingentesimo nonagesimo quinto Doctor Medicinæ adhuc habuit. Sed hæc vel omnia, vel pleraque ad tempora pertinent, quæ seculum nuper præterlapsum antecesserunt, præteriri que adeò pro instituti ratione debent. Ex qua eadem etiam causa de me ipso & rebus meis nihil proferam. Tametsi namque ab anno millesimo sexcentesimo nonagesimo primo in eodem munere constitutus sum, in quo Albinum vita anno millesimo sexcentesimo septimo reliquit, sed quia tamen seculum decimum septimum prætergressus, jam in decimo octavo Poëtas interpretor, malo & ipse ad hujus potius tempora, quam ad ea reduci, quæ inter Albini & meam Professionem interjecta sunt.

B

Quan-

Quanquam non est, quare rerum circa me actarum
 pudere me oporteat. Quidni recenseri enim pos-
 sit, quòd Königsfeldæ natus sum, in pago ad agrum
 Rochlitiensem pertinente, Patre M. Daniele Erne-
 sto Pastore ejus loci, matreque Christina, Jacobi
 Hermanni, Consulis Rochlitiensis filia, anno mille-
 simo sexcentesimo quinquagesimo secundo die du-
 odecimo Martii ipso Gregorii festo? Quidni aperi-
 am, quòd prima literarum elementa cum à Patre
 ipso, tum Fratre M. Jacobo Daniele Ernesto, Pastore
 illo tempore Cribitschensi, nunc Archidiacono Al-
 tenburgensi, viro à scriptis tot cum sacris tum histo-
 ricis in orbe non incognito, postque illos in Schola
 Altenburgensi imbibi? Cur gratus non fatear, quod
 anno millesimo sexcentesimo septuagesimo primo
 ad Academiam hanc delatus Professores excellen-
 tissimos cum in Philosophia Franckensteinium,
 Thomasium, Fellerum, Heshusium, Menckenium,
 tum in Theologia Scherzerum, Rappoltum, Leh-
 mannum, Mœbium audivi. Quid taceam mune-
 ra in me ex favore tam Nobilissimi Senatus, quam
 Communitatis Artium, patrocinioque imprimis il-
 lustris Viri Jacobi Bornii, Jcti Summi, & Potentissi-
 mi Poloniarum Regis & Electoris Saxonæ Consi-
 liarii intimi collata, Assessuram in Collegio Philoso-
 phico, potestatem habendarum in templo Nicolai-
 tano Concionum Sabbathicarum, Con-Rectora-
 tum Scholæ Thomanæ in vere, æstate, & autumno
 anni millesimi sexcentesimi octogesimali; Scholæ
 jam dictæ Rectoratum anno millesimo sexcentesi-
 mo octogesimo quarto; Professionem Poeticam
 anno millesimo sexcentesimo nonagesimo primo

acceptam, quodque interea, dum Communitatis Philosophicæ Collega existo, Decanatum quinquies administravi, inque Promotionibus Magistrorum Pro-Cancellarii munere tertia vice nunc fungor? Sed modestius tamen est, hæc & similia de me alios potius, quam me ipsum exsequi. Itaque missis omnibus ad reliquos tantum Poëtices Doctores accedo, qui præter Albinum & me in decimo septimo seculo vixerunt. Sicque sex imprimis Viri nominandi erunt. Primus Conradus Bavarus ab anno millesimo sexcentesimo septimo usque ad annum millesimum sexcentesium trigesium. Secundus, Joh. Stephanus Verbesius, ab anno millesimo sexcentesimo trigesimo usque ad annum millesimum sexcentesium trigesium primum. Tertius Christophorus Buhlæus ab anno millesimo sexcentesimo, trigesimo primo usque ad annum millesimum sexcentesium trigesium quintum. Quartus Andreas Rivinus ab anno millesimo, sexcentesimo trigesimo quinto usque ad annum millesimum sexcentesium quinquagesimum sextum. Quintus Fridericus Rappoltus ab anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto usque ad annum millesimum sexcentesium & septuagesimum. Sextus Joachimus Fellerus ab anno millesimo sexcentesimo & septuagesimo usque ad annum millesimum sexcentesium nonagesimum primum. Patrio solo hi Viri quàm maximè differunt. Nati enim sunt Bavarus & Rivinus Halis Saxonum; Verbesius in Carnia, vel ut in actis Philosophicis commemoratur, in Styria; Buhlæus Köttschenbrodæ, qui vicus est milliari uno Dresdâ

distans versus Misenam; Rappoltus Reichenbachii in Variscia; Fellerus Cygneæ in oppido Misniæ. Deprehendimusque adeò, si loca hæc inter se conferantur, tres præcipuè Nationes ex quatuor istis, ex quibus Academia hæc constat, Doctores Poëticos Lipsiæ suppeditasse, & duos quidem Nationem Saxoniam, Bavarum & Rivinum, duos Nationem Misnicam Buhlæum & Rappoltum, duos etiam Nationem Bavaricam, Verbesium & Fellerum, huncque quidem inter Bavaros censendum, non quod in provincia natus est, quæ ad Nationem Bavaricam ex instituto Academiae referri debet, sed ex gratia & beneficio Potentissimi Electoris Saxoniae, à quo anno millesimo sexcentesimo septuagesimo nono ex Misnicis ad Bavaros translatus est. Atque in hac quidem re ut illud mirari quis possit, quòd etsi communi hominum multorum judicio Silesia in primis Poëtis generandis patria facta est, nullus tamen in toto hoc seculo ex Polonica Natione extiterit, qui Poëtis publico stipendio interpretatus sit, idq; hoc magis, quod ne quidem ex antecedentibus & sequentibus temporibus ullus narrari potest, qui Polonis accenseatur, siquidem, qui in seculo XVI. in hoc munere versati sunt, Georgius Masbachius, & Johannes Albinus Bavari, Maximus Göritzius, Gregorius Bersmannus & Georgius Bachmannus Misnenses, primus quippe Martisburgensis, secundus Annæbergensis, tertius Freibergensis, Joachimusque Tanckius Perlebergensis, adeoque Saxo fuerunt, & qui in seculo novo doceo, ego Misnicus etiam existo: ita vel exinde etiam colligere
est,

est, Deum non minus ut in salvandis hominibus, nullam vel sexus vel gentis, vel dignitatis rationem habet, sic & in distribuenda eruditione, eruditorumque fati, consequendisque ex iisdem dignitatibus non unam gentem solam respicere, nec eodem modo procedere semper, sed pro arbitrio, proutque videt, illustrandæ gloriæ suæ, conciliandisque rerum publicarum Ecclesiæque utilitatibus conducere, nunc quidem ex hoc, nunc ex alio loco viros arcessere, qui modò his, modo illis literis docendis idonei sint, nuncque in gente viros inveniri egregios, quæ vulgo vix videtur producendis istis accommodata, nunc nationem planè præteriri, quæ iudicio communi eorum, quæ requiruntur, opulentia iudicatur omnium maximè referta. In Parentibus non minor apparet diversitas. Fuerunt enim, quorum Patres ad sacras personas referebantur, ut Buhlæus, natus, cum ex patre Christophoro Buhlæo, Pastore Kötzschenbrodensi, tum ex matre Maria, Johannis Hestii, Pastoris Palæo-Dresdensis filia. Fuere, quos genuerunt, qui rebus in republicâ profanis administrandis præfuerunt, ut Rivinus & Rappoltus. Utque inter hos alii sunt, qui res temporibus pacis gubernant, alii, qui in bello egregias operas bona publico præstant, sic ex viro togato ortum traxit Rappoltus, patrem habens Henricum Rappoltum, primum quidem Medicum & Pharmacopæum Reichenbachensem, sed postea prætorem Pegaviensem, matremque Reginam Lipoldiam ex Senatore Zizensi progeneratam: Ex sagatis verò profeminatus est Rivinus, nempè ex Andrea

Bachmanno, Senatore Halensi, sed qui tamen, antequam Senator fieret, multum fortitudinis in bellis cum Turcicis tum Hispanicis edidit, & Dorothea nata Krebsia, à fortitudine vel ideò etiam militari non prorsus aliena, quod cognomine thoracem, quo milites adversus ictus hostiles muniuntur, spirat. Fuerunt denique, qui ab hominibus, quorum operæ in solis rebus domesticis tractandis occupabantur, in mundum editi sunt. Quorsum Fellerus pertinet, qui patre generatus est pannifice Cygneo matreque ex stemmate quidem Siberorum, maximæ in literis humanioribus quondam auctoritatis & gloriæ virorum procreata, sed quæ ipsa tamen sorte mariti contenta manuum laboribus vitam, quam sectata est, privatam sustentavit. Et natus quidem est Bavarus anno millesimo quingentesimo septuagesimo primo; Buhlæus millesimo sexcentesimo secundo; Rivinus millesimo sexcentesimo primo; Rappoltus millesimo sexcentesimo decimo quinto; Fellerus millesimo sexcentesimo trigesimo nono. Eruditi fuerunt à præstantissimis quibusque Magistris cum in Scholis inferioribus, tum in Academiis. Habuerunt enim Præceptores in Schola Illustri Misenensi Bechmannum Rectorem, Gasmannum Con-Rectorem, Hessium Cantorem & Oelschlegelium Collegam Tertium Verbesius & Buhlæus; in Schola Illustri Portensi Kunadam & Kühnium Rappoltus; in Gymnasio Halensi Æschardum & Evenium, duos Rectores Rivinus; in Schola Cygnea Zechendorffium Hebraicarum literarum fama post funera adhuc illustrem,

strem, Deckerum, & in cœlo Critico sidus fulgentissimum Daumium Fellerus. Quà studia Academica nullus omnium est, qui non ante omnia, postquam Scholis inferioribus valedixerat, Lipsiam nostram ingressus sit. Audiveruntque pro diversis temporibus Preibisium Physicum, Philippum Müllerum Mathematicum, Fridericum Historicum, Corvinum Oratorem, Johannem Müllerum Organicum, Bavarum Poëtam, Recklebenium Logicum, Thomasium Oratorem & Ethicum, Frankensteinium Historicum, Sluterum Organicum, Schwenckium Metaphysicum & Dialecticum, Rappoltum Poëtam; prætereaque Henricum Höpfnerum, Polycarpum Lyserum, Johannem Höpnerum, Vincentium Schmuckium, Christianum Langium, Mauritium Burchardum, Samuelem Langium, Martinum Geierum aliosque consummata & eruditionis & pietatis Theologos. Cumque literis humanioribus morbis medendi rationem Rivinus jungeret, præter Philosophicas operas auditor etiam assiduus in Scholis medicis cum omnium Professorum, tum imprimis Johannis Ruperti Sultzbergeri inventus est. Et Lipsiam quidem solam sectati sunt Bavarus, Verbesius Rappoltus & Fellerus. Ad alias verò Academias excurrerunt etiam Buhlæus & Rivinus. Nam Buhlæus in Academia Wittebergenfi à Theologis excellentissimis D. Jacobo Martini, D. Wilhelmo Lysero. & D. Paulo Röbero multa in studio sacrarum literarum hausit. Inter Musas autem Jenenses cum artes humaniores, tum præcipuè scientia medica Rivini studio

operaque D. Johannis Bredelii insignia incrementa ceperunt. Neque domi solùm, inque Academiis Patriæ vicinis à Rivino scientia rerum collecta est. Sed ipse etiam suscepto per Galliam, Angliam, Belgium & Germanias, perque duorum annorum spatium continuato itinere clarissimis cum Philologis tum Medicis partim discipulus, partim amicus innotuit, Lugduni Batavorum imprimis familiaris factus Danieli Heinsio, Petro Cunæo, Ottoni Heurnio, & Gisberto Jacchæo, Parisiis Petro Bertio, & Antonio Carpentario, Enckhusæ Bernhardo Paludano, Argentorati Johanni Ringelsteinio, consuetudinisque imprimis peculiaris necessitudine conjunctus cum D. Leonhardo Hoffmanno, & D. Matthæo Untzero, Medicis Halensibus. Post laudabiliter tractata tum in audiendis lectionibus, tum habendis disputationibus & orationibus, tum informandis etiam aliis studia, munera etiam publica ante nacta sunt, quàm interpretandorum Poëtarum provincia injuncta fuit. Facti enim omnes præstitis præstandis, & habitis præcipuè duabus pro Loco, quas vocant, disputationibus Assessores sunt Communitatis Philosophicæ. Receptus enim in Collegium hoc fuit anno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo Bavarus in conventu Gregoriano; anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto Verbesius in eodem; anno millesimo sexcentesimo trigesimo Rivinus in conventu Ægidiano: anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto Rappoltus in conventu Gregoriano, & factâ quidem tam inspectione schedularum, ut loquimur, quàm receptio-

ptione ob defectum, qui ex ejus Natione in Com-
 munitate erant, Collegarum simul. Nec discrimen
 ratione hujus muneris faciendum est ullum.
 Tametsi namque Buhlæus & Fellerus non prius Fa-
 cultatis Collegæ extiterint, quàm Professores facti
 essent; non minus tamen, ut cæteri habitis disputa-
 tionibus pro Loco jus ad Facultatem acceperant,
 solo eo, quo minus reciperentur, impediti, quod
 locus non vacaret; cingendosque adeo pro cinctis
 haberi eos oportuit. Imò aliis etiam muneribus
 præfederunt, antequam ad Poëtarum interpreta-
 tionem accederent. Inter quæ ut in solo Rappolto
 Professio Dialectica, ad quam anno millesimo sexcen-
 tesimo quinquagesimo primo, quum mortuus Prei-
 bisius Physicam lectionem Ittigio, Ittigius Organi-
 cam Slutero, Sluterus Dialecticam Rappolto reli-
 quisset, pervenit, conspiciebatur: ita & reliqui om-
 nes unà cum ipso Rappolto Scholasticis func-
 tionibus vel jam præfuerant, vel adhuc præsidebant,
 vel destinati erant. Bavarus & Rivinus jam præ-
 fuerant. Bavarus enim abiit anno millesimo quin-
 gentesimo nonagesimo nono ad Gymnasium Tho-
 runiense, & anno millesimo sexcentesimo secundo
 Lipsiam ad Assessuram Philosophicam reversus
 est. Rivinus verò, antequam Assessor fiebat, per
 tres annos Rectoratum in Scholâ Nordhusana ad-
 ministravit. Inter eos, qui in functione Scholasti-
 ca Poëtæ facti sunt, Verbesius ex Con-Rectoratu
 Portensi vocatus fuit. Rappoltus & cum Con-Re-
 ctoratu Scholæ Thomanæ, & cum Rectoratu Scho-
 læ Nicolaitanæ Lipsiensis Poëtarum interpretatio-

nem conjunxit. Fellerus verò tertius Collega Scholæ Nicolaitanæ oppidanæ esse desiit, postquam munus Poëticum à Potentissimo Electore Saxoniae suscipere jubebatur. Ad postremum Buhlæus quidem in Scholâ non vixit, cum Professor fieret, sed ad munus tamen Scholasticum in Schola Portensi à Proto-Synedrio Dresdensi destinatus fuit. Retulitque ipse ad Communitatem Philosophicam, poscentem ab eo, ut collatam ab aula Professionem ipse recusaret, cum promotio ejus aliquid novi inferre videretur, compotem se votorum Facultatem facere non posse, quòd verendum sit, si hanc gratiam æque, ac istam, quâ ad Scholam Portensem ire jussus esset, repudiaret, ne frustra impostero munus aliquod iterum ab Electore petiturus esset. Ex hac verò re facillè intelligitur, quantum à constante per integrum seculum tam Potentissimæ aulæ, quam accurata rerum, rerumque causarum consideratione subactissimi Collegii judicio discrepent susurrationes obrectationesque nonnullorum fastuosæ inquam? an inquinatis invidiæ avaritiæ sordibus turpes, quibus homines in Scholis existentes ne dignos quidem munere Academico aut inconsulta sententia verè credunt, aut necessario ad cupiditates proprias velandas prætextu divulgant. De quibus tamen quid opus est queri, quum spes non sit emendatum iri? Gaudeant doleantve suis aberrationibus. Mihi dudum placuit, placebitque semper, quod de Rappolto nostro in programmate funebri scripsit Fellerus noster: Scholasticum agere, inquiens, non dedecori, sed laudi sibi ducebat, nihil pensi habens

bens sinisteritatem temporum, quibus, qui juventutem in Scholis moribus literisque imbuunt, negliguntur passim, imò scenarum ostentatione (addo ego; plebejorum fœmineorumque conventiculorum atque comestationum promiscuis sermonibus & deblaterationibus) traducuntur. De tempore, quo singuli ad munus Poëticum pervenerunt, non necessarium est, iterum nunc dici. Nam supra jam omnia annotata sunt. Id autem dissimulare non possum, autorem, qui anno millesimo nonagesimo octavo vitam Buhlæi, simul cum vitis aliorum, qui Superintendentis munus in Electorali Dresdensi sustinuerunt, edidit, duplicem errorem commisisse, quando commemorat, post mortem Conradi Bavari Buhlæum Professore Poëseos in ejus locum factum esse. Nam falsum principio est, id contigisse post mortem Bavari. Neque enim Bavarus morte sublatus vacuam Professionem reliquit alteri committendam, sed postquam post mortem Johannis Friderici utramque linguam & historiam docere cœpit, in qua re per tredecim adhuc annos, & ultra, ut post audiemus, versatus est. Neque Poëtas secundò statim tractare Buhlæus cœpit, postquam ad aliam Professionem Bavarus translatus est. Nam Bavari successor Verbesius fuit, quem post elapsam fermè annum Buhlæus demum secutus est. In modo, quo Professiones vel ambierunt vel acceperunt, omnia recta fuerunt & accurata. Omnes & operas suas Communitati Philosophicæ obtulerunt, & Potentissimis Electoribus Saxonix à Communitate presentati fuerunt, & à Principibus
etiam

etiam confirmationem, ut loquuntur, consequuti sunt. Quandoquidem verò, Plinio iudice, nemo emergere potest, nisi laudatores, commendatores Patronique existant, quarum operâ compotes votorum fiant Candidati, faciliè etiam vobis, A. significare potuero, quorum intercessionibus & operis singuli Professorum nostrorum Poëtæ facti sunt. Et nemo quidem est omnium, cui non Communitas Philosophica ipsa collatæ dignitatis origo credi debeat. Sed faciliè tamè etiam demonstrari potest, ante alios Competitoribus suis Facultatis studiis antelatos fuisse Rappoltum, Rivinum atque Bavarum. Idque studium in eligendo Bavaro tam enixum fuit, ut in aulam Matthæum Dresserum & Johannem Fridericum mitteret ad removenda impedimenta à Competitoribus Bavaro objecta, quæ etiam sustulerunt. Sed nec aliis etiam alii defuere Patroni, quorum auxilio impetraverunt, quod desideratum est. Singularem Promotorem Verbesius habuit in Johanne Seusio, Ecclesiastici Consistorii Supremi Secretario, Viro, uti omni eruditione, inprimisque etiam literis humanioribus maximè tincto & exculpto, ita & literarum Patrono magno, aque literarum elegantiorum cultoribus passim & implorato & laudato, ut non sine prædicatione singulari ad istum non Buchnerus modò literas subinde scripsit, sed versus quoque Poëtæ, quemadmodum, quamplurimi, sic inprimis Zuberus & Taubmannus miserunt. In promovendo Buhlæo magni fuit opera D. Davidis Döringii Camerae Consiliarii Electoralis. Rappolto Patronus succurrebat

bat Per Illustris Dominus Fridericus à Meßſch/ Hæreditarius in Reichenbach & Proto-Synedrii Electoralis Præſes, ad amandum Rappoltum impulsus non tantum, quod singulares ejus doctrinæ opes ex testimoniis fide dignis cognoviſſet, verum etiam, quod in urbe, cujus ipſe Dominus eſſet, Reichenbachii lucem adſpexiſſet. Nec prædicare ſatis, quamdiu vixit, Fellerus potuit, quanta facilitas ipſi in conſequendis rebus, quas deſideraſſet, ex benevolentia Summe Reverendi D. Martini Geieri, Electoralis Confeſſionarii & in Proto-Synedrio Eccleſiaſtico Senatoris orta eſſet. Poſtquam oblata munera ſuſceperunt, non facile verbis exprimi poteſt, quanta eruditione, ſtudio, orbisque eruditi commendatione & gloria res ſuas tractaverint. Eſt Profeſſorum Poëticorum, ut non modò cum reliquis Collegis res & jura, ut Sacramenti religione adſtringuntur, Communitatis ſuæ non debilitent aut infringant, ſed conſervent & augeant; verum etiam imprimis, ut cum libros Poëticos tam veterum quàm recentiorum auctorum explicent & interpretentur, tum carmina quoque oblata quacunque occasione, & ad exempla veterum imprimis componant. Sed nullum horum omnium proferri poterit, in quo Poëtæ noſtri quàm maximè non excellerint. Bavarus carmina elaboravit, & in publica non Univerſitatis modò, ſed totius Urbis ſolemnitate, quo tempore duo Jubilæa celebrabantur, & anno milleſimo ſexcenteſimo nono, ſecundum à fundata Academia, & anno milleſimo ſexcenteſimo trigefimo primum ab oblata Imperatori Carolo V.

Au-

Augustæ Vindelicorum Lutheranorum Confessione. Quorum posterius vacante Professione Poëtica, cum ipse jam historiam doceret, novus autem Professor Verbesius ex Schola Portensi nondum adesset, factum fuit. Verbesius, quia per breve temporis spatium Professioni præfuit, nondum annum in munere isto exigens, in ipso munere quidem carmina typis publicasse non visus est. Sed apparet tamen ex gratulatorio solenni, quo Magistrorum quadraginta quinque simul creatorum, quæ copia Candidatorum dignitas Philosophica summa nunquam antea collata fuerat, laudes pridie Calendarum Februarii anno millesimo sexcentesimo vigesimo tertio deprædicaverat, nihil præstantius Musis illius censi potuisse, si diu versibus faciendis præfuisset. Buhlæi scripta Poëtica quis enumeret, & antequam Professor fieret, & postquam Professor fuerat, facta & in lucem emissa, seu Cunas Christi seu Charitillam, id est, Phalæcorum Promulsidem, sive alia intueamur? Rivinus & in festo solenni, quod ob pacem Pragæ factam anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto, ut in tota provincia, sic Lipsiæ imprimis celebrato cultum carmen in Auditorio Philosophico recitavit, & cum lecto affixus esset ægrotus, antequam moreretur, epigrammata in historiâ passionis Christi fudit, simul cum concione funebri impressa, in quibus nesciam an pietatem, an Charitas Poëticas magis mirer. Quem verò non confundit majestas Rappolti cum in omnibus carminibus, quæ confecit, tum imprimis in Exequiis Potentissimi Electoris Saxo-

Saxonæ Joh. Georgii I. cumque Successori ejus Joh. Georgio II. fidem solenni Sacramento Academia adjungeret, radios fulgentissimos vibrans. Nec erit facile, quem non patefacta post innumera alia in funeribus cum Joh. Georgii II. tum Friderici Wilhelmi, Electorum Saxonici & Brandenburgici excellentia in admirationem venæ Poëticæ Fellerianæ rapiat. Dolendumque est, quod Leopoldida, hoc est, de rebus gestis invictissimi Germanorum Imperatoris Leopoldi carmen, quod meditabatur, morte præventus vel inchoare, vel perficere non potuerit. Non minor catalogus texti posset scriptorum, quæ vel ad intelligendos Poëtis, vel ad discendas ex expositis Poëtis varias res sive historiarum & linguarum cognitionem, sive Philosophiam ipsam, tam quæ in speculando, quam quæ in agendo consistit, spectes, faciunt. Ex omnibus autem tria nominasse nunc sufficiet. Nihil enim Commentationibus Rivini nunc in Pervigilium Veneris, nunc de Pollinctura, nunc de Petalismo, nunc de aliis absolutius. Nihil observationibus Rappolti in Horatium doctrinâ refertius. Nihil Floribus Felleri in Virgilium virentius. Quæ lucubrationes omnes, quemadmodum ex lectionibus Poëticis publicis natæ sunt; ita longè plures fieri potuissent, si omnia, ut merebantur, quæ in Auditoriis Studiofis assiduo labore post maturam meditationem proposita fuerunt, collecta, inque lucem emissa fuissent. Et quis præstitos in commoda Facultatis labores alios satis enarret? Qui velut ex quamplurimis aliis rebus videri possunt, ita imprimis etiam ex ad-
mini-

ministrato Decanatus & Pro-Cancellariatus munere apparent. Fuit enim Decanus Bavarus octies, Rivinus quater, Rappoltus ter, Fellerus bis, semel in Natione Misnica, & iterum in Natione Bavarica. In creandis autem Magistris Cancellarii vicibus functi sunt quater Bavarus, bis Rivinus, Rappoltus & Fellerus, idque ultimus partim in Natione Misnica, partim in Bavarica. Et reperimus quidem neutrum horum munerum obiisse Verbesium & Buhlæum, quod uterque ante ex Facultate iterum abiissent, quàm vel triennium compleissent, quod à quolibet in Facultate exigì oportet, antequam vel Decanus, vel Pro-Cancellarius esse possit, vel post superatum triennium non expectassent, donec ordo ex Natione vel Decanum, vel Pro-Cancellarium eligere jubebat, ad quam pertinebant. Sed scimus tamen etiam, Buhlæum per aliud munus egregiè de rebus Philosophicis meritum fuisse, siquidem Curatoris in Collegio novo partes imponi sibi non solum passus est, statim ac in Collegium receptus erat, sed & usque ad discessus sui tempora retinuit. Quæ res eò magis commendanda est, quod non munus solum ipsum multis molestiis plenum est, quæ cum in curandis ædibus, tum in exigendis ab inquilinis locariis devorandæ sunt; sed quod eo etiam tempore suscepit, quo turbæ bellicæ pestiferæque quàm maximè in urbem sæviebant, nemoque alius esset, qui humeros subjicere instantibus tot periculis vellet. Quemadmodum etiam reliqui Poëtæ nostri vel in eadem, vel similibus functionibus pro commodis publicis vigilarunt. Namque Adjunctus

etus Decani Bavarus fuit. Curatoris munus post
 Buhlæum per longum satis tempus in se habuit Ri-
 vinus. Bibliothecæque Philolophicæ præfuerunt,
 cùm, quamdiu adhuc in Collegio Philosophico cu-
 stodiebatur, Rappoltus; tùm, postquam in locum
 Bibliothecæ Academicæ translata fuit, Fellerus, Fa-
 cultatis pariter & totius Universitatis Bibliotheca-
 rius meritissimus. Hactenus ostensum est, qua ra-
 tione Professiones & acceperunt & sustinuerunt
 Poëtæ nostri. Nunc referemus, quomodo Profes-
 sores Poëtici esse deserint. Quod quidem diver-
 sissimis modis contigit. Extiterunt enim, quos
 mors solvit. Extitit, qui fugâ se subduxit. Exti-
 terunt verò etiam, qui à Poësi ad alias vel discipli-
 nas vel facultates translati sunt auspiciis publicis.
 Ut Poëtæ mortui sunt Rivinus & Fellerus. Idque
 iterum diversis fatis. Vivendi enim finem Rivino
 natura fecit, postquam per aliquod ante tempus
 morbus immissus vires valendi sensim sensimq; ex-
 cederat, ipso die, quo Christi in crucem acti memoria
 in Ecclesia celebratur anno millesimo sexcentesimo
 quinquagesimo sexto. Sed violentius vivis exemptus
 fuit Fellerus anno millesimo sexcentesimo nonage-
 simo primo. Nocte enim Palmarum Dominicam
 proximè antecedente, ex cubiculi, in quo dormie-
 bat, fenestra fortuito casu delapsus, caput, in quod
 deciderat, ita læsit, ut altero post Dominicam die
 mortem oppeteret. Professionem clam deseruit
 Verbesius, cum nondum integrum annum eam ha-
 buisset. Cum enim anno millesimo sexcentesimo tri-
 gesimo primo & belli & pestis pericula ingravescerent,

rent, sub specie necessaria professionis in Scholam Portensem, ex qua ad Professionem Poëticam, ut ante jam diximus, accersitus erat, in mercatu vernali aufugit, & nec reversus ipse est, nec significationem ullam reliquit, ex qua certo concludi potuerit, quorsum locorum delatus fuisset. Bavaro, Buhlæo & Rappolto, post Poëticam functionem aliamunera imposita fuerunt. Possim equidem & Rivinum addere, quem in Facultate Medica Professionem Pathologicam accepisse anno, antequam moriebatur, constat. Sed Poëta & Pathologus simul fuit. Cæteri Poëticam stationem vacuum aliis reliquerunt. Ex quibus Bavarus in Communitate Philosophica mansit, post mortem Johannis Friderici utramque linguam & historias docere justus. Quod etiam usque ad discessum ex vita fecit. Buhlæus & Rappoltus post Poësin sacris operari incipiebant. Rappoltus Doctor Academicus in Facultatem Theologicam anno millesimo sexcentesimo septuagesimo translatus est. Utque ab eo tempore non solum in informanda juventute strenuam operam præstitit, testimonio consummatissimorum scriptorum Theologicorum, quæ simul edita leguntur, sed etiam in suppeditandis de casibus dubiis quærentibus & consulentibus consiliis responsa dedit & eruditionis & prudentiæ plena, ita & non unâ honoris munerumque accessione auctus est, factus simul Canonicus Cizensis, Electoralium Alumnorum Ephorus, & Nationis Misnicæ Senior, ut de Decanatu nihil adjiciam, quem post id tempus in Facultate sancta semel etiam administravit. Buhlæus

læus autem ad habendas in templis Conciones destinatus primum Mutinam Misnicam anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto ad Pastoratū, deinde Wurcenam anno millesimo sexcentesimo trigesimo octavo, ut Superintendens Cathedralis esset, ad postremumque Dresdam anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo ad Ephoriam oppidanam, Senatoriamq; dignitatem in Proto-Synedrio Ecclesiastico Electorali vocatus fuit. Quibus in functionibus quid vel docuerit, vel constituerit, vel ab incendiis etiam & irruptionibus militum hostilium passus sit, ut ipsi, A. si tempora ista expendatis, colligere potestis, ita temporis institutique ratio nunc non permittit, ut omnia, prout merentur, exequamur. Pergo ad alia. Antea jam percepistis, quam fide atque labore commodis Facultatis Philosophicæ consuluerint, dum Poëtæ essent. Sed nunc cognoscimus, quod non minora merita etiam illorum in Academiam ipsam extiterunt. Quam rem cum summum munus, quod Academia habet, aliquoties maximâ cum laude gestum testatur. tum operæ etiam argumento sunt, quas custodiendis Collegiorum, in quibus Collegiati, ut vulgò loquuntur, vel ut latinius Rivinus rem exprimere volebat, Salariai fuerunt, rebus opibusque impenderunt. Rectores enim Academiam gubernaverunt Bavarus bis, semel ut Poëta, secundâ vice ut Historicus; Rivinus totidem vicibus, sicut & Rappoltus, semel ut Poëta, & iterum ut Theologus, tandemque Fellerus ex Natione Franconica. Inter Collegas autem commemorabantur Principum.

Majoris Collegii Bavarus, Rappoltus, Fellerus, Minorisque Rivinus. Quin & Decemviratum gesserunt Bavarus, & qui ei mortuo successit, Rivinus. Nec defuerunt præmia, quæ pro tot meritis, quibus orbem eruditum, & Academiam sibi obstrinxerunt, data & accepta sunt. Quibus post infinita alia vel inprimis dignitates honoresque titulorum Academicorum annuero. Referri enim possunt, qui Magistri; referri, qui Licentiati; referri etiam, qui Doctores facti sunt. Magistrorum insignia omnes habuerunt. Et in seculo decimo sexto adhuc coronatus est Bavarus. Nostro verò centenario honores hos consecuti sunt cæteri, Verbesius anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Buhlæus anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Rivinus anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Rappoltus anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo, Fellerus anno millesimo sexcentesimo sexagesimo. Licentiatorum nomine gavisi sunt Buhlæus, Rivinus, Rappoltus & Fellerus. Fellerus acceptam à Theologis anno millesimo sexcentesimo septuagesimo primo hanc dignitatem solam habuit. Cæteris verò post Licentiam Doctoratûs quoque insignia collata sunt. A Facultate enim Gratiôsa Rivinus Licentiatu anno millesimo sexcentesimo trigesimo octavo, & Doctor anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto renunciatus est. Theologi verò Lipsienses Licentiatu suis adjunxerunt Buhlæum anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, Rappoltum anno millesimo sexcentesimo sexagesimo tertio; Doctolibus

ribus verò Buhlæum eodem anno, quo Licentiam acceperat, Rappoltum anno millesimo sexcentesimo sexagesimo octavo. Nec prætereundum est, quod Buhlæus etiam, Rivinus & Fellerus, dimidia adeoque Professorum nostrorum pars, à totidem Comitibus Palatinis lauream Poëticam adepti fuerunt. Venio ad exprimendos animi characteres, quibus singulorum Poëtarum tota insinuatür vivendi agendique ratio cùm erga se, tum erga alios homines in vita communi, inter quos versari sunt. Et nihil sanè in omnium hominum rebus magis spectari debet, quàm quod dixi. Nam omnia in eo occurrunt, quæ de homine, sive in principio, sive in progressu, sive etiam in fine vitæ dici oportet. Est quippe propensio quædam ad hunc vel istum habitum, quam cum natura ipsa nascentes simul in mundum afferimus. Ea verò, quamdiu vita homo fruitur, variis studiis, suggestionibus & sollicitationibus hominum, quorum utilitatibus inservire potest, & alitur & sustentatur, & augetur. Ex hacque etiam agnoscimus, in quibus rebus ad salutem publicam hominis usus esse possit vel magnus, vel aliquis, vel parvus, vel nullus. Quin sola etiam hæc causa est, quamobrem, dum ex mundo homines discedunt, ob res benè vel malè in vita gestas vel infelices, vel fortunati dici debent. Sed facilè etiam vobis fidem fecero, A. ut nullus fuit nostrorum, qui singulari affectioni non subjectus fuit, sic nullum etiam cum altero in hac re consensisse, diversissimisque singulos rationibus in rebus agendis usos fuisse. Verbesii characterem L. Philippus Mül-

lerus, Mathematicum Professor, magnus ejus Patronus, unicusque fermè in Professione consequenda intra Facultatem Promotor exprimit, quando post fugam ejus de eo scribit, hominem infelicem & malè consultum & profundè melancholicum extitisse. In Fello noſtis adhuc, A. qui iſtum noſtis, candorem apertum. & in prædendis animi ſenſis faciendisque, quæ recta cenſuerat, prodigalitati feſtinationique, quàm tenacitati procrastinationique viciniorem impetum. Gravis Rappoltus erat, & ad conſequendam in rebus omnibus, quæ peragenda incumbabant, conſervandamque autoritatem, quæ verba, quæ actiones maximè factus & appoſitus. Rivinum ſi videremus, homo occurrebat ad deſenſionem utilitatis, juriſque ſuorum & dignitatis adverſus invaſores quoviſ non promptus ſolum & expeditus, ſed & durans, nec facilè impellendus. In Buhlæo animus intrepidus oſtendebatur, & ad ſubeundos, tolerandos ſuperandosque publicarum privatarumque, quæ per provincias ſæviebant, calamitatum caſus conſtantia poſſeſſorem ſui nunquam deſtituens. Bavarus denique lepidus apparebat & feſtivitatis amans. Cujus quidem rei & exemplum vobis A. & cauſam, cum notabilis videatur, afferam. Exemplum accipite in Epigrammate iſto, quod conſignatis Actis Decanatus ſui ultimi in libro publico ſubjunxit anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo nono, ætatiſque ſuæ ſexageſimo ſeptimo:

Morti addicebar, cum Climactericus eſſem,
Reſpondi, haud metuo tela nociva necis.

Si

Si Superintendens, aut Ordinis arius essem,
Amplius haud possim vivere & esse super.

Mors est venator, leporem dimittit inanem,
Quando aper aut cervus sistitur ante plagas.

Ratione autem causæ lepiditas hæc magis videtur fuisse affectata, quàm à natura accepta. Vivebat enim Bavarus ea ætate, in qua ingenia Plautina ad lepores nata & facta inter Poëtas quàm maximè florebant & in pretio erant. Quemadmodum igitur festivis carminibus & scriptionibus jam magnam famam, summumque nomen tam apud Principes, quàm apud quoscunque alios viros eruditos pariter & à literis alienos sibi comparaverant, in superiori Saxonia Taubmannus, in Belgio Baudius, passimque & ubique Zuberus erro, ita & noster crediderat, non posse se provinciam Professoris Poëtici delatam cum laude & approbatione sustinere, nisi & ipse se festivitate aliqua hominibus commendasset. Excepto unico fugitivo Verbesio de omnium etiam matrimonio porro innotuit. Reliquit enim mortuus Bavarus viduam Reginam Margaretham, quæ Halæ epitaphium ipsi posuit. Buhlæus nuptias celebravit anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto cum virgine nobilissima Anna Krammia, Friderici Krammii, Hæreditarii in Altneuendorff & Blöfen / filia, & Francisci Krammii, Jcti, Curia Provincialis & Scabinatus Assessoris, Professoris in hac Academia Publici, Electorumque Mauriti & Augusti Consiliarii intimi nepte. Rivinus tres uxores duxit, primam elegantissimam virginem, Catharinam Elisabetham,

M. Hieronymi Bergeri, Quæstoris Sceudicensis filiam, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, sed quæ quartâ post nuptias septimanâ iterum extincta est; secundam fœminam laudatissimam, Annam, natam Elligeram, viri clarissimi M. Wilhelmi Aviani, Facultatis Philosophiæ Assessoris, & Rectoris ad D. Thomæ relictam viduam anno millesimo sexcentesimo trigesimo octavo; tertiam, virginem pudicissimam, Catharinam Elisabetham, viri perquam reverendi M. Tilemanni Olearii, Archi-Diaconi ad D. Ulrici Halensis meritissimi filiam, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Rappolto nupta est anno millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo virgo præstantissima Maria Elisabetha, amplissimi prudentissimique Viri, Pauli Franckensteinii, Prætoris Urbani relicta filia. Cum Felleri denique in matrimonio vixerunt nobilissimæ virgines duæ, altera Anna Dorothea Rappoltia anno millesimo sexcentesimo septuagesimo; altera Johanna Thomasia anno millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo data. Hæc autem matrimonia cum ob multa alia divinæ benedictionis genera, tum imprimis etiam ob liberos, qui per ea in lucem editi sunt, longè fortunatissima appellari oportet. Namque non numerosa solum soboles, sed fausta etiam, atque omnibus mundanæ prosperitatis muneribus abundantissima prodiit. Si natos modò ex quatuor posterioribus calculare velimus, summa triginta duorum computabitur. Parens enim fuit Buhlæus liberorum septem, trium filiorum & quator filiarum, Rivinus de-

decem, ex secundo matrimonio quatuor filiorum & duarum filiarum, & ex tertio trium filiorum & unius filiae: Rappoltus undecim, quinque masculini & sex foeminini sexûs: Fellerus quatuor, masculorum duorum ex priori, & foemellarum duarum ex posteriori conjugio. De felicitate autem sobolis Poëticae cur multa verba fiant? Longum futurum sit, si bona commemorare velimus, quæ extra locum hunc Deus in prolem sibi dilectorum Virorum contulit. Et nemo etiam vestrûm est, A. cui non ante oculos vel in hac ipsa urbe versetur, excellentia, in qua nati ex Rivino & Rappolto viri foeminæque, sive eruditionem tum Theologicam, tum Juridicam, tum Medicam; sive dignitatem etiam, fortunarumque præstantiam contemplerur, aut jam deprehensi fuerunt, aut adhuc deprehenduntur. Cujus prosperitatis fata hoc magis præstabilia judicanda sunt, quòd non aliunde magis proflexerunt, quàm quod felicium liberorum parentes erga parentes suos, divinorum præceptorum memores pii ante alios probique existentes, additarum præceptis divinis promissionum, participes facti, felicitatem in sobolem etiam transfuderunt. Constat enim, Rivinum senio confectum parentem suum ad se recepisse, per aliquot annos aluisse, inque illo ipso sepulchro defuncti ossa, in quod ipse postmodum sequutus est, composuisse. Et Rappoltus matrem viduam incendio Pegaviensi ad incitas redactam per octodecim annos ad obitum usque sustentavit, octogenariamque amplissimo funere hîc Lipsiæ extulit. Restat,

ut de morte etiam Poëtarum nostrorum pauca adhuc adjiciamus. Ubi quidem de Verbefio dici non potest. Fugâ enim sua ut quamplurimarum rerum, sic & mortis notitiam surripuit. De Felleri Rivinoque ante jam omnia expedita sunt. Tantùm igitur Bavari, Buhlæi & Rappolti mentio facienda est. De quibus verò cùm illud notabile est, quod in summa senectute vivere desierunt, tùm quòd non in uno, sed diversis locis mortuos & sepultos novimus. Superavit nempe Rappoltus annum sexagesimum secundum, Bavarus septuagesimum secundum, Buhlæus septuagesimum quartum; qua in re & Fellerus & Rivinus minores fuerunt. Obiit enim alter anno ætatis quinquagesimo secundo, alter quinquagesimo septimo. In distinctis verò etiam locis, quam habuerunt mortalitatem, deposuerunt. Halæ enim defunctus est Bavarus, nocte diem Conradi sequente, menseque adeo Novembri anni millesimi sexcentissimi quadagesimi tertii, postquam eò Lipsiâ excurrerat, imbecillitate, quam senectus secum fert, correptus & extinctus. Quo ægritudinis genere etiam Buhlæus Dresdæ excessit, & terræ illatus est anno millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo. Rappoltum tandem post podagræ vexationes calculique dolores enterocelere sopivit tumulto juxta templum Paulinum in hac urbe condendum tertiâ feriarum nativitatis Christi anno millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto.

Atque ita accepistis, A. quid de Professoribus Poëticis hujus Academiae per elapsum nuper seculum

lum proferri potuit. Doleo verò, ut ipsi ab omni eloquentiæ apparatu instructissimi, quoties verba ipsis facienda fuerunt, Tulliano flumine in laudes præstantissimarum rerum exuberârunt, sic nullas mihi Suadam verborum delicias suppeditasse, quibus tam præclara de orbe erudito virorum istorum merita illustrari deprædicarique potuerint. Sed & ab initio dixi, non verba me facturum esse de viris istis, ut dicendi vires ostenderem, sed ut officii pietatis, quibus Antecessoribus meis Successor obstrictus vivo, satisfieret. Omnia igitur nudè, tenuiter & absque omnibus verborum sententiarumque ornatibus exponenda fuerunt. Sed neque propterea tamen omnis quoque illis rebus recensendis splendor denegabitur. Memini, novem abhinc annis, quum collatæ juvenibus eruditissimis Laureæ Magisterialis laudes carmine decantandæ essent, seculum Electoratus Saxonici Georgicum ita exhibitum fuisse à Poëta, ut ad singulos Magistros honorandos singularia bona accommodarentur, quæ in Electoratu Saxonico obvenerant, quamdiu Potentissimi Principes Johannes Georgius I. II. III. & IV. in Provinciis Saxonice Electoralibus rerum potiti fuerunt. Cur non simili meditatione Poëtæ quoque celebrari possint, qui per seculum Electoratus Saxonici Georgicum in Academia Lipsiensi, locoque aded Electoratus Saxonici, vixerunt. Idque hoc majore similitudine, quod qui allati sunt Professores, nec in primo nec ultimo seculi anno extiterunt, perinde ut Johannes Georgii neque

neque principium seculi sui, neque finem etiam attigerunt, & anno demum undecimo imperium nacti & nonagesimo quarto rerum summæ subducti. Fiet itaque aliquando, quod dixi. Interim faciam, cujus gratia hanc cathedram conscendi, quosq; ad stare videtis, viris juvenibus, & natalium, & eruditionis, & rectitudinis dotibus instructissimis, licentiam assumendi summos in Philosophia honores impertiar auspiciis Potentissimi Poloniae Regis & Electoris Saxonici, FRIDERICI AUGUSTI, Ducis Saxoniae, Juliaci, Cliviae & Montium, & sic porrò, constitutus, ut vices Reverendissimi, Serenissimi Celsissimique Principis & Domini, Domini MAURITII WILHELMI, Ducis Saxoniae, Juliaci, Cliviae & Montium, Postulati Administratoris Episcopatus Martisburgensis, Cancellarii que adeò hujus Academiae unici & perpetui in solennitate hac Philosophica exequar.

Secuta est Renunciatio XLVI. Licentiatorum Philosophiae, quorum nomina & ordo in Carmine subsequente Panegyrico exhibentur.

PRO-

PROGRAMMA INVITATORIUM.

M. JOH. HEINRICUS ERNESTI,
Poët. Prof. Publ. & creandis Magistris h. t.
PRO-CANCELLARIUS

*Philosophiæ & Bonarum Artium Candida-
tis Nobilissimis*

S. D. P.

IN mediam hyemem incidit solennitas, in qua Philosophiæ, Bonarumque Artium Doctores Magistrique adeò publicis ceremoniis renunciatur. Hosque proinde si *Niveos* aliquis appellare velit, nihil fecerit, quod ad tempus, & quæ in tempore contingunt, rerum conditionem non sit accommodatum. Equidem possint eodem quoque respectu *nigri atrique* dici, à cornicibus scilicet corvisque, quas aves velut symbola pingendæ hyemi apponi posse censet Pontanus propter crebritatem pluviarum, quæ hybernis mensibus cadunt, quod cornices corvique pluvias vocibus suis vocare soleant. Et valde etiam voce hac jactare me, fas sit. Nam constat, à Poëtis antiquis Palladi cornicem, & Phœbo corvum proprium datum esse. Utque etiam hæ aves futurorum prædictione nobilitantur; sic &, qui Sapientium titulis gaudent Magistri, si res ante factas cum præsentis rerum conditione componant, non modo privatorum casus, sed &, quæ rebus publicis imminet, fata non sine omni
cer-

certitudine non infrequenter prænuñtiant. Quin & gloriari possumus, per elapsum nuper seculum duos, quod corvinæ quasi, hoc est, Phœbeæ, Apollinæque eloquentiæ & eruditionis viribus, adversus barbariem ingruentem quàm maximè polluerunt, Corvinos dictos, & Andream Corvinum, Suaedæ solutæ, & Fridericum Rappoltum, ligatæ Professores longe meritissimos, Academiam nostram illustrasse. Sed videri tamen nigredo possit rem non satis expendentibus primo intuitu sinisteritatis aliquid inferre, præcipuè, cùm avis inauspicata etiam maximè creditus fuerit nonnunquam antiquis corvus. Malumus igitur à candore *Niveos* vocare Magistros. Sicque nomen dabimus, quo nihil haberi potest excellentius, magisque præstabile. Novimus enim, à Scriptoribus gentilibus, quicquid ad Deos pertinet, nivis colore solenniter exprimi. Scripsit quippe Ovidius in transmutationum libris, Anii filias pennas sumpsisse, inque Veneris volucres *niveas* abiisse columbas. Et cum Jupiter rapere vellet Europam, induebatur faciem tauri, cujus color nivis erat,

- - - *quam nec vestigia duri*

Calcavere pedis, nec solvit aquaticus auster.

Ex qua causa & Coelius Rhodiginus scripsit, quòd *niveo* spectabiles colore ut Deorum venerati sint, filios antiqui. Quod vero ut ante omnia exinde factum esse existimari oportet, quod albus color multum ad pulchritudinem amoremque adeò conciliandum facit; ita non ineptè fortassis aliquis etiam cogitabit, annon ob hoc candidi Deorum filii
quon-

quondam crediti fuerint, quod quando ex cœlo revelationem factam esse, in Scripturis legimus, nivei coloris simul mentio fit. Nempe angeli veste *nivea* induti comparebant in sepulchro Christi. Et in monte Thabor, cum illustraretur Dominus, vestis ejus erat candida, ut lux. Sed & *nivis* vi & efficacia appositissimè dotes omnes & virtutes figurari possunt, quæ in Magistris Philosophiæ conspiciuntur. Utilitates *nivis* descripturus supra jam allegatus Pontanus: *Nix alit quodammodo animantes, inquit, præsertim oves, quia ex humido aërio generatur, in quo vita consistit: segetes & herbas nutrit atque auget; suo enim frigore terra poros occludit, ne calor, cujus motu semina jacta indigent, exhalet. Terram præterea, quam cooperit, per antiperistasin calefacit, & hyberni frigoris adustione semina prohibet.* Sed tradito, si quid ad eruditionem Philosophicam, quâ Magistri pollent, trahi non potest. Nonne vita hominis, animalium nobilissimi, magis in cognitione divinarum humanarumque rerum consistere potest, quam in motu corporis, actionibusque aliis, quæ ex copulatione animæ & corporis exoriuntur? Atque Philosophia artes nutrit atque auget, ex quibus velut ex segetibus & herbis, quæ sustentando homini alimenta quærenda sunt, nascuntur. Manifestum verò etiam est, sapientiam mentem humanam, quam cooperit, per antiperistasin quasi, dum timori, odio aliisque commotionibus, ad tollendum omnem honesti sensum comparatis resistit, calefacere, & affectuum adeo adustione virtutum semina prohibere.

bere. Crediderim igitur, Academiam quandam,
 præstantissimorum eruditissimorumque Virorum,
Niveorum nomine in non exiguam Philosophiæ
 Magistrorum commendationem & gloriam ex iis-
 dem constitui posse, ut in Italia quamplurimæ vi-
 rorum excellentissimorum societates sunt, quæ pe-
 culiaribus sumtis appellationibus præstantiam su-
 am in notitiam hominum immittunt. Sane sive
Humoristarum, sive *Æthereorum* esse censeam, qua-
 rum hanc Scipio Gonzaga, istam Paulus Mancinus
 excitavit, nihil dixerò, quod cum nivibus exacte
 non conveniat. Nam ex aqua humoribusque ad-
 eò meteoron istud constat; & in æthere, tanquam
 in loco conveniente, generatur. O dignitas ho-
 norum Philosophicorum! Quis non prendere, il-
 lisque exornari exoptet? Idque quo fiat, commo-
 da nunc sese offert occasio. Jussum enim auspiciis
Potentissimi Poloniarum Regis & Saxonie Electoris
Domini FRIDERICI AUGUSTI, Ducis Saxo-
nie, Clivia & Montium, ut & Angrie & Westpha-
liæ &c. vices Reverendissimi Serenissimique Principis
ac Domini, Domini MAURITII WILHELMI, Du-
cis Saxonie, Clivia & Montium, ut & Angrie &
Westphalia &c. Postulati Administratoris Episcopa-
tus Martisburgensis, Cancellarii que adeò Academia
hujus Unici & perpetui, ego hoc tempore in distri-
 buendis Philosophicis honoribus gerere, ex insti-
 tuto consuetudineque publica Candidatos Nobi-
 lissimos, quotquot laudabili accipiendorum novo-
 rum titularum desiderio afficiuntur, humanissimè
 invito, ut nomina sua profiteantur, & ad futurum
pro-

proximè Mercurii horâ III. pomeridianâ & sequentes dies in Musæo meo præsentés se sistant, accepturi, quid faciendum sit, ut expetiti honores more majorum conferri possint. Est inter Fortunatas insulas una, quæ *Nivaria*, ut Plinius memorat, dicitur, ob perpetuas nives & nebulas, quibus sola ex omnibus assiduè tegitur. Perpendensque Majorolus, Augustinum verba Psalmi, *Deus dat nivem sicut lanam*, interpretari de hominibus nondum conversis, ex quibus Deus filios suos facturus sit, ut lana materies vestium sit. asserit, quia hæc actio Dei, de quâ Augustinus loquitur, in Ecclesia Dei fiat, meritò & ipsam Ecclesiam Nivariam appellari posse. Æquè verè hoc tempore Communitatem Philosophicam Nivariam profitebimur. Fortunata enim insula erit, in quâ nix depluet sicut lana, hoc est, honorum insignia & tituli, ex quibus non dignitas solum singularis instar vestis accipientes involvet, sed benedictio etiam divina cognoscetur, qua honorati cum ipsi ad promovendam gloriam Dei quam maximè facti apparebunt, tum alios etiam posthac, qui nondum Deo adhærent, in committendis aliquando muneribus publicis ad Deum operis convertent extantissimis. P. P. Dom. I. Advent. A. C. M DCC I.

NEPTUNUS
HONORIBUS IN PHILOSOPHIA
S U M M I S
IN
ACADEMIA LIPSIENSI

RECTORE MAGNIFICO
GOTTFR. OLEARIO,
SS. Theol. Lic. Utriusq; Linguæ P. P.
Fac. Philos. Assess. & Maj. Princip. Colleg.
Collegiato,

CREANDIS MAGISTRIS
PRO-CANCELLARIO
JOH. HEINR. ERNESTI,
Philos. & Bon. Art. Mag. Poët. Prof. P.
Fac. Philos. Assess. & ad D. Thomæ
Rectore,

DECANO SPECTABILI
JOHANNE SCHMIDIO,
SS. Th. Doct. & Prof. Publ. Extraord.
Eloq. Ordinario, Fac. Philos. Assess. Alumn.
Elect. Ephoro, & Colleg. D. Virginis Seniore
& Præposito,

d. 26. Jan. A. C. M DCC II.

solenniter distributis

Sacer.

PRO-

PRO-CANCELLARIUS

Ad
LECTORES.

Sunt, animos forsan quorum admiratio cepit,
Quod sueta in juvenum carmina scribo de-
cus,

Dum festo Sophico Pro-Cancellarius adsum,
Et lauro doctum cingo brabeuta caput.

His dico: insolitum, fieri quod conspicias, haud
est.

Pansophus in Pindo hoc sic Medicusque facit.
Candelarum olim fuerat cognomine festum,
Ob causas quod nunc desit esse graves.
Laudibus hoc Sophicus Pro-Cancellarius ornat,
Tradere queis, juvenes, laurea ferta decet;
Postquam explorarat solenni examine vires,
Dumque aderant, factum est, maximo honore
Viri.

Ordoque quid faciat, perspectum est nonne, Me-
dentum,

Immensus quo nil gratius orbis habet?
Illi Doctorum concessa Licentia nullis,
Factis, ni recitet, quam meruere, prius,
Martisburgiaci Domini quem munere functum
Ferre favens titulos gaudet Hygea novos.
Quid tamen accumulo mortalia munera multis?
Promptum est, exemplo rem stabilire Dei.
Nam quam distribuit Neptunus præmia, semper
Naidas ornavit laudibus ante suis.

J. N. R. J.

Romissa exhibeo. Quae meque exponere
velle

Argumenta metris ante annum oblata
canebam,

Si successuro permittat vivere Numen

Tempore, quando suis praeberet praemia Phoebus,

Istorum incipio primo unum tradere caepo

Nunc, dum Pansophici sunt solennia festi.

Sufficiam madidos madido sed carmine versus,

Neptunique udâ stillantis imagine ludam.

Quidque aliud facerem? Neptunus sede locatus

Prima apparebat nobis, cum primâ laboris

Ante bis exhibui sex menses signa futuri,

Teichmannoque tulit meritas piscatio laudes.

Daphnide quo docta cinguntur tempore frontes,

Strata pruinoso canescit tegmine terra,

Humectantque nives campos, nimbi que ruentes.

Convenienter eo pluvius carmine psallit

Ergo Neptunus, madido consuevit Apollo

Quo juvenum festo sumptis applaudere fertis?

Et cur ad casus non sit quoque temporis apta

Materia hac alios. Turbas ut flâtibz ortas

Autumno elapso nostis commoverit oris

Ponto vicinis, ponto quâ summa potestas

Præsidet, ut montes vastos obtexerit undis,

Fluctibus oppositus ventis ut cesserit agger;

Vexerit ut saxum mox altum ad littora merces;

Ad terram expulsus fractæ sit puppis ut asser,

In mortemque homines laxata ex nave cadentes;

Intereat mersus cum pago ut rusticus ipse,

In-

Innumeraeque alii ventura pericula forti
 Expulsò timeant animo de pectore cladis.
 Sed non tam sevi Neptuni fulmina scribam
 Hac vice. Mollis erit, placidaque faventor au-
 rã.

Nam dabit ornandis nunc commoda grata Magi-
 stris,

In mundi per quæ mare Numen condidit usus.
 Sic pluvie vegeto recreabunt munere terras.
 Sic multo Oceano fient commercia questu.
 Sic gelido venient pratis ex rore corona.
 Delebit mundo lotor sic flumine sordes.
 Sique etiam infestus nonnunquam motibus esse
 Duris Neptunus videatur, sevirior in res
 Non erit iste bonas, sed quas turbare quietem,
 In docto sedem quæ quarit pectore, constat.
 Nulla etiamque meos invadet fabula versus,
 Non quo prognatus Neptunus amore feratur;
 Non, quæ delectet non sicca cubilia Coniux;
 Imperii non quo regat ingens pondera sceptro,
 Ad jussum non quæ Nymphæ volvantur in undis;
 Non ut contineat turbantes Æolus austros.
 Quid fictis opus est chartas confundere formis,
 In veris quando licet utilitatibus orbis
 Ludere & in juvenum componere carmina lau-
 ros?

Ergo aqueis etiam sub signis nomina sistam,
 Quæ Sophicis festum præstant solenniter antris.
 Magnificis Rector titulis Olearius adstans,
 Ausonia linguæ doctor, linguæque Pelasgum,

*Adebit excellens inter commercia navis
 Plurima per multos usus ad commoda, claram
 Famam, olea, ex opibus Græcis, opibusque Latinis,
 Principis in munus Pro-Cancellarius ipse
 Surgo. Libertas sed constringetur aquarum
 Molibus oppositis per me. Nam verba soluta
 Dum versus facio, vinclis adstringo poeta.
 Principium Sophici Schmidius venerabile cætus,
 Quando verba facit, lucrum indelebile suada,
 Currit, constrictus ripis ut nobilis amnis
 In vastum volvit labentia flumina pontum,
 Non interrupto cursu, motuque modesto.
 Sed quibus excurram formis in facta virorum,
 Qui rigido juvenum videre examine vires?
 Attentis oculis Cataractas Pfautzius infert.
 Astronomus cæli nam dum considerat orbes,
 Percipit, ex motu illorum non aure sonoram
 Harmoniam natam sentiri; flumina Nili,
 Inter non paucos ut percipit incola nunquam
 Pracipitis strepitus, donec Catadupa vocatur.
 Neptunum in fontes, & pontum & flumina scin-
 dit
 Hardtius, haud paucis ut dividit entia membris.
 Cum spiris pugnat Ludovici in vortice multis.
 Perpetuo Logicas opus est nam vincere technas.
 Nuncque etiam in ripa, nunc littore Menckius er-
 rat,
 Inserere historia cupiens, qua gesta per undas.*

GOTT-

GOTTHARD RUDORFF, Podelwizensf. Misn.
 Pastor Substit. in Groß-Dalkig/ Delschütz und
 Zitzschen.

Mare tempestuosum precum & devotionis occasio.

Qui sunt in Ponto, pietatem discere vulgo
 Dicuntur. Tendunt ad cœlum brachia namq;
 Ut tristem avertant mortem, per fulmina, nubes
 Per pluvias sævit quoties ventique tumultus
 Fluctibus & miseris mare tempestatibus actum.
 Quam bene conveniunt, *Rudorffi*, hæc laudibus istis,
 Impensum ingenuis studium queis prædico Musis.
 Namque illas sic Te sine hoc tractasse notavi,
 Ut populum ad studium pietatis ducere posses,
 Ipse etiam ut præstas sanctas admotus ad aras.
 Privati ad cultum Domini adduxere Magistri
 Principio. Pergunt sensus remove profanos
 Cizensis post hos castissima Numina Pindi:
 Relligio augusti *Gleismannus* summa Lycei,
Koberus dii pia nunc devotio templi,
Corpus Ketnerus volvens in pulvere terræ,
Cadesreuterus sinceri flammaque sacri.
 Divini partes omnes dat Lipsia cultus.
 Thura precum accendit fervens *Olearius* ignis.
 Expoliit fidei *Cyprianus* splendidus aurum.
 Dicitur in studio rectus *Rechebergius* esse
 Virtutum, per spem *Seligmannusque* salutis,
 Puraque *Güntherus* ducti dilectio Coetus.
Menckius in certo casu intemeratus uterque.
 Temporibus Græcus cunctis *Olearius* orat.
 Cum populo in templis *Ernestus* fundere vota
 Expetit, oclusis testusque cubilibus *Hardtus*.

Tristitiam mœstis lenit *Wernerus* in horis.
 Temperat ob risum *Wagnerus* gaudia fortis.
 O facta afflicti pietas ad turbida nautæ!
 Nulla ita tempestas affligit, temporis horror
 Ut nostri. Precibus tam sæva averte pericla,
 Idque etiam voluit patriæ *Rechebergius* Atlas,
 Quando tuis templo duplicavit vota Parentis.

Johann Chrenfried ERNESTI, Rochlitio-
 Misnicus.

Tempestatum procellis agitatum Mare.

Ventorum turbas, tempestatumque tumultus,
 Dum describo tuas laudes, proferre juvabit,
Ernesti: Ad vultus facies austera severos
 Convenit Oceani, quos Tu cognomine profers,
 Sed cano, seditio sint ut, tristesque procellæ
 In res, quæ placidos tentant evertere sensus.
 Infesta infestat Tibi Rochlitiense Lyceum
 Principio. Hicque fuit commotio turbida fortis
Bürgerus duræ, Phœbus qui præsidet Hæmo,
 Musarum inque istis *Wilhelmi* portio claustris.
 Lipsia Thomanam per Pimplam sævit in hostes.
 Immittit tristes mœstus *Leipnüzius* imbres,
Schellius immites adfert auræque susurros,
 Fluctibus absorptus trucibus nunc mortis uterque.
 Hicque etiam occultat ponto *Strübelius* astra.
 Densa que *Ernesti* terret caligine nautas.
 Aspera cuncta magis sed sæva Academia reddit.
Alberti atque *Hardtus* fluctus ad sidera tollunt.
 Non pauca in Syrtes urget *Cyprianus*, ut Euris.
Rechenbergerus motis furit æstus arenis.

Res

Res *Schmidius* raptas in faxa latentia torquet. *T*
 Dat latera *Ernesti*, *Hesbusius*, dat *Menckius* undis. *M*
 Et coelum & terram miscet *Dicelius* austris. *A*
Pfautzius evertit proram, volvitque *Fridricus* *M*
 In caput excussum male *Güntberusque* Magistrum. *M*
 Naves *Ittigius* rapidus vorat æquore vortex. *A*
 Vela ferit flatu *Ludovici* & *Rothius* acer. *A*
Pritzius in summo fluctu atque *Olearius* hærent. *A*
 Fundi hiscente mari sordēs *Carpzovius* intrat. *A*
Hornius abripuit *Seligmannusque* rudentes. *A*
Weisus aggreditur, quo frangat, turboque, remos.
 Sic pereunt hostes. Tibi sed tranquillior ær. *M*
 Ridet. Conserverque istum pacatio coeli, *A*
Graunius & post hanc patrii pax maxima templi. *A*

SEBASTIANUS *Seydel* Chemnitio-Misnicus.

Fluxus aquæ declivis.

INferiora petis patriæ montana relinquens
 Dum loca, Lipsiacam, *Seydeli*, accedis ad Urbem.
 Te quid aquæ mirum mores si sistere dicam,
 Quæ simili semper fluxu ad declivia currit?
 Et sic invenio laudum simulacra tuarum
 Egregia. Æque etiam non vis sublimis haberi.
 Te submitti aliis patrii sol splendidus Hæmi
Schulzius injunxit. Subjectum Lipsia fecit
 Post istum. Sensus Thomani cura Lycei
 Non tulit excelsos. Clausus *Leipnüzius* urnis
 Te conculcato vult volvi in pulvere terræ.
 Alta ne nimium moduleris cantica voce,
 Inter contentus clarissima *Schellius* urget
 Vox nunc angelicos qui tintinnabula pulsat.

Turres dissuadet, non fert *Stübelius* arces.
 In parvisque viis imprimis reperere iussit
Ernesti, qui Te contingit sanguine, Rector,
 Insistit Scholicis prudens Academia iussis.
Hardius exemplo pellit Phaethontis ab astris,
 Infidam *Hoffmannus* quamvis pronunciat aulam,
 Felices humiles *Ludovici* narrat Ebræos.
Ernesti fertur pedibus, non curribus amplis.
Güntherus classis vitat subsellia primæ.
Rottbuius ex positis elegerat ostia mensis.
 Ad tenues *Schmidius* vocat atque *Olearius* hortos:
 Est *Seligmanno* gens rustica plena salutis:
 Exigua *Hornia* tuto virgulta coluntur.
 Fulmina fert, caveas, monuit *Carpzovius*, ilex,
 Demissæ gaude hoc, *Seydeli*, fortis amore.
 Ex valle efficient, venient, quæ, tempora, montem.
 Non dubia inque istas erit exaltatio sedes
 Nobilis in patriæ vigilans bona multa Senatus.
 Floribus hasque etiam rupes *Blumbergius* ornet,
 Florum in Cygnæo Domini lux enthea Monte.

JOHANNES DAVID Zipsel / Lipsiensis.

Specula aquea.

TE pontum, ut speculum, *Zipseli*, adferre ju-
 bemus,

Quo reddit justis ora inspicientia formis.

In causa est, quoties mercatu Lipsia fervet,

Et vitris claris, auroque nitentia fulvo (ces.

Quod post innumeras specula adfert plurima mer-

Sed patria hæc Urbs est, quæ Te produxit in orbem.

Mentem etiamq; voca speculum, *Dilecte*, venustum

Ipsè

Ipse tuam. Insignes nam res spectantur in istâ,
 Sumtasque exactâ res reddit imagine. Linguae
 Quæ dedit *Heyderus* lucent elementa Latinae
 Eximie. Sermo græcus, sermoque *Quiritum*
 Obvenit, *Hyllerus* positum quando inspicit in Te.
 Rhetoris & Logici speculatur *Kilbnius* artes.
 Panophie, quicquid complexa est integra, tan-

tum

Seu res expendat, vitâ sive exprimat acta,
 Virtutes varias, adstantibus objicit *Hardtus*,
 Panophie in docto longe illustrissima mundo.
 In chartis vastas parvis delineat urbes,
 Inque globis pingit præstantia sidera spretis
 Mundi inter multas docta urbs *Dicelius* urbes,
 Perque poli studio coelorum sidera sidus.
 Divisa exiguum sistant licet entia vultum,
Fridricus faciet tamen intuearis & ista,
 Res tenues sensis semper metitus acutis.
 Non turpes Genitor mores *Menckenius* offert,
 Virtute & studio cathedram qui dirigit æqui.
 Filius historicis speciebus lumina pascit
Menckius historiae non trita dulcis imago.
 Quam facit officium, quamque est vis integra vi-

tri?

Qui ligno includant nitido, egregiisque metallis,
 Fautores præstet Dominus. Simulacra profana
 Hastenus utque vides sed tu, sic cernito posthæc
 Divina in speculo quoque, subque ænigmate, Nu-

men

A facie ad faciem dum contemplaberis ipsum.

DA-

DANIEL ILLING, Wiefenthalio-Misnicus.

Thermæ.

Multa equidem, quæ Te progignunt, frigora
 valles,
Illingi, infestant. Villis sed tecta nivosis
 Saxa tamen, Caroli quas signant nomina, Thermæ
 Nobilitant. Tuque has collectæ dotibus artis
 Præstas. Namque cales mortali ad prospera sorti
 Pharmaca, lædentes ægrota ut corpora spiræ
 Saltu effervescens fugat ebullitio morbos.
 In potus primum venam calefecit *Heberus*.
 Annæbergenses mittunt ex fonte Camœnæ
 Sulphureos fluvios. Notat *Emmerlingius* ignes
 Ferventis lymphæ, fumosa Platoque vaporum,
 Et res mordentes tactas *Stübelius* iras.
 Zitta in vicinam portat, quod profluit, urbem.
 Implet nitroso medicamine *Curtius* obbas.
 Ingeritur *Miro* vis inflammata lagenis.
Weisus in terra positisque canalibus abdit.
 Lipsia corporibus virtutem accommodat ægris,
 Haustibus allatas vendit *Rechebergius* ollas.
 Humorem infundit *Cyprianus*. Mittit in ora
Menckius. Arrosum gestuque calore palatum
 Post potus querulo *Carpzovius* indicat haustos.
 Utilia ex alia curantur parte lavacra.
 In labra immittit *Schmidius*, quæ poscitur, undam.
 Dum tepida evadat, *Ludovici* tempora finit.
 Proficuum *Herrichius* sudorem extrudit & *Hardtus*.
 Perfundit nudos cautus *Weidlingius* artus,
Fridricique fricat, nimiumque, *Olearius* obstat,
 Ne protracta gravem faciat cunctatio noxam.

Wei-

Weisus interea medico omnia dirigit acta
 Et *Seligmannus*, cumque hoc *Pippingius*, usu.
 Quin vires reddit vegetas vis Numinis ipsa,
 In vastoque vices præstat qui Numinis orbe
Gæzius Annæbergensis vis ignea templi.
 Ingentem ô celebres famam deponite Bajæ!

Gottfried BOETTNERUS, Fridersdorff. Lusat.
 Omnium fluviorum in mare influxus.

Multos extollis, qui Te docuere, Magistros,
Barnere. Innumeras ergo sic imbibis artes,
 In mare cuncta suam intendunt ut flumina cursum.
 Per Wisensem agrum sese primum ingerit in Te,
 Pegaseum quem nunc dulcis Lœbavia pontum
 Jactat, *Güntherus*, fluvius quique *Heinius* almus
 Wisam humectat adhuc, flumen post huncque *Re-*
derus

Nobile. Lauba alias forbendas devehit undas.
 Prussiacos vegetat qui nunc, ut Vistula, campos,
Wendius exonerat non unam in pectora Musam.
Hoffmannus tumidas facit hoc *Gudius*que fluentis
 In Pindò mentes cognato sanguine pictis.
 Paupere *Reichvirii* nec se censu alveus indit.
 Lipsia complexum multarum advolvit aquarum.
 Aurifer *Ittigius* sensim delabitur Indus.
 Per *Schmidium* accipitur formosa opulentia Gangis.
 Exhibet Eusebies lux prima *Olearius* Hermum.
 Pactoli fulvas fert *Seligmannus* arenas.
 Rheni à *Günthero* decurrit lymphæ propinquo.
 Eurotam Sophicus Spartanum *Olearius* adfert.
 Misnensem sistit divinus *Weisus* Albim.

Per

Per multa invehitur *Pippingius* ostia Nilus.
 Euphratem Assyrium tecum *Ludovice* trahebas.
Starckius affluxit, mos ut *Jordanis* Ebræi.
 Threicium historicus derivat *Menckius* Istrum.
 Gallorum Ligeris non possit Avunculus esse
Langius? exque oris non sit *Cyprianus* Iberus
 Occiduis? Rapidum Tigrim Tibi fumis in *Hardto*.
 In Baldo *Tutio* Tamasin non subtrahit Anglus.
 Romani egregius *Bayerus* mystaque Juris
 Famosum ex Italis Tiberim promoverat oris.
 Ut mare per fontes, sed res tu redde receptas,
 Ut volet in patriis Semo *Schweinitzius* agris,
 Lipsiacosque levat qui Numen *Wolffius* ægros.

ELIAS BENEDICTUS *Hoffheimi*/ Lipsiensis.

Mollities aquæ.

Post alia hoc tua fors quoque nomine dura vo-
canda est,

Hoffheimi, rapti mœsto quod funere Patre
 Tristitiæ afflictis satiatus es orphanus escis.
 Sed molle est, miseris quod sunt solatia fati
 Multa etiam. Magnùm pellit nam nubila Numen.
 Auxilio sunt, qui multum adjuvare Patroni.
 Quin etiam morsus rerum lenivit acerbos
 Impensum studium Musis atque artibus ardens.
 In toto qua re nil est, quod mollius, orbe.
 Mollitiem, *Hoffheimi*, reque ista sistis aquarum,
 Tactæ & qua cedunt rebus tangentibus ipsæ,
 Et qua, cum tangunt, multa aspera mollia sunt.
 Lævis eras, dum Te *Niclai* ducit in Hæmo
 Nobilis antè alios multos Lipsensis Apollo.

Du-

Duritiem utilitas *Kästnerus* fida juvenatæ,
 Conventus mollis numerisque *Vopelius*, arcet.
 Castaliis mites *Meisterus* vestibis aulas
 Vicerit, & plumas Phœbi vis *Crellia* lectis.
 Quove ante istos Pindus res præside sævas
 Expulit, *Herrichius* maturis præstitit uvis.
Gægenique etiam priva mitescis ab arte.
 Sed quid non tenerum post hæc Academia fecit?
 In stercus redigit profusis *Menckius* undis
 Campos. In pulchras madefactam *Olearius* ædes
 Convertit calcem. Nix sicut, diffluit *Hardtus*,
Güntherusque, velut glacies, quando incidit imber.
 Duram habet in madida carnem haud *Recheber-*
gius olla.

In rigidos liquidus bonus est *Olearius* artus.
 Aurum sæpè annon *Schmidius* potabile fecit?
 Quin fluida absumit citius quoque ligna putredo,
 In loca cum plena hæc, *Cypriane*, humoribus abdis.
 In tenues gaude, *Hoffheimi*, quod diffuis undas.
 Unio per mœstum fit lymphæ solutus acetum.
 Unda flues ex sorte mala pretiosior at Tu.

VALENTIN *Gottfried Herckliß*/ Lipsiensis.
 Lavationes.

H *Ercklitz*, Herculeas velas cognomine vires.
 Ergo in Te quadrat, Regis stabulum Elidis o-
 lim
 Immissa Alphei purgent ut flumina nato
 Alcmænæ. At tamen haud tam vastos trado labo-
 res.
 Lotio, queis præstas, quævis virtutibus apta est.

At-

Atque hac mens pura est, habitus non corporis in
Te.

Altenburgensi maduisti primus in Hæmo
Mundandus. Funduntque undas *Grosserus* ibidem
Wenzeliusque duplex lux Pindi, *Friesius* ampla
Mundities, vincens splendoreque *Sternius* astra
Niclai in patria quem signant nomina, Ludus
Balnea subjecit nova. Sumtum in frigida mittit
Meisterus, calidus tepescit *Crellius* artus,
Martisburgiacus qui nuncque *Bonickius* audit
Lotor. Succedunt post hos Academica facta.
Obdurescentes in fordes dimicat *Hardtus*.
Mollibus obfiterat mendis *Olearius*. Usus
Ad cunctos aderat fortis *Weidlingius*. Affert
Saponem *Herrichius*. Colatas *Crellius* acres
Per cineres portat lymphas. Ex vestibis aufert
Obscenas *Schmidius* maculas. In corpore delet
Spurcitiem turpi *Cyprianus*. *Menckius* ipsis
Ædibus expulso splendorem stercore reddunt
Undique uterque suum. Veniunt quoque sancta
ferentes.

Hauriat in patinas sua sive *Olearius*, in vas
Seu *Seligmannus*; seu *Rechenbergius* omnem
Mittat aquam, *Itigio* placeat seu spargere guttas.
Wernerusque etiam hic sic & *Güntherus* agebant,
Rottbius absorptusque, lavat dum, vortice mortis.
Quam lotus! sed cur? pergat, velut ante, favere
Drehselius medici mundissima portio coetus,
Et fuerit, possis grandes quo pellere feces.
Errore & vitiiis fit foeda Ecclesia passim.
Herculeis stabulum hoc purges successibus optem.

JOH.

JOH. SEBASTIANUS *Oheim*/Borna-Misnicus.

Origo fontium ex mari.

BOrnenſis liquidos fontes ad flumina perfers,
Oheimi. Exhibitam ſed nolo ſcribere formam.
 Ante hos tres annos Phœbi hæc ſimulacra canebam,
 Tradita *Dæſſelio* Bornenſi præmia laudans.
 Nec tamen à dicta nunc prorfus imagine vertor.
 Ex ponto ut veniat nam fontis origo docebo.
 Nondum & ſic dicta objicio. Nam, quicquid haberi,
Dæſſelio attribui quondam, de fonte licebat.
 Sed doctrina mihi fons eſt, quam pectore condis.
 Non parva Oceanum ſiſtunt at dona docentum.
 Queiſque ad perceptas animus deducitur artes,
 Facta modum tradunt, quo fons ex æquore prodit.
 Altenburgenſes primum movere laborem
 Muſæ. *Wentzelius* ſtimulos ſalfedinis arcet,
 Inter Palladios ſalfiſſima foſſio punctus.
 In terram introeat quo lymphæ foramine, quærit
Schumannus, mœſtæ qui nunc pars terrea cryptæ.
 Venas diſtribuit per totum *Frieſius* orbem,
 Ut via ſit liquidis ad fontes plurima turmis.
 Parnaffi egregia celebratus laude canalis
 Ad montes venas ovexit *Sternius* altos.
 Lipſia conclusas dotes produxit in auras.
 Ex ſaxo aut terris *Olearius* oſtia pandit.
Menckius excepit juſto ſalientia labro
 Æquora: Frigoribus non duris *Langius* implet:
 Perſpicuum lumen *Ludovicus* limpidus indit.
 Sic variosque orbis *Schmidius* derivat in uſus,
 Ut victu currens Tibi propenſoque favore,
 Sic arte in terras derivatiſſimus omnes.

E

Sic-

Sicque etiam in gentes fontanos suffice fructus.
 Exque mari ut sumti mittuntur in æquora fontes
 Rursus, defectus undæ pensantque marinæ,
 Sic qui formarunt Te doctum, redditor Hæmis,
 Oceanosque, ex queis venisti, vincito donis.

JOHANNES TOBIAS *Gleich*/ Geranus.

Æqualis undarum superficies.

INter aquæ dotes multas celebratur & ista,
 Tota superficie quod conspiciatur eadem
 Nulla parte sui reliquis depressior unquam,
 Nec sublimi humiles vincens statione recessus,
 In quoscunque abeat, casus æqualis in omnes.
 Hoc quod conveniat, *Gleichi*, in Te, conspicias ipse.
 Nomen habes similis. Si pectora doctaque cernam,
 In quo disparitas, non est, occurrerit ulla.
 Harmoniâ *Genitor* lumen spectabile vocum
 Nosse dedit Geræ primam artem. *Schulzius* indit
 Plura Tibi: Pindi decus *Hirscholdusque* severum;
 Par Con-Rectorum, fulgens *Wendlerus* in astris,
 Atque inter Terræ splendores *Wolffius* unus:
 Rectoresque duo, radiis post funera clarum
Kæberus sidus: complexus milleque soles
 Thymbræi egregio *Goldnerus* pectoris auro.
 Lipsia quam præbet, post hæc æquabilis ars est.
 Læditur *Hesbusius* campis atque *Hardtus* hiulcis.
Menckius injustas libras & *Pritzius* odit.
 Ad frangenda avidum *Cyprianum* curva videmus.
Rechenbergero mœsta est non recta libido.
 Valles *Alberti* facit atque *Olearius* altas.
 Ad terram *Ittigius* trahit & *Carpzovius* Ætnam.

Nulla

Nulla ex diversis *Schmidio* sunt gaudia formis,
 Nulla ex imparibus *Seligmanno*que voluptas.
 Quod lege inferior, *Günthero* injuria dicta est.
 Gibbosa à sanctis pellit *Pippingius* aris.
Blossius ad Domini non ducit claudaque cultum.
 Tam similes decorant summi res ergo Patroni,
 Confus Sarmaticæ magnus *Birnbaumius* aulae,
 Justitiæque Ducis tanti fons *Bornius* omnis.
 Præteritis etiam ventura *Magenius* addet
 Summi dextra fori. Facit imo, leveris ad ipsum
 Frater *Dresdensi* qui res præco æquat in arce.

JOHANNES Müller/ Teschenà-Silesius.

Sonitus aquarum.

Concentum referes, si non fallemur, aquarum
Müllere. Haut unô minui frumenta molarum
 Compertum est strepitu, profers quas nomine. Tuq;
 Et voce & fidibus modularis carmina. Quin &
 Doctrinæ illustres vincis dulcedine Lampros.
 Nolle sonos docuit *Reichenbachense* Lyceum.
*Geierum*que adfers doctum, cantuque valentem
Köhlerum, & fidum *Martinum* stridere, sicut
 Grato se saxis illidunt murmure lymphæ
 Amnibus in parvis. Clangores *Lipsia* fistit
 In *Thomano* Hæmo, quos grandia flumina reddunt.
 Altior aggeribus *Bauero* irascitur unda
 Doctori egregio. Occultam *Leipnizius* intrat
 Radicem haud tacitus sub littore. *Schellius* audet
 In campos graviore sono tumefactus ab imbre
 Currere. *Stübelium* sentis, labuntur in undas
 Injecti ut lapides. Constratum *Ernestus* arenis

Perque vadum ingreditur, trahitur ceu currus onustus.

Exhibet Oceani postremum Academia voces.
 Nam maris in physico *Cypriano* percipis æstum.
Menckenius ponti præsentat uterque refluxum.
 Inter singultus in vortice sibilat *Hardtus*.
 Naufragii in miseris *Ludovici* fletibus hæret.
Pfautzius, *Ernesti*, Rectorque *Olearius* astris
 In læta immittunt plaudentia júbila sorte.
 Quarum inquam sanctos sed rerum imitamina sensus?

Balænarum audit *Güntherus* ludere pullos.
 Ætnæos in aquis sentit *Carpzovius* ignes.
 In Siculo introitus *Scyllæ Pippingius* antra
 Et *Schmidius* capiunt *Seligmannusque* latrantis.
 Per tot cantator factus simulacra coronas
 Ergo capis, *Müllere*, tuas. Post pluraque fumes
 Præmia. Panfophicus *Schmidius* volet hocque
 Decanus;
 Reichenbachensis Rex *Müllerusque* Sionis.

PAULUS ABRAHAM König/ Lücena-Misnic.
 Functiones aquam dirigentes omnes.

Non majore alium Neptunum dixero jure,
Königi, quam Te. Regalia munera sistis
 Ante oculos, vastis Rex ut Neptunus in undis.
 Non virtutem aqueam depromfero laudibus unam
 Ergo tuis. Cunctis sicut dominatur in oris,
 Quo pontus fluviique ruunt, Neptunus, aquarum
 Sic dona exhibeas, collectâ sufficis arte,
 Omnia. Regalem hanc ad scepra potentia mentem
 In-

Ingressit *Genitor*, patrii Rex ipse Sionis,
 Salvificis populi qui complet pectora poclis.
 Martisburgiacum dat regia senfa Lyceum.
 In doctrinarum Tibi navigat æthere vasto
Hübnerus. Pandit variarum flumina rerum
 Lethæo *Ilmerus* plenus post funera succo.
 Exsilit in fontes venasque *Bonickius* almas,
 Pegaseis donis tota ebullitio dives.
 Eximias præstat post istos Lipsia dotes.
 Viribus in duras contendit mollibus *Hardtus*.
 Humore affuso coxit *Weidlingius* escas.
 Excrescunt salices *Ludovico* in littore. Martis
 Navalis *Schmidius* dedit in certamine campos.
Wernerus spirat sectanda ad balnea thermas.
 Vocem pontus habet, legis seu murmuret ira,
 Sive Evangelii placeat sparsisse susurros,
 Dum *Seligmannus* docuit. Cum grandine nimbos,
 Et pluvias gelidis nebulasque vaporibus auget
Rotthius, in mortis concretus frigora mœstæ,
 Obscuraque alti conclusus nube sepulchri.
 Quisque satis numeret numerosis singula verbis?
 Sufficit ad cunctos quod sufficis æquoris usus.
 Tu gaudere, & quæ sic ad commoda multa parasti
 Rex, in perpetuam populi olim verte salutem.
 Nam fuerit, quando reverendi more Parentis
 Committenda reges sancti Rex pulpita templi.

JOH. DAVID *Fischer* / Wiesenthalio-Misnicus.

Humiditas aquæ.

Quid, *Fischere*, à Te guttatim defluit unda?
 Non mirum. Intentus capiendis piscibus intres

E 3

Cum

Cum pontum bibula vestitus corpora veste,
 Non habitus referes rediens ex æquore siccos.
 Nam facie madida vis tota apparet aquarum.
 Quisquisque attigerit, lacrymas demiserit ex se.
 Quin & Gorgoneo perfusus gurgite mentem,
 Cur non & doctas possis profundere guttas?
 In primis annis habet Annæberga madentem.
 Te non arentem permisit *Strantzius* ire,
 Artibus intingit doctis dum pectora, postquam
 Mensâ *Lehmannus* Præsul tectisque recepit
 Affectu eximio, confanguinitateque junctus.
 In patria posthac fecit Te *Krablius* udum.
 Altenburgensis mox exhibet humida Pindus.
Wenzelio in medium projectus mitteris æquor.
Friesius intinctis dispersit flumina virgis.
Sternius humectat terram pluviosus Orion.
 Humiferum immisit tandem in Te Lipsia succum.
 Prodidit humentes acceptus sibilus aure
 Gressus, Palladii humens *Olearius* uvis
 Quando pluit. Cedens tactus mox accipis in Te,
 Dum *Schmidius* gravido de cœlo pocula mittit,
 Per cœlum æthereis nubes sanctissima nimbis.
 Extensa ut pendent de vertice pertica crines,
 In caput exonerat plenas eum *Weisus* urnas.
 Spectandos dat *Pfeifferus* distinctior artus,
 Ad corpus propius quoniam humida lintea strin-
 git.

Imo premis gravior grandi res pondere tactas,
 Ex fluviis quoties delapsum *Langius* haurit.
 Omadidum! Sed quâ fatorum forte madescis?
 Balnea, ludibrio est mus, quem ridicula tingunt.

Sub

Sub dio in patriæ bene lotum commoda sed Te
 Officium variis facientem casibus offers.

SAMUEL Nothe/ Elsterâ-Lusatius.

Corallia in mari nata.

Sume colore, *Rotbi*, suffusa corallia rubro,
 Quæ gerit ex ponto virgo protracta profundo.
 Namque Tibi imbibitæ rubuerunt veste Camœnæ
 Eximia. Virtus inque omnia fascina quovis
 Nobilis invaluit casu, ut medicamina format
 Natura in magicas non vana corallia technas.
 A Doctore oritur fido rubicundus amictus.
 Cœpit Lauba. Rosas superat rosa *Wendius* Hæmi.
 Rectore *Hoffmanno* magis haud exsplenduit aula.
 Parnassus quem tunc habuit, nunc *Wisa* docentem
 In pulchro præstat dona optima *Gudius* auro.
Hoffmanni alterius visa est quoque fulva *Mathesis*.
 Post istos similes suffecit *Lipsia* formas.
 Maturis tegitur moris *Hoffmannus* & *Hardus*.
 Auroram *Alberti* vegetam & *Güntherus* alebant.
 In *Rechebergero* stellæ *Schmidioque* coruscant.
Ittigius fulget vero & *Cyprianus* in igne.
 Purpureas præstat rebusque *Olearius* uvas.
 Colchiacæ fraudis sed pellunt fata *Patroni*.
 Ex queis *Laubani* *Muscovius* alpha *Sionis*
 Quondam erat. Auxilio est sed *Budissinus* *Hygeæ*
 Splendor nunc ejus Natus. Prænobilis urbis,
 Præsidium in certum *Güntherum* suggerit amplum
 Lauba caput. Socerum Gener *Edelmannus* amore
 Hicque æquat, jactat quem clarum *Ecclesia* lumen.
Lipsia *Güntheri* satiantia fercula promit,

Mensasque *Alberti*. Thymbræas excipit à Te
 Divino *Schmidio* qui filius unicus artes.
 Teque bonis *Altdorffinus* quoque *Baldus* honorat
Wernerus, sanctasque colit *Schneberga* fideles
*Richter*us vates quos *Bürgerus*que per aras.
 Jactato *Rot*hi eas in damna venefica vires.
 Sed tamen ipse magis valitura corallia credam,
 Si ligno rubeas Domini quoque sanguine fixi.

ADAMUS *Nöder* Camentio-Lufatus.

Insulæ.

L Audibus advenit, *Rædere*, Tibi insula dandis.
 Facto indigneris, nolim. Das nomina multa,
 Quæ laudare decet, multis ut spargitur ingens
 Oceanus terris, vasto quas corpore cingit.
 Et facta hac etiam tua verus imagine pandam.
 In patria siccam *Nietnerus* subjicit oram
 In ponto. Terram *Gros*mannus claudere vidit
 Pontum, quique pari *Lindnerus* munere functus.
Hartmannus censet, positum esse immobile pondus.
 Quæ dat Zitta urbes infestant fata marinas.
Barbara Ziegerus referunt & *Curtius* arma.
Weisius imperio molli *Mirus*que gubernant.
 Commoda cum numero depromit Lipsia multo.
 Vulcani *Schmidius* fabricas describit. Amores
 Exponit Cyprios *Cyprianus*. *Menckius* urnas
 Dat Samias Genitor. Natus præponitur Andro.
 Præparat ad Siculas *Olearius* horrea fruges.
Pfantzius in Delo multa & *Dicelius* audit.
Hesbusius Rhodium videt *Ernestique* colossium.
Fridrici in vanam Cretam & *Weidlingius* ibant.

Les-

Lesboas quærit vites *Ludovicus & Hardtus.*
 Quid sacros dicam notum fecisse Magistros?
 Quod cœlum intravit, *Carpzovius* Anglia magna est.
 Serpentum ex domibus signatam *Olearius* offert.
 Proximus *Irtigius* possit Balearicus esse.
Rottheadem texit frigans Islandia lethi.
 Verbi divitias *Güntherus* portat ab Indis.
 Quin *Seligmanni* paucis quis nomina ponat
 Et quæ cum Socero insigni *Pippingius* addit,
Hornius, atque novæ rupes *Steinbachius* ædis?
 Quidq; eris ulterius? Perstent Tibi porro faventes,
Hillmannus patriæ Consul, clarusque Senatus,
 Parsque Senatorum præstans *Kaulfusius*, & post
 Insula crediderim quod fortunata fereris.

JOH. CHRISTIANUS *Roch*/Kaußfanga-Misnicus.
 Calor aquæ.

Lymphæ par cursus studiorum creditur esse,
 Quem sequeris, *Kochi*, calidæ. Miraberis ista
 Ponere cur placeat nostræ simulacra Camœnæ?
 Quod stomachum stimulet, coquus haud quid co-
 xerit unquam,
 Seu jus, seu pultem faciat, nisi ferveat unda.
 Ut fas, sic etiamque tuis adplausero factis.
 Altenburgerensis Phœbi fervore Lyceum
 Quod viget, ignitis primum Te viribus implet.
 Qui Görlicensis virtus nunc fervida Pindi,
Grosserus, fecit calidum, vis solis ut æquor.
 Ut focus humores flammâ calefecit in ollis
 Hæmi materiâ pingui *Wentzelius* ardens.
 Ad thermas magna est vis subterraneus ignis,

In doctis præstat qui sulphure *Friesius* antris.
 Principio accedit post istos Lipsia rerum.
 Pansophici expellunt Doctores ordine frigus.
 Ex habitu primum naturæ horrente tepescit
Fridrici, haud tepida in Domini rejectio vultu.
Pezoldus fumos spirat liquidosque vapores
 Lecta ex Castaliis nubes densissima succis.
 Bullis ferverescens non paucis exfilit *Hardtus*,
 Qui spiris varias variis se volvit in artes.
 Quod calet, Eusebie multos convertit in usus.
 Affusus tactas res *Rechenbergius* urit,
 Fervidus obstantis non parva ad vulnera partis.
 Est modicus *Schmidius*, labes depellat ut ægras,
 In cunctâ sani re conservatio cordis.
Ittigius placidis campo dat gramina nimbis,
 Ex radiis cœli vegetis calidissimus imber.
 Apparat ad Domini cœnam venientibus escas
Güntherus tantis dignus multa arte culinis.
 Quotque ex Te sument, *Kochi*, non commoda recti
 Vita calor mundo est, vita est, quæ, rebus, in isto.

Gottlob Ehrenfried Wend Regio-Ponto-Lusatus.

Pontes.

PER mare, per fluvios, *Wendi*, via sternitur à Te.
 Nam geris in patriæ non viles nomine pontes.
 Ceperis & si queis videam rationibus artes,
 Immensa pontem fieri Te mole putarim,
 Ad faustas per quem tuto transibitur urbes,
 Dum superas dubiæ rapidissima flumina vitæ.
 Res primum incepta est, fabros dum Grimma peritos
 Obtulit. In validis ponit fundamenta faxis

Illu-

Illustris *Petermannus* firma anchora Pindi.
 Per quem protendatur opus, *Schœnbachius* amnem
 Exhibet, in cœli qui nunc devolvitur oris.
 Brachia structuræ impendit, fortesque lacertos
Ermelius, docti vis robustissima Phœbi.
 Materiamque humeris partim, partimque vehiclis
 Portat, decipiens cantu quæ dura, *Jacobi*.
 Lipsia consummat cœptum, facilique periclo
 Quos valeat monstrat post hæc pons structus ad
 Afferibus *Rechebergerus* laquearia sternit. (usus.
 Carceribus claudit, dùm transit forte viator,
Irrigius cautus, ne delabatur in undas.
 In glaciem *Seligmannus* munimina condit,
 Et fluctus saxis, positisque in limine claustris
 In sævum atque seris firmis *Olearius* hostem.
 Perque viam incedit stridens jam turba recentem.
 Currus cum plaustris *Schmidius* transportat onustis.
Ernesti it pedibus, veheris, *Cypriane*, caballo.
 Cum cophino ex cultis *Menckenius* ibit uterque
 Campis, exque suis cum corbe *Olearius* hortis.
 Cumque suis strepitat turmis exercitus *Hardto*.
 Principiumque hoc est tantum. Confertius in Te
 Inter perpetuos occurfus pondus habebis,
 Quando gregem in templis duces ad pabula pastor.
 Curator faciat fortemque *Hœnischius* istam,
 Ad Cœli per quem *Grimmæ* transcurritur arces.

JOH. Friedrich Wigleben / Querfurtenensis Saxo,
 Nidi & receptacula piscium.

Inveniunt in aquis accepta habitacula pisces,
 In fundo lateant, seu post umbracula cannæ,

Ar.

Arboris ad ripas seu sub radice virentis.
Witzlebi, ista tuis do dormitoria factis.
 Namque tuum pectus sumsit sapientia sedem.
 Muniit ipse pater. Fidum Gorschlebia quem nunc
 Audit Pastorem, tunc Querfurtensis Apollo
 Continuavit opus *Webelius*: inque recessu
 Isto *Bauerus* statio tutissima Phœbi.
 Weissenfelsa aptas sensis prudentibus ædes
 Extruxit post hos. Fortis *Leisthenius* arx est.
 Arx est perfugium variæ *Gutbierius* artis.
 Facundique valens habitatio *Stangius* oris.
Schieferdeckerus latebras quoq; monstrat uterque,
 Quemque modo Eusebie Jenæ diademate cinxit,
 Weissenfelsa tuis qui thusque supremus in aris
 Jam dudum antistes meritis ingentibus urit.
 Lipsia Panosophiæ primum munimina pandit.
 In gremium recipit mentem *Cyprianus* & *Hardtus*.
 Turres *Menckenii* monstrabant aggere firmas.
Ernesti insidias evitat sepibus hostis.
 Pax bona *Fridrico* duris ex sentibus orta est.
 Occultæ quærit *Ludovici* viscera terræ.
 Confidit ramis *Weidlingius* arboris. Inque
 Putribus hospitium est *Pezoldo* optabile truncis.
 Eusebie paribus præstat tuta omnia fatis.
 Te montes *Schmidius*, *Cyprianus* quærere jusfit.
 Per *Seligmannum* Tibi mansio facta salutis.
Ittigius petiit Domini per vulnera fossas.
Rottbius in cœlum orbis diversoria vertit.
 Te quoque *Wernerus* sic & *Pippingius* abduunt,
 Svave tabernaculum svadæ quos dixero sanctæ.
 Desino. Qui tutas vultis, concurrite, sedes.
 Namque facit fausto *Witzlebius* omine nidos.

Gott

Gottlieb Samuel Treuer/ Magdeburgensis.

Infidelitas maris.

Nulla fides ponto est. Mutat, quæ spondet, in
horas,

In magnas lapsus tempestatesque peribit
Mox, qui tranquillis potuit confidere rebus
Paulo ante. Appares, *Treuer*, fidelior at Tu,
Nomine constantem sistis. Constantia Patrem
Ornat, dum peragit sancti præconia verbi,
Magdeburgiacæ Sanctus quod Spiritus urbis
Nuncupat in templo. Totius lustroque vita
Si res & cultas studiis ferventibus artes,
Non est, fallacis spectet qui crimina fraudis.
Virtutem insinuat Tibi tantam urbanus Apollo
In Patriâ ante omnes. Nunquam deceptio sensus
Fœdaretque tuos, durans custodia fecit
Conventorum isto *Cuno* Rex summus in Hæmo,
Æterna in rebus *Bergnerus* curaque pactis,
Rex post *Cunonem* clara cum laude secundus.
Lipsia sponsoꝝ reddit post ista tenacem.
Pansophicis primum studiis hæc maxima laus est.
Non commendatum sibi fluxas ducit ad artes
Promissõꝝ *Hardius* firma inconcussaque virtus.
Non à proposito *Schmidio* deduceres ullo,
Dogmata dum veri verbi cœlestia profert.
Nec secus ac dixit, *Ludovici* egisse videtur,
Eoas promens immoto ex pectore linguas:
Ut reliquos taceam, tum quos stipendia præstant
Publica Doctores, tum quorum visa tueris
Præsidio in Cathedrâ; sive *Hallervordus* haberet
Te Respondentem, *Richter* sive disertum.

Tam

Tam certa sed Tu quoque gaude mente. Fidelem
 Persequitur non ægra fides. *Kregelius* inde
 Lipsiaci stabilis Fautor pars clara Senatus
 Manserit. Assiduus Tibi sic volet esse Patronus,
 In quo Prussiacus dudum miracula spectat
 Rex fidei, Heroum lux *Ackenhusius* ingens.

JOH. BALTHASAR HEMPELIUS
 Muscoviâ Lusatus.

Mutata in nuptiis Cananæis aqua in vinum.

CUlm Sophie, ut sponsa, socialia fœdera jungis,
Hempeli, ut sponsus. Mutatam in Cœcuba lym-
 pham

Tradere quid dubitem danda ad præconia, quondam
 Quæ Dominus tulerat Cananæis munera nuptis.
 Teque etiam docti mutant in vina Magistri.
 Hæc à Laubanis fieri mutatio Musis
 Incepit. Tenuis lympharum essentia cessit,
 Dum *Seydemanni* favor indit plurima sanctus,
Hoffmannusque operis, multoque fidelis amore.
 Spiritibus ferves mox nobilioribus, in Te
 Dum *Pater* exonerat res Pindi quarta Camœna,
 Tertius hasque deas *Reichvvitzius* ordine sistens.
 Post aqueos *Gudius* vini dedit esse colores,
 Wisensis qui nunc depingit templa Sionis.
 Inque alios etiam convertit cuncta sapes
Hoffmannus, clari virtus sapidissima Pindi.
 Miracli seriem præsentat Lipsia totam.
Günthero Dominus structa ad convivia venit.
 Observat, vinum quod non, *Olearius*, adsit.
 Auxilium ostensis petiit defectibus *Hardus*.

Auxi-

Auxilio nondum est quod tempus, *Menckius* audit,
 Ut facerent, Dominus quod vellet, *Menckius* alter
 Præcepit fervis. Positas sex conspicit urnas
Ernesti: Ut iussum est, *Ludovico* humoribus implent
 Servitia. *Ittigio* sentitur nobile vinum
 Et *Seligmanno*. Felicem *Olearius* haustu
 Vini hilaris dicit sponsum *Schmidiusque*, receptum
 Propterque hoc gaudens *Cyprianus* nobile munus.
Herrichius sed mox convivis pocula portat,
Blossius eximio studio fervensque minister,
 Et qui nunc patriæ *Gumprechtus* potio pubis.
 In Domini cedent quantam hæc miracula laudem!
 Laus patrii idque velit *Güntherus* summa Senatus,
 Inque suis *Sanus* sparsissima gloria templis.

JOH. GEORGIUS *Schuster* / Camentio-Lufatus.
 Nivis albedo.

S*Schustere*, occurris piceis squaloribus ater
 Sutor qua nomen. Sed res candoribus albas
 Mens superat niveis semper nitidissima formis.
 Laudibus ergo nives aqueas assigno canendis.
 In patria infusum est doctæ lac nobile menti.
Nietnerus docuit pulchræ lux candida lanæ,
Cycnos Grosmannus vincensque coloribus ipsos.
 Teque etiam fecit candentem gloria pura
Hartmannus Pindi, *Hartmanno* qui proximus adstat
Lindnerus socius non tactaque fama Lycei.
 Non alios habitus præstabit Zitta videndos.
 Formæ lux erat hic odium admirabile nigræ
Mirus, quoque magis nemo vim nominis implet
Weisus. Inceptos consummat Lipsia vultus.

Pars

Pars albas inter *Cyprianus* pulchra columbas.
 Chartam *Menckenii*, cretas *Olearius* in se
 Totaque *Fridrici* splendentia lintea sistunt.
 Lac nivis extinguit *Schmidius* non flatibus austri,
 Sordidus haud calcat pedibus *Weidlingius* udis.
Ernesti corvis studeuit contrarius esse,
 Spectanti occurrit non carbonarius *Hardtus*.
Pfautzius obscœnæ mortis velamina tollit.
 Infauti tenebras *Ludovici* carceris aufert.
 Quæque inter sanctos lux non exsplenduit ausus?
 Ducendo ad cœlos sic mittunt *Hornius* orbi
 Et *Seligmannus* divinæ fulgura svadæ.
 Sic divinarum diffundunt lumina rerum
Güntberus, *Schmidius*, factus fax inclyta cœli
Rotthius, *Ittigius* via non temerata salutis,
Rechenbergerus, canisque *Olearius* ardens.
 O candor! Quæ non Ecclesia commoda speret?
Hillmannusque juvent patriæ istud splendidus Atlas,
 Sarmatici annonæ Regis *Kaphabnius* arca,
 Mercurii nostræ luxque *Haberkornius* urbis.

JACOBUS FRIDERICUS PHILIPPI, Lipsiensis.

Paratus per aquas victus.

PANIS erit populis saturandis unde *Philippe*?
 Sic à discipulo Dominus quærebat, ut ingens
 Christum, ut perciperet verba enthea, turba secuta
 Nulla dies stomachis per tres alimenta dedissent.
 Tuncq; famem remonent equidem miracula duram.
 Numinis exposito sed Tu scis ordine victum
 Produci, terræ cum focundantur ab undis,
 Humida cum siccis naturam imitataque matrem

Ars

Ars miscet. Constat, fructus frumenta que nasci,
 Quando humor vegetat concreta semina sulcis.
 Nutriri in fluviis pisces per flumina nosti.
 In potus hominis notum est conducere fontes.
 Quid vina adducam, viridis quid pomaque sylvæ?
 Vallibus inque udis crescens in pabula gramen,
 Quæ carnes præbent gratas, animalibus, escas
 Mortali generi? Non ars convivia condit
 Deteriora humens. Dant sic cocta hordea potum.
 Sic assas nutrit vervex, elixaque porca,
 Lactuca exque olei quæ fit pinguedine dulcis.
 Hæc habuere omnes, qui Te docuere, Magistri;
 Wideravensi verbi qui pocula plebi
 Fons fert *Bærnerus*: puris molitoreque saccos,
Müllerus, Musis quo complex, Phœbe, farinis
Chebnitii. *Hesbustum* dedit hoc quoque Lipsia sine,
 Et *Schmidium*, ambrosiæ qui ponit fercula. Cumque
 hoc

Nectaris implevit sitientes *Hardius* haustu:
 Non temerata bibit, *Pater* &, qui pocula juris.
 Hæc capis egregia benè tradita mente, *Philippi*.
 Tu perge, atque animum donis majoribus imple.
 Mox plura adque cibos pandent conclavia portas.
 Hactenus affecta est dapibus mens molliter. Ad Te
 Mox fortuna feret mensas pronissima; facta,
 Corporis &, sortis sequitur qui prospera, pastum.

FRIDERICUS *Schinkopf*/Weissenfelsa-Misnicus:
 Nubes.

S*Chinkopf*, gravidam recte Te dixero nubem:
 Colligis in pressas nam sic solatia mentes,

F

Frons

Frons coeli recreat fessos ut tristior agros.
 Quin patriæ illustris monstrat quoque nubila lu-
 ctus,
 Dum Patris Patriæ celsissima funera lædunt
 Morte genus focrus celsum. Primordia nubis
 Sed Tibi fert patriæ præstans *Hüsslerus* Apollo,
 Extrahit ex terris calido dum sole vapores.
 Efficit ex fumis post istum tegmina coeli
 Gymnasium Augusti clarum per nomina nomen.
 Congregat immenso diffusum ex æthere, docto
 Humorem, ex Pindo extractus *Leisthenius* humor.
 Crassius in corpus cogit per frigora mota
 Aerâ condensans gelidis *Gutbierius* auris.
 Suspensum servat firmis moto æthere ventis
 Ventorum in juris dis *Heidenreichius* usus.
 Lipsia per varias versavit in æthere formas.
 Disgregat in tenues fibras *Weidlingius*, urna
 Musarum haud gracili pronarum pectora plenus.
Schreiterus denso junctum facit agmine volvi
 Pegasei ex nebulis vis confertissima fontis.
 Destituit terras totius lumine solis
Menckius, in tenebras qui pectora terrea mittit.
 Divulsa interdum radios transfundit in orbem
 Mole haud exiguis scissura *Olearia* virgis.
 Admovit coelum mox *Seligmannus* in ipsum
 Inter summa volans lux maxima sidera. Terras
 Sed petit abjectas *Schmidius*, per climata mundi
 Plurima depressis ut portet commoda sensis.
 Quam jure Hippocrates nube *Habermasius* ista
 Gaudet! Maturos in quam sed miseris imbres
 Ipsa oram. Siccas patria offert nomine rupes.

Esse

Esse solum mentis sed credo arentius ægræ.
In saxa ergo hæc Te pluviam effusissima solve.

JOHANNES Gotthilff MERBITZ, Dresdenfis.
Salfedo maris.

Quis mare, *Merbitzi*, nollet cognoscere falsum
In Te? Nempe maris tangis prudentia mentem,
Attentis oculis, data cum cognomina lustro,*
Quorum principium ponti sic flumina sistit,
Occupat extremum multa ut sapientia finem.
Et circumspecti sal signum pectoris adfert.
Sed res ipsa in Te nomen falsedine vincit.
Integritas primæ sic alba est pura juventæ,
Ante alias ut res quoque sal candore superbit.
Nonne incorruptos mores à crimine præstant,
Quæ tibi virtutes suadent, præcepta docentum,
Ut sal foetentes feces à carnibus arcet?
Quia in delicias vertit mens cauta labores,
Inspidas per se vegetum sal condit ut escas,
Inque avidos gratas stomachos & viscera mittit.
Quàm recte fiant *Pater* omnia conspicit annis
In primis, stimulis Dresdenfis in vertice Pindi
Toxica dum removet vitiantia pectus acerbis.
Post Genitorem indit virtutem Lipsia menti.
Hoc sine haud parvos *Fridrici* ex montibus aufert
Grumos. Acceptas lymphas *Menckenius* alti
Colat. Per calidos ignes ex fontibus hausta
Excoquit excoctor *Cyprianus* nobilis. Usus
Applicat ad varios salsamentarius *Hardtus*
Res sic servatas. Hominum nunc grana salutis

F 2.

Pfan-

* *Mervvitz*, quasi *Meerwitz*/maris prudentia, h. e. salfedo.

Pfautzius exhibuit curandæ sicca: liquoris
 Nunc fluidi in guttas redigit. Ne copia tristem
 Afferat, impediit certa *Dicelius* arte,
 Corporis ad labem neu prona penuria noxam.
 Paucis quidque loquar, salium quæ commoda jactes?
 Quæreris à sanis, à lassis quæreris ægris.
 A Te viventes, fatis raptique juvantur.
 Sed ne collectas vires tu perditio. Sallus
 Quantumque ostendes prosis *Mervitzius* orbi.

DAVID Dietrich Schirr/ Rintelio-Schaum-
 burgicus.

Spuma aquæ.

IN patria spumas, *Schirri*, Schaumburgicus ad-
 fers.

Quid mirum est, nostram bullas præducere Musam
 In Te? Perque istas docuerunt multa Magistri.
 Gymnasio in patrio Te facta ad recta moveres,
 Ut spuma ex motu est, poscit *Merckelius*, Hæmo
 In patrio haud tenuis studiosæ agitatio pubis
 Tunc, sed divini fervens nunc actio templi,
 Exque scholæ motu pariter translatus ad aras
Dobmnius, in cunctis veneranda impulsio rebus.
 Formam miratur post Hervordense Lyceum.
Toppius adspecta sit mens albedine mandat
 Candida sic etiam. Spirarum ut cernit in orbes
 Consertos orbes, *Müllerus* maximus orbis
 Ipse infinitæ doctrinæ, pectora multis
 Panosophicus rebus perfundat circulus, urget.
 Aspicit in patriis ornatam Academia muris
 Sic undam ex spumis, pulchra est ut virgo coronis.

Men-

Mentem exornares virtutibus ergo jubebant
 Eusebies sanctæ *Kiskerus* nobile fertum;
 Plusque artes decorans, quam splendida sidera cœ-
 lum,

Calvumque angelico pellens *Kablerus* amictu
 Nomen. Suffecit, quæ restant Lipsia. Fluxa est
 Res spuma *Irrigio*: Fluxa est, *Pippingius* instat.
 Piscibus esse cibum norunt, *Reineccius*, *Hardtus*,
Weisus & *Schmidius*, cumque his *Weidlingius*. Unda
 Cum fervet, gyros calidos *Olearius* ollis
 Et *Seligmanno* socius *Dicelius* aufert.

O mihi de spumis quanta affert commoda nata
 Doctrina! Ex spuma quondam Venus orta marina,
 In mundum insanos insanum induxit amores.
 Castior at scitas Tibi res ingessit origo.
 Ætherea æthereis dabis ergo incendia sensis;
 Cæsaream illustrat factis quæ sæpe Viennam,
 Mercurii exemplum est flamma ut sanctissima *Fra-*
ter.

CHRISTOPHORUS *Buchwald* / Schwibusio-
 Silesius.

Modi transeundi per aquam.

DE magno trita est multis narratio libris
 Christophoro, hunc humeris puerum sumsis-
 se ferendum
 Christum, perque amnem tutum portasse profun-
 dum,

Ob corpus quod non posset transcurrere parvum,
 Num quæ sic credam memorantur vera fuisse?

Non puto. Ficta bono est res tota hæc fabula sine.

Namque docet, dominum qui complectatur amore,
Veræ hominem Christum fidei per brachia ferre,
In mundo vitæ fluxæ dum transeat æquor.

Quicquid id est, rebus res hæc non quadrat inique
Jam, *Buchwalde*, tuis. Nam dum baptismatis undis
Tingeris, imposuit Genitor portantia Christum
Nomina. Dumque aqueas sectamur carmine lau-
des,

Sic licitum est varias rationes sistere, per quas
Magnos & parvos recte superabimus amnes.
Interjecta & tu felix dum flumina transis,
Donec Phœbi intres & doctæ Pallados arces,
Non uno auxilio, fumas ut vota, levaris.
Pons erat *Hartmannus* primis robustus in annis,
Cum *Züllichen*si verfaris parvus in Hæmo,
Curribus imposito *Grosserus* littora quarit
Ulteriora Tibi, Musarum currus onustus
Mercibus innumeris, dum Görlicense Lyceum
Ex opibus ditat propioribus, exque remotis,
Tutum iter inventis aliis Tibi Lipsia fecit.
Exsolvit cymbas *Cyprianus* naula regenti.
In posito in fluviis *Olearius* aggere transfert,
Per parvos saltu rivos iter invenit *Hardtus*,
Transcendit *Schmidius* majora obstacula nando,
Aulam Phœbi igitur post exsuperata pericla
Jam, *Buchwalde*, subis. Subeas ut templa Sionis
Sic etiam, restat. Fueritque facillima res hæc.
Namque mare ipsum etiam Tibi si videatur ob-
esse,

Ut Petto, à Domino pontus pons sternitur ipse.

Georg

Georg Ehrenfried Behrnauer / Loebavio-Lufatus.

Ros.

Camporum affertur tractus depressior à Te,
Behrnauere. Tuis rorem ergo fumito factis.
 Quo valles cœlum, non saxa excelsa coronat.
 Atque etiam recreat Genitor ferventibus ulla
 Æstibus æthereo plagarum pectora rore,
 In patriæ sanctis ros disjectissimus agris.
 Viribus incipiunt quin imo virescere firmis,
 Dum tua Palladii sparguntur pectora guttis,
 Quæ quondam torpens inscitia languida fecit.
 Aurora affulsit dandis humoribus istis
 In patriâ, quo Te *Güntherus* tempore tractat,
 Assidue insignis fessæ exhilaratio pubis.
 Per nebulas sparfit solatia frigida densas,
 Qui Budissino, *Rosenbergerus*, in Hæmo
 Erigit ex calido projectam sole juventam.
 Lipsia monstrabat, quo sit res ordine facta.
 Ignea dum spargit radiorum fidera Phoebus,
 Extrahit *Irrigius* terrarum ex fonte vapores.
 Post calidi occasum distendit frigora solis
 In terra *Seligmannus*. Per frigora fumos
 In nubes densat canas *Olearius*. Auris
 Digerit ex gelidis nubes urgentior *Hardtus*
 In guttas nondum plenas. Per gramina pendet
 A *Schmidio* affixus liquor. Madefactus in ædes,
 Ad somnos rediit dulces *Dicelius*. Arva
 Sic vespertinis reperit *Güntherus* in horis
 Aspersa; ex cœlo fugiunt cum sidera clare,
Fridrici. Ut pulchras lotis *Olearius* indat
 Colligit his formas membris humoribus; ægros

Ex morbo ut rapiat tristi *Pippingius* artus,
Pharmaca cui cedant, facto medicamine, cuncta.
O nulla, utilitas, superant quam commoda mun-
di.

Sed tibi, lassavit quando datus artibus ardor,
Reddat lætam ut ros Domini benedictio mentem.

JOH. GOTTFRIDUS OLEARIUS, Sangerhusa-
Thuring.

Phari s. Speculæ marinæ.

INfusis lychnos oleis *Olearius* auget.
Ergo Pharus fuerit constructa in littore turris,
Quæ monstret portus in ponto classibus actis,
Magnifici exemplo *Genitoris*, lampade verbi
Tempore qui dii Lux splendentissima quovis,
Ad cælum monstrat quo cursu navigat aula
Weissenfelsensis, Domino acceptissima navis.
In similemque etiam cura est exsurgere pyrgum,
Chare, Tibi. Possis quâ, sumpta est insula, poni
A *Gottlæbero*, Damensis fulgida templi
Qui populi in tutum ducit Cynosura phaselos.
Dictus ab Augusto molem Hæmus movit in altum.
Leisthenius saxo, compagem calceque format,
Quo non in toto res firmior ulla Lyceo.
Eusebies nuper vestitus tegmine sancto,
Schieferdeccerus, textit velamine muros.
Stangiada, teneat quæ lumina, pertica fixa est,
Qui dudum in rebus res protensissima claris.
Materiam pinguem fundit *Gutbierius* igni,
Per cultum rutilans flamma ardentissima Pindum.
Post hos ad certos Philurea accommodat usus.

In

In summa prompta est pax tempestate *Fridricus*.
 Piratis Rector frænos *Olearius* obdit.
 Præsidium in miseris lucet *Cyprianus* arenas.
 Auxilia in scopulos *Schmidius* promptissima præstat.
 Errorem historicus pepulit *Menckenius* omnem.
 Inque nocere avidas patuit *Reineccius* hydras.
 O Speculam! Similem quæ gens fer jactitet un-
 quam?
 Haud tanta Ægypto est condit quam *Sostratus*,
 haud est
 Ut jussit Cæsar qua *Claudius Ostia* fulsit.
 Fausta, quibus poteris vires has spargere templis!
 Lipsia perspicua est multum, quam plurima nuper.
 Dum fixa in vicis noctem candela fugavit.
 Illustris fuerit sed plus *Ecclesia* per Te.

ADAM THEODORUS *Wendebuth* / *Nieder-*
dorla-Thuringus.

Irrigationes.

FRugifera & faustis quæ messibus horrea com-
 plet
 Te, *Wendebutti*, genuit *Thuringia*. Cunctæ
 Fertilitas igitur memini quod prospera terræ
 Imbibitis haustu largo exoriatur ab undis.
 Luxuriansque etiam docta mens arte superbit,
 Pinguibus ut rident locupletes frugibus agri,
 Excoquit in madidis postquam sol semina sulcis.
 Isenacenses avertunt arida Musæ
 Ante omnes. Primus qui *Borstelmannus* *Apollo*
 Imminuit solis radios. Qui proximus isti
 Adstat, siccantes *Zeidlerus* abegerat Euros.

F 5

Mox

Mox Erfurtenſis lymphas Academia fudit.
 Ex nive *Premperi* reſtant Tibi liquida verna.
 Humidus ex tepidis fit *Wollenhauptius* auris.
 Vicinus madidat ſua *Weiffenbornius* ut fons.
 Ad ſimiles uſus pateſcit vegetiſſima Jena.
 Grandine torpentes *Hebeſtreitius* imbuit oras.
 Mollit *Treunerus* moderato frigore glebas.
Bechmannus piceâ dat nocte levamina toſtis
 Vallibus auroramque ferens *Veltheimius* udam.
 Tandem humectantes diſiſit Lipſia vires.
 In ſata dimittit tumidos *Olearius* amnes.
 Effectis *Schmidius* foſſis in prataque rivos,
 Ros *Seligmannus* refovendis pendet in herbis.
 Ex puteis depromit aquas *Cyprianus* in hortis.
 Deſſa ex nebulis animat *Weidlingius* ortis.
 Non ſicca in montes ſitientes fulmina torquet
 Fulgure fœcundo nubes *Dicelius* ardens.
 Sancti *Wernerus* pluvia eſt uberrima verbi,
Starckius Ebraica linguaque feracior imber.
 Dicite ſi mundum cœlum magis irrigat unquam.
 Sed Tu venturis diſpande Eccleſia rebus
 Cellas. Nam quos tot ſparſit rationibus æther,
 Fructibus implebit Domini benedictio campos.

FRIDERICUS KLETSCHIUS, Zilenzio-
 Neo - March.

Arenz.

MArchicus accipito, queis Marchia abundat,
 arenas.
 Quas trado, tenues, *Kletschi*, ne dicito laudes.
 Namque Tibi deſunt, ſabuli quæ crimina vulgant ;
 Fœ-

Pœnore præsto adsunt bona commendataque
multo.

Ne sterilis fieret facies, neve arida campi,
In patria impediit *Waltherus*, maxima Pindi
Tempore fertilitas isto, Drosdensis in æde
Sed nunc fructiferos cœlesti fruge Sionis
Exsuperans Præsul campos, & fructibus hortos.
Post, ne Te scrupulus stimulis pungentibus ullus
Læderet, effectum est, postquam Te Drosda rece-
pit

Waltherum ex patria comitatum sede, fugavit
Sollicitosque animos postquam *Benwitzius* ingens
Lætitia, inque Dei transfundens anxia curas.
Conspecta in danda est Zitta utilitate faburræ,
Saxoso exsiccat scribentis pulvere ductum
Curtius. Accepit *Mirus* de littore ponti
Materiam, infertitque viam, ne stercora currus
Demergant, maculis neu pompæ pallia fœdent.
Inter pulvinos spatia æquat *Weisius* horti
Cum viridi cultu rubra flavedine mixta.
Quin etiam ædificat robustos Lipsia muros,
In latere admiscet terræ sua saxa coquendo,
Non tenui coctor præstans *Olearius* arte.
Dat multam ingestio *Schmidius* vim robore calci,
Ponendam ut vinclis constringat fortibus arcem.
Hæc Præceptores. Sed quid fecère Patroni?
Efficiunt stabiles ingestio pondere naves
Possardi, in patriæ vis prima secundaque templis.
Neumanno, quo se felicem Curia jactat
Consule, completa est, ficcataque fœda vorago.
Servat arenosis poma integra *Lierschius* antris,

Smol-

Smollius & pronus Fechnerus Avunculus in Te.
 Quam bona tot, citius ponti numerabis arenas.

MICHAEL HEINR. Griebner / Lips.
 J.U.Candidat.

Supplicia facinororum per aquas.

MAgnus eris Baldus, venerandi mystaque juris
 Quondam. Dum laudes trado, *Griebnere,*
 Magistris,

Ergo aqueas, visum est, in Te producere pœnas,
 Quas madido fontes dira ob malefacta luerunt
 Supplicio, in fluctus immittere sive profundos
 In collo appensis saxi; ob facta nefanda,
 Queis Patri fuerat, vel nato injuria facta,
 Seu sacco inclusos fluviis inferre, placeret.
 Justitiæ officium namque est punire nocentes.
 Auget Teque suos causa hac Astræa Patronos.
 Huc Te docebant in prima ætate Magistri,
 Altstedii extinctus nuper *Röbrichtius* Orpheus;
 Dippoldi in sylvis *Möllerus* doctus Apollo;
 Cœlum *Ackermannus* demonstrans castra secutis:
 Clara in Niclai *Dreslerus* Musaque Pindo.
 Pœna esset pravis, Sophici monuere Magistri.
Pfautzius & rigidus *Cyprianus* carcere mulctat;
Menckius exilio, *Ludovici* fustibus. Inque
 Infanda *Heshufius* crucibus suspendia jactat.
 Percutit *Herrichius* gladio. Per saxa necabat
Blossius. Occidit peccantes *Starckius* igne.
Crellius in cædes vult & perjuriam durus,
 Turpes in Veneres *Olearius* esse severus,
 Qui nunc in Phœbi vigilat delicta Clientum,
 Fasci-

Fascibus insignis Rector, multaquæ securi.
 Denique quid dicam docuisse oracla Themistos?
 Nil impunitum *Genitor* dimittere suadet,
 Quod jus Cæsareum pariter sacrumque juberet.
 Sic positus *Tirius* cautum est in legibus, inquit,
Bornius in praxi sic dixerat esse forensi.
 Prava, homines, feriat ne vos vindicta, cavete.
 Expectate viri quin præmia plurima justii.
 Qui foedis tradit titulis ad tartara turpes,
 Promptior ad cœlum donis res mittit honestas.

MARTINUS Lange / Leisnigio- Misnicus,
 Jurium Candidatus.

Manus à Pilato in testimonium translata à se in Judæos culpa lotæ, cum Christum ad crucem damnare vellet.

Pilatam in patria exortus quondam urbe Patro-
 Conatu vano recte fecisse docebat, (nus
 Quod Salvatorem morti addixisset. Ad orci
 Quæ detrudatur tenebras sententia digna.
 Sed tamen ex aliquo peto nunc præconia factio
 Danda Tibi, *Langi*, Pilati, jure tremendum
 Quo lavasse manus scriptum est tunc ante tribunal,
 In mortem, quum, quem norat sine crimine, vellet
 Tradere, quo scirent, vitio culpaque carere
 Sese, omnes, quæ sit profuso in sanguine justo.
 Atque equidem fuerat vana excusatio facti.
 Qui justus fuerat, fas non est tollere cæde.
 Nec delet mentis membrorum ablutio crimen.
 Ergo judicio meliori pectora pura
 Conservare puto, fora qui ter sancta gubernat,
 A populi si se vitæque opibusque remotum

Sci-

Sciverit. Et sic Tu juris vis esse peritus.
 Hancque viam in patria jam dixerat esse tenendam
Schvartzius, haud nigris quem signant acta lapillis.
 Non tulit in justos si quæ tentantur inique
 Facta viros, custos magnus *Panschelius* æqui.
 Fiat ne qua bonis injuria Lipsia cavit.
 Propositum purgat Sophie castissima mentis
Hardus. Ne linguam stuprent violantia verba,
 Obstiterit *Schmidius*. Legum ne facta tenorem
 Invertant studiis pugnat *Weidlingius* ardens.
 Sed tamen imprimis sancti miracula juris
 Omne malum tollunt; Baldus *Menckenius* acer
 Sanguinis innocui custos: Themidosque voluptas
 Illæfæ *Mylius*; Charis illibataque causæ
Ittigius rectæ; nulloque movendus ab ausu
 Justitiæ *Titius* vindex: Numa quique videtur
 Castus adhuc nostro *Schvwendendörfferus* in orbe.
 Obene! Non faciet magis ulla lavatio mundum.

JOH. GEORGIUS MARTIUS, Mittwei-
 densis Misnicus.

Bella navalia.

Martius es, Martis, *Jane*, ergo prælia tradam,
 In ponto per quæ visos pugnatur in hostes.
 Sed non invades mala, quæ mundi oppida vastant,
 Sed quæ doctrinæ tentant evertere dotes.
 In patrio structa est classis, quæ dimicet, Hæmo.
Martini fecit naves ex assere multas.
Helmertus velum texit, torquetque rudentes.
Thorschmidius clavum cudit, qui cuncta gubernet.
 Omnia militibus *Bernhardus* munit & armis.

Afra-

Afranus mittit vastum Parnassus in æquor
Exstructam classem, madidum vultque ire per
orbem.

Littora dum linqvunt, resonabant tympana *Krautho,*

Silligioque tubæ, quoniam ambo prima canentum
Fama ferebantur. *Beckerus* panibus implet,
Dum fit iter, nautas, nunc verbi pabula spargens
Dresdensi populo. *Schreberus* tendere cursu,
Definit, quo fas. Medium mox vadit in altum,
Mox siccas quærit terras *Kirstenius*; addit
Auspicii avium *Rabnerus* fata futura.
Post in conflictus exarsit Lipsia magnos.
Ictibus inflictos pensat *Menckenius* ictus,
Et *Schmidius*. Gladios vibrant *Cyprianus &*
Hardtus.

In latus invehitur concussum *Olearius*. Acer
Bombardas *Pezoldus* habet, fortisque *Fridricus*.
Pfeifferus spargit *Ludovici & Blossius* ignes.
Non pauca *Eusebicus* quoque fulmina damna dede-
runt.

Rechenbergerus Schmidiusque in corpora fundunt
Pugnantum, inque locum, quo stant, *Olearius* iras.
Projicit *Ittigius* raptos cum remige remos.
Navigia immisis submergit *Weissus* undis,
Injectis multis sed *Seligmannus* arenis.
Vah victor! Sed quos dederit victoria fructus?
In te spectari quales *Potentius* optet
Sarmatici in bellis Domini invictissimus Heros.

JOH.

JOH. ELIAS *Helcke* / *Schleusinga-Francus.*

Incendiorum per aquam extinctio.

IN Te delemus fuis incendia lymphis,
Helcki. Paupertas homines depascit, ut ædes
 Flamma. Et mens rerum non gnara voracior igne
 est.

Sed sensum extinguunt Phœbi Tibi munera damni.
 Namque iras monstrant duræ contemnere fortis.
 Imbibitasque urens fugit ignorantia Musas.
 Ad tecta accelerat Schleusinga accensa liquores.
Gökelius tractu fluvios advexit equorum,
 Nobile Parnassi flumen. Portaverat obbis
 In plenis *Schadius* fontes, fons limpidus Hæmi.
 Ex puteo Eusebies puteus *Sontagi*us haurit.
 Vasa gerens dorso Domini vas *Meissius* implet.
 In elades hostes immittit Lipsia sævas.
Alberti admovet scalas, *Rechebergius* hamos.
 In tecto clamans *Cyprianus* postulat undas.
Heshusius *Schmidius*que addunt syphonibus urnas.
 Quod servare potest, *Weidlingius* attrahit ad se.
 Injicit *Ernestus* sistencia rudera flammam.
 Fert *Ludovicus* opem diversam, *Pfautzius*, *Hardtüs*,
Meisterus, qui nunc *Hübnerus* Martis in arce,
 Et Schleusingensi *Ludovicus* Phœbus in urbe,
 Imo furta etiam cautus *Carpzovius* arcet,
 Et *Seligmannus*. Patitur non sedulus ulla
 Otia *Güntherus*, multumque oculatior Argö
Weissius. Excubiis, ne plaga extincta resurgat,
*Irrigi*us, custos cœli qui lynceus, adstat.
 Præteritum ergo malum cessat. Ventura movebis
 Post hæc. Efficietque illud *Pfitzerus* amore

Met=

Mercurii fervens ; nostræ *Peilikius* urbis
 Pars Patrum insignis ; divini illustre Senatus
Falknerusque caput ; Cizensi *Aripaus* in aula
 Dextra sui Domini : causas reditusque Monarchæ
 Magnus Sarmatici portans *Schönbergius* Atlas.
 In tot aqua ipse Deus sanat succensa Patronis.

Adam Gottfried Vogelgesang/ Oederâ-Misnicus.
 Tumor aquarum vernus.

Concentus avium sistit cognomen, *Adams*,
 Cur non rem tribuam, quæ cū concentibus istis
 Congruit? Undarum vernos sume ergo tumores.
 Tempore nam volucres modulantur cantica veris ;
 Hac anni humoris vis est atateque major.
 Imbibitas etiam capis imo madentior artes,
 Cuncta velut generat juvenescens udior æstus.
 Inditur ingenio foecundo copia crescens
 In patria, *Homilio* mentem, quæ recta, docente,
 Dumque ad Musarum duxit *Vulturius* ades.
 Mox Freiberga magis numerosos inclyta fluctus
 Volvit. Pratorum parientum fulcit amores
Liebius, in terræ quando hæret viscere succo
 Largior. Excedit riparum carcere rupto
Beyerus ; Rivos in campos digerit auctos
 Plus nunc muneribus, quam factum est ante, benignus
Fritschius haud ægræ sana ebullitio venæ.
 Lipsiaca uberior visa est largitio tandem.
Alberro nondum vexantur pulvere terræ.
 Sape domos repetit *Cyprianus* calce lutosâ.
 Luxuriant *Schmidio* non paucis gramina succis.
 Ad frondem humidior contendit *Menckius* arbor.

G

Plus

Plus roris fundit magis ebrius *Hornius* aër.
 Oppositas superat moles strepitantior amnis
Rechenbergerus. Non porro cymba videtur
 Repere *Güntheri*, quod vexit debilis unda.
 Crebrior humectat camposque *Olearius* imber.
 Ex humente in Te quæ non spes vere videtur?
 Egregiamquæ istam Dresdeniæ numina spondent,
 Principis Eusebie *Schraderus* nobilis urbis,
 Egregia excelsæ *Beyerus* fama Themistos,
 Justitiæ pretium *Bærnerus* grande timendæ,
 Lætitia afflictæ *Carpzovius* enthea verbi,
 Ingens exque aulæ tot Sol *Beichlingius* astris.

CHRISTIANUS *Wolff*/ Vratislavia-Siles.
 Piratica.

Nomine, *Wolff*, iunges jactas, faucesq; rapaces.
 Cur piratarum tribuam non ergo furores?
 Sed non describam, noceas ut & ipse rapinis.
 Magnus furta Heros ut pellas nauticæ, tradam.
 Nam conclusum animo Te Phœbum, omnesque
 Camœnas

Complecti visum est, quando explorare juvabat,
 Quas mente imberis studiis ardentibus artes.
 Jureque nil aliud non parva scientia rerum
 Dicitur, in fœdos nisi vis fortissima raptus.
 Te primum illustri metuit piratica clades
 In patria. Namque hic sævos *Neumannus* in hostes
 Magna infernalis munit formido latronis.
 Prædoni obsistit *Titius* prædonibus asper,
 Inque excursores excursor *Gryphius* ingens.
 Hicque etiam in lembos furantes expedit arma

Poh-

Poblius in multo sublimis honore triumphus;
Kranzius in pulchris semper visusque coronis
 Ob mare purgatum. Res gestas Jena recenset
 Ordine. *Müllero* pelluntur singula monstra.
 In vastam sparsit *Treunerus* fulmina classem.
 Heu mihi, quam latebras dispersis navibus intrant;
 Infestas turbas quoties *Hebestreuius* urget;
 In tantam pestem prosterneantissima pestis:
 Affigit crucibus positis per littora captos
 Cuncta, crucis turpis crux *Hambergerus* honesta:
 Venditque in servos *Beckmannus* publica gentis
 Libertas miserae, populique redemptio pressi.
 Quis post ista tuam fugiet non *Spartacus* iram?
 Nobiliois amor, parsque exemptissima mundi,
 Sed Vos *Breslenses*, oculos advertite, *Patres*,
 Ad quas vestra arment juvenem stipendia pugnas.
 Pompejum victos magnum dixere *Quirites*
 Propter piratas. Majus vos quaerite nomen:
 Namque decem superat Pompejos *Wolsius* unus:

JOH. Gottfried Seyler / Hoekendorffensis-Misn.
 Libertas aquae non constringenda.

Quid restes funesque affers, *Seylere*, molestos?
 Haec nunquam poterunt retinacula stringere
 pontum:
 Liber abit, quo vult, nec cedit viribus ullis.
 Commoda quamque haec sunt rerum simulacra tua-
 In summa Phoebus Te libertate tuetur, (rum!
 In rebus qua Te nemo retinebit honestis:
 Exemplo ipse *Pater*, dudum et si funere victus
 Non tibi desento monstrabat currere motu;

Hoëckendorffenſis liberrima lympha Sionis.
 Grimmenſis licitos Pindi nil impedit actus.
 Cura æqui *Petermanno* non rupe tenetur.
 Ut nulli parens vadit *Schönbachius* amnis,
 Ipſum etſi lethi nunc vis funeſta moretur.
 Arctis non arcet tunicis *Ermelius* undas.
 Compede non vires virtus ligat ulla *Jacobi*,
 Vocibus ut neſtat nodos modulantibus ipſe.
 Liberiore meant poſt hæc tua flumina lapſu,
 Oceanum poſtquam doctrinæ Lipſiæ pandit.
 Projicit obſtantis *Cyprianus* robora molis.
 Oppoſitas vertit Genitor *Menckenius* urbes.
 Ligna moras curſus validas *Olearius* urget.
 Mollibus impugnat ferrumque itionibus *Hardtus*.
 Quid dicam à ſacris ſummota obſtacula factis.
 Irruit ut ſævus pontus *Rechebergius* auſtris.
 Tranſcendit muros fluviis *Olearius* auctus.
 Cifterna *Itigii* cohibet non putrida fluxum.
 Non ſe vis *Schmidii* concludi carcere paſſa eſt.
 Non *Seligmanni* ſervat custodia fluctus.
Fridrico inque ipſis eſt integra fluxio clauſtris.
 Quanta profueris ſic utilitate ſolutus?
 Sarmatici faveat porro modò Regis in aula
 Non mare conclusum Juris *Bærnerus* & æqui,
 Et, ſi verba velint interpellare ſalutis,
 Tu non tardandus vel dæmonas ibis in ipſos.

GOTTFRIDUS *Bobelenti*/Sonneburgo-March.

Tranquillitas maris.

G *Ottfridus* ſiſtis cum Numine fœdera pacis.
 Ergo tranquillum, *Bobelenti*, ſumito pontum,
 Ut

Ut nullo afficitur nonnunquam flamine venti.
 Pacificusque habitus studiorum cunctus habetur,
 Recto acquirendas quo nixu tendis ad artes.
 In patria placidis primum versaris in undis,
 Dum Te *Geisleri* placido docet ore Camœna;
*Sylvanus*que dolens non ullo pectora motu.
 Non *Frankfurtensis* posita est in fluctibus ora,
 Non cessans mites Musas dum *Christius* indit
 Pectoris alma quies. Succedit, Jena, Lyceum
 Inferius, quod habes. Duros qua sede removit
Müllerus bona pax, & *Lauterbachius* austros.
 Arcet dissidium post *Clausthaliensis* aquarum
 Portus. Confregit nam *Martia Rossius* Euri
 Arma hic: vis ingens surgitque aquilonis in iras
Wernerus. Pellit post hæc Academia fluctus,
 Quæ viget ad Viadrum. Sopitas *Lietbius* auras
 Afflat sopitus fatis. Dimittit in æquor
 Nil turbaturos radios *Becmannus*, ut ardens
 Phœbus. Cœruleo cœlo bona spondet *Elertus*.
 Lipsica cunctarum sed pax tandem optima rerum.
 Nubem à se *Schmidius* procul & *Carpzovius* egit.
 Non *Rechebergerus* pluviam aut *Olearius* horret,
 Tutus habet somnos in nave *Albertus* & *Hardtus*,
Fridricus finit & *Cyprianus* ludere nautas.
 Ibat securus lætas *Ludovicus* ad escas.
 Ex saltu *Seligmanno* sunt gaudia piscis.
 Suspicit in malo *Pippingius* otia veli.
 Occupat æquoreis cœlum *Wernerus* in umbris.
 Lætitiis reliquis *Köhlerus* pectora pascit.
 O si prosperitas porro Te fausta serenet.
 Spera. Mercurius curabit *Weisius* ingens,
 Grandis *Romanus* prælustre Caputque Senatus.

JOH. CHRISTOPHORUS OERTELIUS, Uthle-
biâ-Schwartzburgicus.

Colores maris.

Pansophicæ, *Oerteli*, sumis Schwartzburgicus
artis

Tradita ferta equidem, funesto tegmine tristis
 Non adeo apportans nobis optanda coloris.
 Sed magis obijciunt lætis se pectora formis.
 Namque alba imbibiti est species & lucida Phœbi.
 Quis maris ergo in Te non possit nosse colores,
 Quos varios docti monstrarunt esse Magistri?
 Perspicua aspecta est primum nativa figura,
 Cum capis in tenera privas ætate Camœnas.
 Mox aliis tinctum pontum Nordhusaprehendit
 Pigmentis; claros adspectus sive notaret,
 Non tanti obscurus mons *Dunckelbergius* Hæmi;
Bublius obtusos offerret sive videndos,
 Musarum & Phœbi ipsius purissimus ignis.
 Parnassus facies enarrat Lipsicus omnes.
 Non oculos *Hardius* lædit nigredine visa.
Rotthius infecit tam vastum sanguine campum.
 Cœruleum cœli fecit *Fridricus* amore,
 Tamque expectandæ *Carpzovius* incola sedis.
 Injecit virides oleas *Olearius*, oris
 Et vilem similis *Rechenbergerius* algam.
 Igneus *Ittigio* est, quoniam sol fulgura spargit,
 Et *Schmidjo* Oceanus, pingit quia sidere cœlum.
Günthero fulvus fuerat. *Cyprianus* habebat
 Glaucum. Flavescit *Ludovico* totus ab auro.
Weisius ex cunctis habet & *Pippingius* umbris
Wernerusque. Omnes speculorum more recepit
Nam

Nam res, per littus propius quæcunque feruntur.
 O laudabilibus præstans variatio factis.
 Tu retine, *Oereli*, docto laudandus in orbe.
 Namque ideo lata est, nuper quæ tradita *Fratri*,
 Infula Doctõris; gaudet *Pater* ipse verendus,
 Quique tua affinis conjunctus commoda quærit,
Eusebie Hörnlinus meritis *Schwartzburgica* magnis.

JOH. MELCHIOR. Körber/ Greiffenbergæ-
 Silesius.

Nassæ piscatorizæ.

OB corbem, in sumto multum quem nomine
 jactas,
 Insidias madidi tu piscatoris habebis,
 Queis, *Körbere*, capit fluviorum animalia, nassas.
 Nam simili fiunt corbes fiscellaque forma.
 Textisque ad varios ut captant fraudibus usus
 Pisces: sic ipse es cauto Tibi commodus astu.
 Ad rem materiam faciendam *Wisa* ferebat,
 Juncea seu vellet *Tornavius* entheus ut sit,
 Ne ceteret ex molli seu sanctus *Adolphus* hibisco.
 Usibus hicque etiam fit opus factisque futuris.
Güntherus, celebrat quem nunc *Loebavia* Phœbum,
 Namque secat virgas, textit justo ordine sectas
Heinius, ad textas firmat vinclisque *Rederus*.
Weisus ad fluvios propius promovit & amnes,
 Zittanum illustrat multo qui lumine Pindum,
 Teque infinito perfudit munere Numen.
 Lipsia, quo fallat, corbes disponit in undis.
 Quo capienda loco, figebat, turba natabat,
Rechenbergerus palos. Hærebat in istis

Fraus *Seligmanno* prudenter structa. Videbat
 In laqueos multam prædam *Carpzovius* ire.
 Observat *Schmidius* captos. Cymba advenit *Hardtus*,
 Deceptosque levat, turmâ salienteque gaudet.
 Sicque equidem egregii rivi venantur in oris
Kablius & *Wisam Schwedlerus* ad æthera ducens,
Rottbius ad majora ibat sed flumina functus,
 In sanctæ assiduus ripis *Pippingius* ædis,
 Et qui non uno fidæ molimine mentis
Güntherus magnus Doctor, summusque Patronus,
 Sic parta ex textis grator tibi commoda nassis.
 Unum restat adhuc. Nosti, quod retia tendat,
 Omnibus ut rectis, Tibi sic quoque perfidus hostis.
 O prudens! Si, qua pisces tu fallis in undis,
 Te decepturos astus vitaveris arte.

HEINRICUS WILHELMUS FINXIUS,

Luneburgensis.

Fertilitas aquæ.

Fertilitas in aquis magna est. Nascuntur in agris.
 Uberius fruges, si fœcudentur ab undis.
 Pullorum & quot non excludunt agmina pisces?
 In Te laudando visum hanc sistere, *Finxi*.
 Mercator genuit clarus Te. Dotibus implent
 Sed fervente opera commercia pluribus arcas.
 Tractata, excelso quam quot sunt sidera cœlo.
 Frugifera ingenium nil ubertateque vincit,
Finxi, etiam doctum. Formoso gramine pubem
 Luxuria in patrio decorabat *Polzcius* Hæmo.
Weissus in fructus etiam hic exuberat omnes,
 Qui verbi sobolem innumeram virtute focorum

Sat.

Sanctorum antistes domino fert. Nulla rosetum
 Rostochiense orbi præstabit copia florum.
 Narcissos Logicos Logicus *Wildbrandus* habebat.
 Entia *Lindmanno* tiliarum ex arbore frondes
 Extiterant. Violas mores *Müllerus* honestos
 Virtute appellat recta violaceus ipse.
 Grex naturæ alius *Scaperi* existit in hortis.
 Eusebii studiis sanctis quid crescere narrem?
 Divini assertor peccata in cuncta favoris,
Fechius exfatiat sensus in messe stupenda,
 Proventus jactat multos *Habechorstius* auri.
Starckius haud paucos spectabat in arbore foetus.
 Lipsia postremum foecunda animalia præstat.
 Exilit in stabulis *Cypriano* multa juvenca.
 Pullis *Hesbusio* sylva est *Schmidioque* ferinis
 Fertilis. In nidis multa invenit *Hardtius* ova,
 Quin homines sacri multos genuere Magistri.
 Sic namque immensas divus *Carpzovius* urbes,
 Pagosque *Irtigius*, *Seligmannusque* refarcit.
 Ne sterilem metuas posthæc Ecclesia sortem.
 Ex Domini sponsis in Te gens multa vetustis
 Quod generetur adhuc, exemplum *Finxius* edet.

ANDREAS CASPAR ROTHE, Falcoburgo
 Neo-Marchicus.
 Glacies.

Sulme, *Rothi*, glaciem, glacies quia convenit
 in Te.

Ad Boream, quæ Te progignit, Marchia spectat
 Frigentem. Mentis sed sic quoque signa videmus
 Prudentis. Claudunt ita se namq; atque recludunt,

Qui res perspiciunt, glacie concreta videmus
 Nunc templa Oceani sicut, nunc rursus aperta.
 In fluvio patrii sternunt Tibi flamina pontem
 Frigida Parnassi. Fueratque hic *Arndtius* Eurus
 Laus suprema Scholæ, post primam lausque secunda
 In pubis laudem studiis *Avenius* ardens;
 Post illorum obitum simili quique ordine stabant
Lampius, & *Pindi* fortis *Brunovius* Atlas.
 Denfanda ostendit Dantiscum frigore post hæc
 Quæ loca. Piscinas abdebat *Wolffius*. Amnes
Behrius occultat. *Büttnerus* flumina sternit.
 Dat *Rosteuscherus*, dat *Düsseldorffius* omni
 Rectorque Oceano pelles *Schelwigius* ipse.
 Successum & varios casus mons regius adfert.
 Contrahitur parvis *Hedioni* in margine lymphæ
 Molibus, à ripâ *Rabius* promovit utraque
 Longius in spatium robur, conjungit in unum
 In medio, stipatque novis accessibus horas
Sandius in cunctas. Quæ restant Lipsia præstat.
Heshusio à tectis dependet stiria. Barbam
Menckius atque *Hardius* loricant. Scindere vidi
*Fridricum Ernestum*que lacus ad commoda piscis.
Pfautzius & *Schmidius* per lubrica dorla feruntur
 Et *Rechebergerus* ridendo, ut fulgura, lusu.
 In cella est glacies *Ludovici* æstatis ad usum.
Menckius in fluviis currus transportat onustos.
 O mihi quam contraxit aquas Aquilonia virtus!
 Sed quoque ver solvet calidum ferventibus austris.
 Atque id succedet post in gravioribus ausis.
 Ne dubita. Tibi nam glaciem jam fregit Apollo.

MAR-

MARTINUS BENJAMIN GERHARD,

Bregà-Silefius.

Ex miraculis aqueis traductio Israelitarum per mare rubrum.

IN ponto fieri miracula plurima constat.

Præcipuumque fuit, de fœdis carceris antris

Ad libertatem promissam ex stirpe Jacobi

Cum natum populum Dominus deducere vellet,

Gens quo divisâ hinc inde & stantibus undis,

Ulteriora, Deus quam duxit, littora tangit.

Non *Gerharde*, habeo, melius quod laudibus aptem,

Chare, tuis. Servi quid signant nomina dura.

Hactenus ipse etiam vastique in flumine mundi

Ut maris in gremio, sperata ad gaudia ducis,

Servitio tenuere malo quos crimina, sensus.

Primum in Bregensi discis sic ire Lyceo,

Gremplerus ducit dum docta & *Schwopius* arte,

Parnassique omnis *Thilo* suspiciendus Apollo.

Mox fungebantur doctorum munere Breslæ

Hanckius in Pindo magnis & *Krantzius* ingens

Miraclis, vastis *Neumannus* pectora terrens

Vanaque prodigiis, sensus *Schmidius* que profanos.

Transitus ante alios totus sed Lipsia visa est.

Hostem dum spectat venientem, *Olearius* orat.

Anxius à Domino, quæ sunt facienda, jubetur

Rechenbergerus. Baculo mare percutit amplum

Spe multa *Ittigius* plenus. Duplicatus in alto,

Ex aqueis *Schmidii* murus molimine saxis

Surgit. Tranquillo transit *Cyprianus* arenas

In fundo Oceani pede. Sese claudere rursus.

Suetos, atq; hostem secum omnem involvere fluxus,

In mortem *Ernesti* gaudet. Tandem ore disertio

Di-

Divinas celebrat pro tanto munere laudes,
 In cœli, *Hesbusus*, pulsans jam tympana templis.
 Quin, *Gerharde*, Tibi grator quoque victa pericla.
 Ex damnis facta est Tibi quæque redemptio, fiat
 Ipsa aliis iterum per Te. Cur compede Moses
 Namque ægyptiacos possis non solvere servos ?

JOH. DAVID *Heydenreich* / Franckenhusa-
 Thuring.
 Fluvii auriferi.

Aurifera auriferi devolvunt flumina rivi,
Heydenreichi, in Te. Nam tractat sedulus au-
 rum

Aurifaber Genitor. Cultæ doctrinaque mentis,
 Cætera præcurrit quod nobilitate metallum,
 Exhibet. In patria Tibi nata est aurea vena
Hoffmanni studiis, Pindi qui fulgidus ardor.
 Post istum fluviis pretiosas indit arenas
 Divitiis plenus multis *Kalbitzius* amnis,
 Splendidam ubi exornat Princeps *Schvartzburgi-*
 cus arcem.

Nec minor est opibus *Gotha* illustrissima fulvis,
 Dum menti insinuat claras *Vokerodtius* artes.
 Multo in *Jenensi* fluit excellentior *Hæmo*
 Thesaurus. Vidit tenues fulgere per undas
Eusebies fulgor dotes *Hebestreitius* ingens.
 Ex fundo lucem *Treunerus* ad æthera traxit,
 Ex altis fodiens pretio præstantia cryptis.
 Vexit *Müllerus* radiantes undique glebas,
 In medio gravidus donis dum flumine currit.
 Posnero ad siccas visa est dos ignea ripas.

Præ-

Præsentat fluvios tam dites Lipsia multos.
 Mirando *Herrichius* Pactolum munere vincit.
 Ditiore est senior non paupere *Menckius* Indo.
 Est Tagus occidui præstans *Olearius* orbis :
 Quæ trahit ex Italis generosos matribus ortus,
 Est Padus in *Schmidio*, non parva opulencia gentis.
 Sufficit Eoi *Güntherus* littora Gangis.
 Quidque aurum multis solum Tibi prædico verbis?
 Fluxit in *Itiglio* non una adamantina virtus.
 CrySTALLIS puris *Rechenbergerus* abundat,
 Eternæ vitæ *Seligmannusque* fluentis.
 Felices, ad quos tam pulchras volveris undas.
 Hos dabit, ingenui qui *Cancellarius* aulæ
 Fons Stolbergenfis juris *Dreyscherffius*, à quo
 Excellentis eunt Tibi limpida flumina sortis.

GEORGIUS JOHANNES CONRADI, Riga-
 Livonus.
 Diluvia.

Diluvia exhibeas duris vastantia fati,
Conradi, terras. Patriæ incognita non est
 Sævitia illa maris. Nam quæ Livonia profert
 Te partu in mundum, Martis sic obruta torpet
 Fluctibus, ut sylvæ, campique & præta peribunt,
 Excedens quando posito sibi littore vastus
 Opprimit Oceanus, quicquid comprehenderit, undis.
 Quia simili affectus errantes obruis ausu
 Incurvasque gravis, tumulas aqueisque sepulchris.
 Contra odium densi funduntur ab æthere nimbi.
 Viribus invidiam petiit violentia magnis,
 Ut defrenato fluvio itur in æquora cursu.

Cum

Cum luctus premitur, nulla adsunt littora ponto.
 Urbes spectantur sub aqua sylvæque timoris.
 Mollitiem unda tumens abreptam vexit amoris.
 Terra sinus motu magno patefecit aquarum,
 In triste exitium foedæ quando intremit iræ.
 Inflata pulsant montana cacumina mentis
 Fluctus, atque altas imitantis culmine turrès.
 Heu mihi quam trepidi rapiuntur sensa pavoris!
 Quam non firma manent non justè tecta pudens
 tis!

Non madidi illorum miseret fera flamina venti,
 In queis in misera nulla est miseratio sorte.
 In zelum illicitum tegitur caligine cœlum:
 Crimine quæ vario visa est odiosa libido
 Evecta Oceanò summa spectatur in ulmo.
 Non refero clades, nemo quas viderit unquam:
 Quotcunque, ecce notant ipsi, immisere ruinam,
 Et quos in pravas celebris res excitat Hala,
 Maxima tempestas factis *Buddeus* iniquis,
 Perturbati animi vindex *Antonius* acer,
 A lege in mores versos *Breithauptius* auster;
 Et peccatorum jamdudum absorptio grandis
Rechenbergerus; pœnis quos *Lipsia* tradit.

GOTTFREDUS OHMIUS, Francofurtò-
 Marchicus.

Vasa hauriendis, continendis, portandis, tractandis & trans-
 fundendis aquis facta.

Plenum Castaliis, *Ohmi*, vas haustibus offers.
 Hanc, non tam, quod rem cognomina ferre
 videntur;

Quam

Quam quod complexu præstas habitacula capaci,
 Quas Musæ & Charites profundunt, artibus, in Te.
 O mihi! quam nata est sic apta occasio Musis,
 Instrumenta licet qua narrare indice justo,
 Et quibus haurimus non sicca ex sede liquores,
 Et queis servamus per tempora certâ, quod haustum
 est,

Custodita alias & queis transfundimus in res.
 Castalia in Te, sed fas est, ut venerit unda
 Describam. Patriâ urbs parvis cochlearibus usâ
 est,

Dum primis satiat nascentia pectora poclis.
 Sed mox humores vasis majoribus indit,
 Postquam immaturâ raptos post morte parentes
 Educat ad sanctos præstabilis amphora succos,
 Eusebies patriæ Solymæ *Wagnerus* in æde.
 Montanam hicquæ etiam Te secum adduxit ad o-
 ram,

Musa ubi per multos ad regia saxa canales
 Extrahitur. Teque hic Phœbo syphonibus implet
Thegenius præstans in doctis urceus umbris,
 Et quo per totum portandis, *Hedio*, lymphis
 Ullâ Hæmum nunquam spatiosior obba reperta
 est.

Quis breviter numeret patinas, quas Anglia mon-
 strat?

Format quasque opifex pretiosas Belgicus urnas?
 Ex terris aperit peregrinis plura reverso
 Lipsiâ, seu madidis in ripis cantharus adsit;
 Ex puteo adscendat gelido sive antlia stillans;
 Sive coquendum habeant pecori caldaria potum.

Omnia

Omnia non fas est brevibus describere. Vastam
 Vasta ob doctrinam *Schmidius* Tibi dolia portat.
 In raris habuit *Cyprianus* pocula conchis.
 Ex ferro factis *Hardius* dat balnea labris.
 Qua vitam accipias ratione, Ecclesia, ne sit
 Cura Tibi. Ad cunctos satis hæc vasaria casus.

* * * * *

Sed claudio fontes, fluidos jamque obstruo rivos.
Dogmata nam quicquid plantarum sparsa docen-
tum;

Irriguam lauri diffuso munere factum est,
Et, quod Neptuni sub nomine, carmine, fudi.
Nil superest, quam (quod cuncti ore precamur eo-
dem)

Incrementa ut det non una ex æthere Numen.

* * * * *

Jamque ito, & docto Te, Musa, ita sistito mun=do,

Seu placidas, sævas seu subitura notas:
 Scito tamen, Tibi me non desperare Patronos:
 Forfan, quemque juves, unus & alter erit.
 Ne quæras, qui sint: Ipse haud desidero nosse:
 Sollicitat stimulos laus manifesta malos:
 Quod si porro instes, ut dicam expressius unum:
 En cœlum, majus quo nihil orbis habet.
 Nam quia perpetuo terras nuñc irrigat imbrè;
 Ipsi Neptunum juro placere meum:

AC-

ACCESSIO
DUORUM
PROGRAMMATUM,
Quibus
in excipiente
PRO-CANCELLARIATUM
TERTIUM
per ætatem ejusdem anni
DECANATU SEXTO

Ad

Audiendas in memoriam optimè de Juventute Studio-
diosa meritæ Virorum præstantissimorum munificentæ

ORATIONES

invitatum est,

De

PROFESSORIBUS

seculi nuper elapsi

ORATORIIS & ETHICIS.

PROGRAMMA I.

De

PROFESSORIBUS ORATORIIS.

Non alienum erit ab instituto nostro, paucis Professores Rhetoricos recensere, qui per finitum non ita pridem seculum à nato Christo decimum septimum publicis stipendiis in hac Academia docuerunt. Intimaturi enim, habitum iri in memoriam Viri, qui de indigentioribus Musis egregie meritus fuit, orationem, cur non memoria quoque repetatur eorum, quorum studio operis-

H

que,

que, qui orationes recitant, facultatem dicendi adipiscuntur? Sed & facile est, cum catalogum Professorum ipsorum texere, tum brevibus declarare, quid in rebus ipsorum dignum occurrat, quod ad posteritatem transferatur. Nempe commemorandi in catalogo quinque inprimis sunt Viri. Primus est Johannes Curtius, qui Rhetoricus fuit à mense Februario anni millesimi quingentesimi nonagesimi noni, usque ad Junium anni millesimi sexcentesimaliagesimi. Curtio successit secundus Andreas Corvinus, munereque hoc functus est usque ad annum millesimum sexcentesium quadragesimum septimum. Tertius fuit Hieronymus Kromayerus post Corvinum eloquentiam docens usque ad annum millesimum quinquagesimum octavum. Kromayerum excepit quartus Jacobus Thomasius in munere hoc durans usque ad annum millesimum sexcentesium octogesimum quartum. Quintus & ultimus est, qui non facile enarrandis meritis cum studiosam juventutem tum totam Academiam hoc etiam adhuc tempore, postque finitum adeo seculum, sibi devincit, celeberrimus Vir Johannes Schmidius. In rebus singulorum horum Professorum recensendis fas forte sit istos solos intueri, & quid in iis sciri mereatur, proponere. Sed potius videtur instituta cum doctoribus Rhetoricis seculi decimi sexti collatione, quomodo inter se vel convenient, vel differant, explicari. Quod ut commodius fieri possit, opus est, ut & ex tempore dicto Professores allegentur. Quos vero omnes non dabo, sed ex iis eos tantum afferam, qui in dimidio seculi posteriore vixerunt. Fuit igitur orator

Li-

Lipsiensis Casparus Jungermannus usque ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum tertium; post hunc Maximus Goeritzius usque ad annum millesimum quingentesimum septuagesimum sextum; tum Hieronymus Zynaus, usque ad annum millesimum quingentesimum & octogesimum; deinde Johannes Rivius, usque ad annum millesimum quingentesimum & octogesimum quartum; Ulterius Daniel Frisius, usque ad annum millesimum quingentesimum octogesimum sextum; Porro Johannes Neldelius, usque ad annum millesimum quingentesimum octogesimum octavum; deinde Georgius Cunelius, usque ad annum millesimum quingentesimum nonagesimum quintum; tandemque Johannes Fridericus usque ad annum millesimum quingentesimum nonagesimum nonum. Apparet autem initio statim maxima differentia Professorum seculi decimi sexti & decimi septimi quoad numerum personarum. Vix enim per integrum posterius seculum quinque computantur, cum ex quadraginta posterioribus seculi prioris annis octo jam commemorati sint. Sed in reliquis tamen extantior est similitudo. Et ex singulis quidem Nationibus, ex quibus Academia hæc constat in utroque seculo Oratores extiterunt. Referri enim debent inter Saxones Curtius Bischoffsrodensis, inter Bavaros Corvinus Westfeldensis, inter Misnicos Kromayerus Cizensis, & Thomasius Lipsiensis, inter Polonos Schmidius, Vratislaviensis. Memorabileque imprimis est, quod eo ordine Nationes se invicem exceperunt, quo Curatores novi Collegii ex antiqua constitutione eliguntur testantibus versiculis: Hoc

Hoc Curatores succedunt ordine nostri,
 Saxo post Bavarus, Misnensis & inde Polonus.
 Sed & in seculo decimo sexto singulæ Nationes suos Professores habuerunt. Pertinuit enim ad Saxones Casparus Jungermannus, Servestanus, ad Bavaros Frisius Argentoratensis & Fridericus Wolffshufanus, ad Misnicos Gœritzius Martisburgensis, Zynaus Lipsiensis, & Cunelius Dresdensis, ad Polonos Neldelius Glogoviensis. Qua superiores Facultates, reliquasque Communitatis Philosophicæ disciplinas nulla etiam desiderari potest. Ad Theologos quippe referendi sunt Kromayerus & Schmidius, uterque Doctores & Professores Theologiæ, ille quidem ordinarius, hic extraordinarius; ad Iureconsultos Jungermannus, Zynaus, Curtius & Corvinus; ad Medicos Gœritzius & Cunelius; ad Philosophos solos Friedricus & Thomasius. Et manifestum sic simul etiam evadit, in seculo priori desiderari inter Oratores Theologos, in posteriori vero præcipue medicos. Omnes Assessores Communitatis Philosophicæ fuerunt, antequam Professores eligerentur, uno excepto Rivio, prius Professore, quam Assessore facto. Nec paucos referre possim, qui alia munera ante sustinuerunt, quam Rhetoricæ studiis addicerentur. Transit enim ad hoc munus à Professione utriusque linguæ Gœritzius, à lectione dialectica Zynaus & Thomasius, à laboribus scholasticis Annæbergensibus Fridericus, à lectionibus historicis Kromayerus. Quin & fuerunt, qui alia munera simul cum oratoriæ studiis publicis conjunxerunt. Notarius enim Academiae sic fuit Zynaus. Latinam linguam à morte Conradi

Bavari docuit Corvinus. Inque schola cum Nicolaitana tum Thomana oppidana per duodecim annos, & quod excurrit, ante finem vitæ Rectorem egit Thomafius. In Facultate sua, Academiaque ipsa cum Decanatum, tum Rectoratum gesserunt etiam. Ut de iis tantum dicatur, qui seculum posterius illustrarunt, Decanali munere functi sunt Curtius bis, ultimaque vice anno millesimo sexcentesimo & quinto, quo minus sapius idem munus suscipere posset, impeditus Doctoratu Juridico, post quem impetratum ex Communitate Philosophica in dispensatione Magistrorum anno millesimo sexcentesimo quinto dimissus est, etsi Professionem artium usque ad annum vigesimum ejusdem seculi retineret: Corvinus octies: Kromayerus quater: Thomafius quinquies, Schmidius quater, idque ultimus quidem hoc majoribus laudibus & meritis, quod ex manu ejus centum & sexaginta octo eruditissimi juvenes lauream Philosophicam summam insolita quidem, quamdiu hæc Academia stetit, felicitate & binis quidem vicibus singulis prima & tertia triginta octo, binis vero secunda & quarta quadraginta, sex acceperunt, ex quibus & multi egregie jam in Ecclesia, Academiis & Republica de bonis publicis merentur. Rectores autem fuerunt Curtius, Corvinus & Schmidius ter; Kromayerus & Thomafius semel. Non una ratio fuit, qua præcepta Rhetorica docere desierunt. Extiterunt enim, qui morte missionem adepti sunt, ut ex seculo posteriore Corvinus & Thomafius & ex priori Gœritzius, Zynaus & Cunelius. Extiterunt, qui ad alias Professiones accedentes aliis eloquentiam reliquerunt, ut secu-

lo aut posteriori aut priori post oratoriam Theologicam accepit Kromayerus, physicam postque hanc Historiarum & utriusque linguæ Fridericus, & Juridicam Jungermannus & Curtius, ex seculo vero priori cum eloquentia Logicam Ethicamque doctrinam mutavit Neldelius. Extiterunt, qui sua sponte munere se hoc abdicarunt, ut Rivius & Friesius fecerunt, etsi annotatum non sit, quocunque abirent. Qua vitam privatam non pauca essent, quæ signari possent. Imprimisque honorificam matrimonii mentionem fieri liceret. Novimus enim, Jungermannum generum fuisse incomparabilis Camerarii; Neldelium Lepzelteriam ex splendida familia virginem uxorem duxisse: Thomasi posteriorem ex duabus conjugem relictam à Collega & Professore Communitatis Philosophicæ Hornschuchio viduam extitisse. Sed non patitur chartæ angustia hæc & similia prælixè nunc exsequi. Quare ad postremum quod dicendum adhuc restat, accedo, eloquentiamque maxima per horum virorum operas incrementa cepisse, observo. De qua quidem re ambigere non potest, quicumque cogitaverit, & ex Fonte Latinitatis Corviniano summam orationis puritatem & castitatem scaturire, & in Orationibus, & Præfationibus disputationibus ante conflictum præmissis Thomasiensis florentissimam dicendi copiam & ad veram eloquentiam promptam & expeditam viam inveniri. Quin & ad profectus in dicendi studiis uberiores pertinet, quod per singulos annos in memoriam virorum munificorum, qui ad erigendas indigentiorum necessitates liberalia stipendia constituerunt, publica solennitate orationes

nes

nes habentur. Et harum quidem tres sunt. Prima in honorem Georgii Ridelii à Leuensfern Vratislaviensis & Capitanei cœpit mense septembri anni millesimi sexcentissimi septuagesimi quarti. Secunda benignitatem prædicat D. Danielis Ægidii Heinrici Utriusque Jur. Doct. clarissimi primumque habita est mense Majo anni millesimi sexcentissimi octogesimo septimi. Tertia clarissimum virum M. Joh. Christianum Geierum, Theologi summi, D. Martini Geieri b. m. Filium, ob ordinatam in Convictorio publico in commoda pauperum mensam veneratur & colit à mense Februario anni millesimi sexcentissimi octogesimo octavi. Hæque etiam ut singulis hætenus à principiis suis recitatæ sunt annis, ita & per currentem hunc habebuntur iterum. Et Geieriana quidem memoria recalebatur mense jam Februario. Rideliana in Octobrem differetur. HEINRICIANA vero ad instantem proxime Jovis diem celebrabitur. Recitabit enim hoc consilio mentemque orationem non incomtam Pereximius Juvenis Dn. Erhardus Thumbser Dresdensis S. S. Theolog. Studiosus perindustrius, quod hoc tempore stipendio ex ejus liberalitate profluente fruitur. Ad quam audiendam ut Magnificus Academiae Rector, Illustrissimi Dn. Comites, utriusque Reipublicæ Proceres literarumque Patroni alii & cultores omnes ad futurum proxime Jovis diem Loco consueto post IX. matutinam benevole conveniant, ut decet, officiose rogamus, nullam occasionem prætermitturos nos polliciti, quæ ad compensandam comparandi promptitudinem paratissima quævis studia atque obsequia exhibere iterum potuerimus. P. P. Dom. IV. post Trin. A. R. S. MDCC II. PRO-

PROGRAMMA II.

De

PROFESSORIBUS ETHICIS.

DE Professorum Ethicorum, qui per seculum nuper elapsum in hac Academia docuerunt, numero, fatis & meritis quædam in hanc chartam conjicere consilium est. Atque satis multi quidem enarrari debeant, si à Johanne Neldelio, qui primus in seculo dicto mores ad leges adduxit, usque ad eum, qui nunc in eodem munere summam cum laude adhuc versatur, allegaturi simus. Sed magis tamen illustria omnia fiant, si & ex seculo decimo sexto, qui à tempore restauratarum literarum de officiis hominum commentati sunt præmiserimus. Primus igitur nominari debet Joachimus Camerarius, qui cum studiis utriusque linguæ & Historiarum Moralia exhibuit usque ad mortem, quæ contigit anno millesimo quingentesimo septuagesimo quarto. Post hujus mortem integro anno inter deliberationes & consilia de idoneo successore Camerario substituendo exacto, idem munus in Georgium Bersmannum Annæbergensem, devolutum est. Post hunc doctrinam de virtutibus exposuit Wilhelmus Hiltenius Colonienfis, ab anno millesimo quingentesimo septuagesimo nono, usque ad annum millesimum quingentesimum octogesimum primum. Hujus successor fuit Bartholomæus Waltherus, Pirna Misnicus, usque ad annum millesimum quingentesimum octogesimum octavum. In ejus locum accersitus est Johannes Nel-

Neldelius, Glogoviensis, usque ad annum Christi millesimum sexcentimum duodecimum. Neldelium excepit Christophorus Preibisius Sprotta Silesius, quem anno millesimo sexcentesimo decimo sexto secutus est Johannes Müllerus, Froburgo Misnicus. Hunc urfit anno millesimo sexcentesimo decimo octavo Johannes Clingerus Lipsiensis. Ab anno millesimo sexcentesimo vigesimo secundo præfuit Practicæ Philosophiæ Zacharias Schneiderus Lipsiensis. Post Schneiderum Moralia publicis stipendiis tractare cœpit Antonius Kirchhofius, Dahlenfis Misnicus anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo. Inde hoc munere functus est Friedericus Leipnüzius Altenbergensis Misnicus, ab anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, usque ad annum millesimum sexcentimum quinquagesimum secundum. Ab hoc tempore Professor Moralium fuit usque ad annum millesimum sexcentimum quinquagesimum sextum Jacobus Thomasius Lipsiensis. In hujus locum substitutus est David Schyverdnerus, Crazovia Bohemus, usque ad annum millesimum sexcentimum sexagesimum quintum. Decimus seculi decimi septimi Professor fuit Johannes Benedictus Carpzovius, Lipsiensis, usque ad annum millesimum sexcentimum sexagesimum octavum. Ultimusque, qui rectorum rerum studia hoc etiam adhuc tempore perque tringenta quatuor adeo annos, & post seculum etiam finitum in gloriam ornamentumque magnum Academia tractat, Otto Menckenius Oldenburgensis Saxo. In fatis noto principio nationes, ex quibus

Professores exorti. Et tres quidem ex iis, ex quibus Academia constat, doctrinæ moralis suffecerunt Doctores, nempe Polonica, Misnica & Saxonica. Ad Polonicam referendi sunt Neldelius, Preibisius, Leipnüzius & Schwverdnerus; ad Saxonicam Menckenius; ad Misnicam sex, Müllerus, Clingerus, Schneiderus, Kirchhofius, Thomafius, Carpzovius. Ex quibus etiam quatuor, Clingerus videlicet, Schneiderus, Thomafius & Carpzovius Lipsiam patriam habuerunt. Et poterat etiam Leipnüzius ad Misnicos addi, propterea, quod Altenberga, in qua in lucem editus est, ad montana Misnica pertinet. Sed idem tamen ideo, quod in natione Polonica defectus esset Assessorum Philosophicorum, ex benevolentia Communitatis, & quod patria non procul à Bohemia, regioneque adeo ad nationem Polonicam spectante sita erat, ex natione Misnica in Polonicam translatus est. In quo simul etiam illud singulare fuit, quod, etsi pro loco inter Magistros non disputasset, ad disputationem tamen pro Loco in Facultate admissus, extraordinarioque etiam modo in Collegium Philosophicum receptus fuit. Atque ita quidem nullus fuisse apparuit, qui ex natione Bavarica ad Moralem doctrinam accessisset. Sed facile compensat defectum, qui primus Ethicam ut perpetuus Professor proposuit in decimo sexto seculo, incomparabilis Vir artium, politiorum, ut à Bersmanno vocatur in Oratione inaugurali Professionis utriusque linguæ, quam post mortem ejus consecutus est, in hac Academia instaurator, Græcæ Latinæque literaturæ Parens,

com-

communisque omnium Præceptor, Joachimus Camerarius, Bambergensis. Ex quo seculo, & qui inter Camerarium & Neldelium Philosophiæ Practicæ præfuderunt, cæteri vel Misnici fuerunt, ut Bersmannus & Waltherus, vel Saxo, ut Hiltenius. In seculo decimo septimo nullus fuit Professorum omnium, qui præter id, quod Assessor esset Collegiæ Philosophici (qua quidem dignitate nullus caruit, si unum Carpzovium demas) alio munere ante ornatus fuisset, quàm mores formare publica auctoritate inciperet, excepto & Leipnüzio aliquot jam annos Notario Academico, & Carpzovio Concionatore in templo Nicolaitano Sabbathico. Sed in antecedente tamen seculo ad mores ab interpretandis Poëtis Bersmannus & ab operis oratorii Neldelius transpositus est. Inque studiis etiam superiorum Facultatum non pauci excelluerunt. Factus enim fuit Theologus Summus Carpzovius, Professor ad ultimum Theologiæ & ad D. Thomæ Pastor in hac Academia & Ecclesia. Inter Jctos excellens nomen fuit Preibisius, Doctor Jurium & Assessor Facultatis Juridicæ clarissimus. Ut Medicus egregias ægrotis operas præstitit Schneiderus, postquam ex Academia in urbem Misenam concessit, Physicus factus experientissimus. Nec desunt, qui in rebus humaniorum artium & Philosophiæ sive Ethicis sive aliis etiam solis consenuerunt, ut Camerarius, Neldelius & Thomasius. Moralia profiteri desierunt non uno modo. Morte enim inter has operas absumti sunt Camerarius, Neldelius, Clingerus, Kirchhofius & Leipnützius. Sed deprehenfi sunt etiam, qui
alia

alia ratione à munere hoc discesserunt. Vocatus enim ad Rectoratum in Gymnasio Servestano Bersmannus fuit, postquam à Professione iussu Superiorum remotus erat, quod Formulæ Concordiæ subscribere nollet, cum observanda auspiciis Electoris Saxonix Augusti sisteretur & urgeretur. Alii vero etiam, sed pace & benignitate Principis ad munera in aliis vel locis vel provinciis suscipienda abierunt. Contulerunt enim se ad Rectoratus Berolinensem & Portensem Hiltenius & Waltherus, & ad Pastorum Ascaniensem Schwerdnerus. Qui supersunt, reliquos ad novas functiones in hac ipsa urbe admotos novimus. Transit namque ab hac Professione ad Physicam Preibisius; ad Organicam Müllerus & Schneiderus, postque hanc ille ad munus Notarii in Nobilissima hujus urbis curia, hic ad Physicatum, quem dicere possis, Misenensem; ad Dialecticam, moxque ad Oratoriam Thomastus; ad functionem tandem in Templo Thomano Ecclesiasticam & Professionem Hebraicarum Literarum, post eamque ipsius Theologiæ Carpzovius. Quin & fuerunt, qui singularibus fatis vivis exempti sunt. Peste enim extinctus fuit anno millesimo sexcentesimo trigesimo septimo Müllerus. Primusque ut Academiae Rector Magnus mortuus est Preibisius in purpura anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo primo. Pertinet porro ad fata Professorum administratus cum Rectoratus Academicus, tum Decanatus Philosophicus. Deprehendimusque Rectores fuisse quidem nunquam Bersmannum, Hiltenium, Waltherum, Müllerum, Clingerum, Kirchhofum
& Leip-

& Leipnüzium; ter tamen Camerarium & Carpzovium, bis Neldelium & Schwerdnerum, semel Rectore Georgio Ernesto, Barone Schoenburgico Pro-Rectorem, bisque Rectorem Preibisium, semel Thomassium, quinquies Menckenium. Decanatu autem Philosophico functi sunt nunquam Kirchhofius & Carpzovius, bis Camerarius, semel Hiltenius, Waltherus & Clingerus, ter Neldelius, Preibisius & Müllerus, postremusque ultima vice, cum post resignatam Professionem munus Notarii in curia amplissima simul sustineret, ter etiam Schneiderus, ultimoque, quod Misenæ, quo se conferre volebat, ut plurimum esset, per Pro-Decanum L. Philippum Müllerum Mathematicum Professore; quater Leipnützius, quinquies Thomassium, bis Schwerdnerus, sexies Menckenius. Facileque etiam, si omnia rectius expendas, & ipsas Professiones fatidiversa subiisse, animadvertes. Fuit enim, quo cum aliis disciplinis doctrina Moralis ab uno Professore tradita fuit, ut non Professor solum utriusque linguæ & Historiarum sed & Ethices Camerarius fuit & Bersmannus, cumque Organo Aristotelico simul eandem disciplinam ad finem usque vitæ docuit Neldelius. Fuit, quo per breve temporis spatium sola ab una persona Moralia tractata sunt, ut in priori seculo ab Hiltenio & Walthero, in posteriori à Preibisio, Müllerero, Clingero, Kirchhofio, Thomasio, Schwerdnero, Carpzovio, paulo post suscepta hæc munera, vel vivis exemptis, vel ad alias dignitates properantibus. Quod posterius ut inter alia ob exiguitatem stipendii, quo docebatur quondam hæc

dq-

doctrina, factum est, ita paulo diutius in munere, hoc subsisterunt Schneiderus, Leipnützius & Menckenius, partim, quod alia munera simul cum Professionibus sustinerent, ut Schneiderus Rectoratus Scholæ Nicolaitanæ oppidanæ & Leipnützius Notariatus Academici proventibus exilitatem salarii Philosophici correxerunt; partim, quod ob ordinatam paulo aliter stipendiorum rationem benignius, quam quondam factum est, habentur. Sed tempus est, ut de meritis tot Professorum Ethicorum aliquid etiam adjiciatur. De quibus quomodo omnia angustia chartæ capiet? Tria ergo sufficient. Nam facile docebo, per scripta edita famam Academicam amplificasse multos. Patet vero etiam, per liberos, quos superstites reliquerunt, in comoda totius orbis insigniter vel laboratum esse, vel adhuc laborari. Nemoque tandem est, qui non perspectum habeat, tantorum virorum opera semper mores in Academia hac visos fuisse ad leges exactissimos. Libros quis omnes enarret, quot vel à Camerario vel à Neldelio, vel ab aliis etiam prodierunt? Chronico Lipsiensi Schneideri nihil ad conservandam rerum urbis hujus memoriam appositum magis atque proficuum. Tabulis Ethicis Thomastianis Compendioq; Nicomachicò quid doctius & in publica comoda eruditi orbis præstantius? Antequam alia Acta eruditorum à Menckenio publicata vix invenient, cum quo comparari possint. Nec minor in sobole claritas. Nulloque negotio apertum faciam, in omni genere vitæ excellentes Viros ex posterioris seculi Professoribus genitos esse, ut in priori seculo u-

nus

nus ferme Camerarius extitit, qui, si Theologos se-
 ponas, quotquot in mundo erudito existunt homi-
 num genera, spectatissimis personis illustravit. Ca-
 merarius sane reliquit filios, Johannem Ducis Bo-
 russiæ Consiliarium; Philippum Consiliarium in
 Republica & Judicio Noribergensi, & primum A-
 cademiæ Altdorffinæ recens erectæ Procancellari-
 um; Joachimum, Medicum Noribergensem; fili-
 asque tres elocavit, primam Esromo Rüdigerero, Phi-
 lologo; secundam Johanni Homilio Mathematico;
 tertiam Caspari Jungermanno, Oratori & Jurecon-
 sulto clarissimo. Ex qua & nepos prodiit Ludovicus
 Jungermannus, Medicus quidem celebratissimus,
 sed Poëta simul etiam in fingendis præsertim ana-
 grammatibus felix. Ex recentioribus vero Profes-
 soribus floret in aula Hannoverana Leipnützii filius
 inter Senatores Electoris Potentissimi excellentissi-
 mos Confus illustris. Theologos exornat procrea-
 tus ex Schwerdnero Superintendens Pirnensis ma-
 xime reverendus. Quis non inter Jctos atque Me-
 dicos, etiam Noribergenses, deprehendit Thomasi
 nomina? Cujus & gener Professor Poëseos in hac
 Academia vixit clarissimus Fellerus. Nec inter Phi-
 lologos Menckenii deesse sobolem, & qui nunc Hi-
 storias in Academia nostra docet, documento est Fi-
 lius, & qui in Academia Wittebergensi literarum
 orientalium lumen est, vicesque jam, dum Recto-
 ratum habet Serenissimus Electoratus Saxonici Hæ-
 res, Regiusque Patriæ Princeps, tanti Domini gerit,
 & in purpura Magnifica Jubilæi à condita Academia
 secundi solennia, quæ instant, attinget, celeberrim-
mus

mus Gener. Et quis ad postremum ambiget, omnia per tot viros ad honestatem in Academia contendere? Jam dudum quippe jactamus, morum & elegantia & rectitudine, quotquot apud nos sunt, studiosos Juvenes excellere. Nec inter annis provectiores deesse, quos virtutes exornant, vel una illa benignitas munificentiaque convincet, qua tot stipendia ad sublevanda indigentiorum literaria studia ordinata sunt. Ex quibus ad instantem proxime Saturni diem in Auditorio Philosophico post horam nonam imprimis Virum Nobilissimum maximeque strenuum *Georgium Ridelium à Leuenstern & Geufersdorff / Hereditarium in Dreschen / Cohortisque Bellicæ quondam Capitaneum*, quod ex indulgentia Nobilissimi hujus urbis Senatus ejus liberalitate nunc fruitur, celebrabit Vir Juvenis maxime eximius, clareque doctus *Dn. M. Adamus Bernd, Vratislaviensis, SS. Theologiæ Studiosus* perindustrius. Sed opus etiam est, quam & ipsi à Professoribus nostris didicerimus, gratam mentem extantiori paulo ratione declarari pro accepto beneficio. *Magnificum* igitur *Academia Rectorem, Illustrissimos Dn. Comites, Ultriusque Reipublicæ Proceres, una cum Nobilissimis Dn. Studiosis*, ut ad audiendam Orationem comtam & elegantem nobiscum benevoli conveniant, obsequiose & humaniter obtestamur. Quam comparendi facilitatem promptissimis studiis obsequiisque nunquam non compensare studiosissimi annitemur. P. P. Dom. XVI. post Trinit. A. R. S. M DCC II.

yc 5974

ULB Halle

3

006 355 048

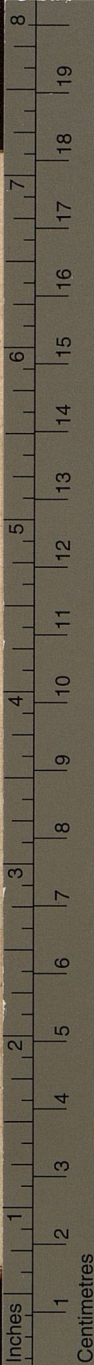

1018

No. C.

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

ORATIO SOLENNIS
De
PROFESSORIBUS
POETICIS
per seculum XVII. à nato Christo
IN ACADEMIA LIPSIENSI
DOCENTIBUS.

in publica
MAGISTRORUM RENUNCIATIONE,
cum
PRO-CANCELLARII MUNERE
fungeretur,
d. 26. Jan. A. C. M. DCC II.
recitata

M. JOH. HEINRICO ERNESTI,
Pöef. Prof. Publ. & ad D. Thom.
Rectore.

Adjecta sunt SCRIPTA EJUSDEM
ad eandem promotionem spectantia
duo,
PROGRAMMA, quo Candidati
in vitabantur,
& fufum
in laudes MAGISTRORUM NOVORUM
more recepto
CARMEN PANEGYRICUM.

8 pl. LIPSIÆ, *2 pl.*
Prostat apud Hæredes FRID. LANCKISII.